

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE

Štefanova ulica 2, 1501 Ljubljana

T: 01 428 40 00

F: 01 428 47 33

E: gp.mnz@gov.si

www.mnz.gov.si

Številka: 007-100/2016/77

Ljubljana, 24.5.2017

EVA 2016-1711-0007

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

Gp.gs@gov.si

**ZADEVA: Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – predlog za obravnavo –
NOVO GRADIVO št. 1**

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/2013, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije na seji dne sprejela naslednje sklepe:

1. Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih (EVA 2016-1711-0007) in ga bo poslala v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije.

2. Vlada Republike Slovenije Državnemu zboru Republike Slovenije predlaga, da predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih ter predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev obravnava na isti seji zaradi njune vsebinske povezanosti in potrebe po sočasni objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. Vlada Republike Slovenije Državnemu zboru Republike Slovenije predlaga, da pripravi uradno prečiščeno besedilo Zakona o tujcih.

Številka:

V Ljubljani, dne

Mag. Lilijana Kozlovič
generalna sekretarka vlade

Priloge:

- predlog sklepa vlade
- predlog zakona

Prejmejo:
- ministrstva in vladne službe
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:
/
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
- Nina Gregori, generalna direktorica Direktorata za upravne notranje zadeve, migracije in naturalizacijo na Ministrstvu za notranje zadeve, višja sekretarka - Marjan Fank, generalni direktor Policije - mag. Srečko Jarc, direktor Uprave uniformirane policije na Generalni policijski upravi
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:
/
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:
- mag. Vesna Györkös Žnidar, ministrica za notranje zadeve - Boštjan Šefic, državni sekretar Ministrstvu za notranje zadeve - Nina Gregori, generalna direktorica Direktorata za upravne notranje zadeve, migracije in naturalizacijo na Ministrstvu za notranje zadeve - Nataša Potočnik, direktorica Urada za migracije na Direktoratu za upravne notranje zadeve, migracije in naturalizacijo na Ministrstvu za notranje zadeve - mag. Srečko Jarc, direktor Uprave uniformirane policije na Generalni policijski upravi
5. Kratek povzetek gradiva:
Z novim vladnim gradivom št.1 se predlog zakona usklajuje s pripombami Službe Vlade Republike Slovenije za zakonodajo št. 214-6/2016/3 z dne 14.4.2017 (v prilogi), in sicer se v večini upoštevajo pripombe, podane h konkretnim členom: - nomotehnični popravki besedila (k 1.,21.,45.,54. in 67. členu predloga zakona); - vsebinske dopolnitve (k 7.,15., 20., 52. in 60. členu predloga zakona). Pripombe glede uvodnega dela se nanašajo na že veljavno ureditev, katere koncept ni predmet spreminjanja v okviru te novele zakona. Z novim vladnim gradivom št. 1 se dopolnjuje 11. člen predloga zakona. Dopolnitev je potrebna zaradi uskladitve z določbami zakona, ki ureja zaposlovanje, delo in samozaposlovanje tujcev. Z novim vladnim gradivom št. 1 se na predlog Pravne službe MNZ in Policije, s 30., 31., 32. in 33. členom predloga zakona dodatno spreminjajo 66.,68., 69. in 73. člen ZTuj-2. Razlog za spremenjeno ureditev izhaja iz obrazložitve k predlaganim spremembam določb zakona. Z novim vladnim gradivom se upoštevajo tudi določene pripombe Ministrstva za pravosodje št. 004-10/2017/14 z dne 20.4.2017 in sicer: - k 45. č členu (dopolnitev dikcije prvega odstavka, glede štetja 180-dnevnega obdobja; popravki določbe glede vstopa in bolj jasen zapis določbe glede obveznosti predložitve dokazil k uradnemu obvestilu s strani delodajalca); - k 19. členu – deloma (dopolnitev 5. odstavka – pogoji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za žrtve trgovine z ljudmi, žrtve nezakonitega zaposlovanja in žrtve družinskega nasilja); - k 30. členu (črtanje spremembe 79.a člena); - K 47. in 49. členu (nomotehnični popravki).

Spremembe in dopolnitve zakona so potrebne zaradi prenosa Direktive 2014/36/EU in Direktive 2014/66/EU v nacionalni pravni red. Zaradi sistema EU Pilot 7315/15/JUST, ki ga je Evropska komisija uvedla zaradi domnevno nepravilnega prenosa Direktive 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, se delno spreminja XIII. poglavje zakona, ki določa pogoje vstopa in prebivanja državljanov Evropske unije v Republiki Sloveniji. Zaradi pomanjkljivega prenosa Direktive 2011/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah Direktive Sveta 2003/109/ES, da se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite, se implementirajo še določene določbe predmetne direktive, ki v spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih v letu 2014 niso bile zajete.

S spremembami in dopolnitvami zakona se uvaja tudi možnost, da lahko osebe, ki jim je prenehal status mednarodne zaščite po zakonu, ki ureja mednarodno zaščito in osebe s priznano subsidiarno zaščito pod pogoji, določenimi v zakonu, zaprosijo za pridobitev dovoljenja za prebivanje po določbah Zakona o tujcih. S spremembami in dopolnitvami zakona se ureja tudi status tistih tujcev, katerim je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev in njihova odstranitev iz države še vedno ni možna, pri čemer pa morajo pri tej kategoriji tujcev obstajati tudi drugi utemeljeni razlogi in posebne osebne okoliščine, ki utemeljujejo njihovo prebivanje v Republiki Sloveniji, obstoj katerih ugotavlja pristojni organ za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje (upravna enota). Tem osebam se omogoča pridobitev dovoljenja za začasno prebivanje z veljavnostjo dveh let, z možnostjo podaljševanja z veljavnostjo dveh let, pod pogoji, določenimi z zakonom. S predlagano določbo se tako razširja krog tujcev, katerim je bilo dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev, in lahko pridobijo dovoljenje za začasno prebivanje, saj je bila skladno z obstoječo ureditvijo ta možnost določena zgolj za tujce, katerim je bilo dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji za čas najmanj 24 mesecev in njihova odstranitev iz države ni bila možna zgolj iz načela nevračanja.

Druge predvidene spremembe so delno redakcijske, dodatno pa se, zaradi sistematike zakonodaje, ureja še izdaja potnega lista osebi s priznano subsidiarno zaščito ter družinskemu članu osebe z mednarodno zaščito, in sicer zaradi vstopa v Republiko Slovenijo.

(Izpolnite samo, če ima gradivo več kakor pet strani.)

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

(Samo če izberete DA pod točko 6.a.)

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)		Znesek za t + 1	
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje): – prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov, – odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov, – obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih				

oziroma projektih sprejetih proračunov.

II. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

Za zagotovitev izvajanja Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih bo treba, zaradi uvedbe nove vrste enotnega dovoljenja za prebivanje in delo ter zaradi sprememb pri izdaji potrdil o prijavi prebivanja za državljane Evropske Unije in njihove družinske člane, dopolniti obstoječi Register tujcev. Predvideni stroški znašajo približno 25.000eurov.

8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:

Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:

- pristojnosti občin,
- delovanje občin,
- financiranje občin.

DA/NE

Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:

- Skupnosti občin Slovenije SOS: DA/NE
- Združenju občin Slovenije ZOS: DA/NE
- Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: DA/NE

Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani:

- v celoti,
- večinoma,
- delno,

- niso bili upoštevani./	
Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani.	
9. Predstavitev sodelovanja javnosti:	
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	DA/NE
(Če je odgovor NE, navedite, zakaj ni bilo objavljeno.) Gradivo je bilo objavljeno na portalu E- demokracija 18.aprila 2016. V razpravo so bili vključeni: - nevladne organizacije, - predstavniki zainteresirane javnosti, - predstavniki strokovne javnosti. Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte): Upoštevani so bili: - v celoti, - večinoma, - delno, - niso bili upoštevani. Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje: Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti (MDDSZEM) je podalo predlog za odpravo pogoja enoletnega neprekinjenega bivanja v Republiki Sloveniji za združitev družine. Predlog ni bil upoštevan, saj je bil ta pogoj uveden s spremembo Zakona o tujcih v letu 2014 prav na pobudo MDDSZEM, in sicer zaradi zlorab socialnih transferjev, pri čemer pa pri sedanjem predlogu MDDSZEM nismo prejeli zadostnih argumentov za odpravo tega pogoja (na primer prikaz statističnih podatkov o znižanju oziroma odpravi zlorab socialnih transferjev itd.). Razlogi za neupoštevanje predlaganih sprememb Ministrstva za pravosodje izhajajo iz dopisa št. 007-100/2016/ (1311-05) z dne 17.5.2017 (v prilogi).	
10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA/NE
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	DA/NE
Boštjan Šefic državni sekretar	

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) na seji dne sprejela naslednje:

SKLEPE

1. Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih (EVA 2016-1711-0007) in ga bo poslala v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije.
2. Vlada Republike Slovenije Državnemu zboru Republike Slovenije predlaga, da predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih in predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev obravnava na isti seji zaradi njune vsebinske povezanosti in potrebe po sočasni objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.
3. Vlada Republike Slovenije Državnemu zboru Republike Slovenije predlaga, da pripravi uradno prečiščeno besedilo Zakona o tujcih.

Mag. Lilijana Kozlovič
generalna sekretarka

Prejmejo:

- ministristva in vladne službe

ZAKON
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O TUJCIH

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJETJE PREDLOGA ZAKONA

Zakon o tujcih (ZTuj-2) je bil sprejet leta 2011 in temelji na konceptu prej veljavnega zakona, sprejetega leta 1999 in pozneje večkrat noveliranega. Tudi zakon, sprejet leta 2011, je bil že štirikrat noveliran.

Zakon o tujcih (Uradni list RS, št.16/17 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljnjem besedilu: zakon) ureja vstop tujcev v Republiko Slovenijo, pridobivanje vizumov in dovoljenj za prebivanje, zapustitev države, prostovoljno vračanje in odstranjevanje tujcev, posebnosti glede postopka in organe, pristojne za izvajanje določb zakona. Posebni poglavji sta namenjeni vključevanju tujcev v Republiki Sloveniji in evidencam.

Ker se pogoji za vstop in prebivanje državljanov Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), njihovih družinskih članov ter družinskih članov slovenskih državljanov razlikujejo od pogojev, ki jih morajo izpolnjevati drugi tujci, so ti pogoji urejeni v posebnem poglavju.

V zakon je prenesenih 15 direktiv EU in sklep Sveta EU, na podlagi zakona pa se izvaja tudi šest uredb EU.

Temeljni razlog za pripravo predloga sprememb in dopolnitev zakona je prenos dveh direktiv EU v nacionalni pravni red, in sicer:

– Direktive 2014/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o pogojih za vstop in bivanje državljanov tretjih držav zaradi zaposlitve sezonskih delavcev (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/36/EU) in

– Direktive 2014/66/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav v okviru premestitve znotraj podjetja (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/66/EU).

S prenosom Direktive 2014/36/EU se na novo ureja izdaja enotnega dovoljenja za prebivanje in delo zaradi opravljanja sezonskega dela. Enotno dovoljenje zaradi opravljanja sezonskega dela se izda s soglasjem organa, pristojnega za zaposlovanje, če je predvideno opravljanje sezonskega dela, daljšega od 90 dni. Za opravljanje sezonskega dela, krajšega od 90 dni, pa organ, pristojen za zaposlovanje, izda dovoljenje za sezonsko delo. Določbe Direktive 2014/36/EU, ki urejajo izdajo dovoljenja za sezonsko delo, krajše od 90 dni so že prenesene v Zakon o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev (Uradni list RS, št. 47/15; v nadaljnjem besedilu: ZZSDT), zato zakon ureja le izdajo enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljše od 90 dni.

S prenosom Direktive 2014/66/EU tudi Republika Slovenija sledi ciljem EU, s katerimi se večnacionalnim gospodarskim družbam omogoča, da kar najboljše izkoristijo svoje človeške vire in jih

znotraj povezanih gospodarskih družb lažje premeščajo. Direktiva 2014/66/EU namreč določa pogoje za izdajo enotnega dovoljenja za osebe, premeščene znotraj povezanih gospodarskih družb s sedežem v tretji državi, Republiki Sloveniji ali drugi državi članici EU.

Zaradi sistema EU Pilot 7315/15/JUST, ki ga je Evropska komisija uvedla zaradi domnevno nepravilnega prenosa Direktive 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2004/38/ES) se deloma spreminja XIII. poglavje zakona, ki določa pogoje vstopa in prebivanja državljanov EU v Republiki Sloveniji.

Na podlagi prejetega obrazloženega mnenja Evropske komisije zaradi nenotifikacije predpisov za prenos Direktive 2011/51/EU Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah Direktive Sveta 2003/109/ES, da se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite (kršitev št. 2013/0288) z dne 10.2.2016, se z dopolnitvijo obstoječega 53.a člena in novega 54.b člena predloga zakona dopolnjuje prenos nekaterih določb predmetne direktive, ki v spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih v letu 2014 niso bile zajete.

S spremembami in dopolnitvami zakona se uvaja tudi možnost, da lahko osebe, ki jim prenehal status mednarodne zaščite po zakonu, ki ureja mednarodno zaščito in osebe s priznano subsidiarno zaščito, pod pogoji, določenimi v zakonu, zaprosijo za pridobitev dovoljenja za prebivanje po določbah Zakona o tujcih. Namen teh določb je predvsem v tem, da se osebam, ki imajo priznan status na podlagi določb zakona, ki ureja mednarodno zaščito in tistim, ki jih je status na podlagi teh določb prenehal, omogoči, da si, v kolikor izpolnjujejo zakonsko določene pogoje, uredijo status tujca na podlagi določb Zakona o tujcih.

S spremembami in dopolnitvami zakona se ureja tudi status tistih tujcev, katerim je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev in njihova odstranitev iz države še vedno ni možna, pri čemer pa morajo pri tej kategoriji tujcev obstajati tudi drugi utemeljeni razlogi in posebne osebne okoliščine, ki utemeljujejo njihovo prebivanje v Republiki Sloveniji, obstoj katerih ugotavlja pristojni organ za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje (upravna enota). Tem osebam se omogoča pridobitev dovoljenja za začasno prebivanje z veljavnostjo dveh let, z možnostjo podaljševanja z veljavnostjo dveh let, pod pogoji, določenimi z zakonom. S predlagano določbo se tako razširja krog tujcev, katerim je bilo dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev, in lahko pridobijo dovoljenje za začasno prebivanje, saj je bila skladno z obstoječo ureditvijo ta možnost določena zgolj za tujce, katerim je bilo dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji za čas najmanj 24 mesecev in njihova odstranitev iz države ni bila možna zgolj iz načela nevračanja.

Druge predvidene spremembe so delno redakcijske, dodatno pa se, zaradi sistematike zakonodaje, ureja še izdaja potnega lista družinskemu članu osebe z mednarodno zaščito in sicer zaradi vstopa v Republiko Slovenijo.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Spremembe in dopolnitve zakona so potrebne zaradi prenosa Direktive 2014/36/EU in Direktive 2014/66/EU v nacionalni pravni red. Predvsem pri prenosu Direktive 2014/66/EU je temeljni cilj predlaganih določb olajšati vstop tistih državljanov tretjih držav, ki so ključni za delovanje v povezani

gospodarski družbi s sedežem v Republiki Sloveniji oziroma državljanov tretjih držav, ki se bodo v povezani gospodarski družbi s sedežem v Republiki Sloveniji poklicno razvijali in usposabljali za nadaljevanje poklicne kariere.

2.2 Načela

Predlog zakona ne odstopa od načel, ki so bila vodilo pri pripravi osnovnega zakona.

2.3 Poglavitne rešitve

Predlog zakona v nacionalni red prenaša določbe Direktive 2014/66/EU in uvaja enotno dovoljenje za osebe, premeščene znotraj gospodarske družbe. Določeni so pogoji za izdajo oziroma podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe. Tujec ali njegov delodajalec s sedežem v Republiki Sloveniji mora za izdajo prvega enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, zaprositi pred vstopom v Republiko Slovenijo, prošnji pa mora priložiti ustrezna dokazila o izpolnjevanju pogojev, med drugim tudi dokazila o tem, da bo premeščen znotraj iste korporacije in da dejansko opravlja dela in naloge, zaradi katerih bo premeščen, oziroma da ima najmanj visokošolsko izobrazbo in se bo v Republiki Sloveniji poklicno usposabljal.

Predlog določa tudi pogoje za kratkotrajno in dolgotrajno premestitev tujca v povezano gospodarsko družbo s sedežem v Republiki Sloveniji. Kadar bo tujec vanjo kratkotrajno premeščen, sme taka premestitev trajati največ 90 dni v kateremkoli 180 dnevnom obdobju, tujec pa mora že imeti izdano enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe. To dovoljenje mora biti izdano v drugi državi članici EU. Pred kratkotrajno premestitvijo mora delodajalec iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici EU pristojne organe v Republiki Sloveniji pravočasno obvestiti o nameri, da bo tujca premestil v povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji.

Ob dolgotrajni premestitvi pa mora tujec ali njegov delodajalec s sedežem v Republiki Sloveniji pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji zaprositi za izdajo enotnega dovoljenja za osebo premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, pogoji za izdajo takega dovoljenja pa se ne razlikujejo bistveno od pogojev za izdajo prvega enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe.

Predlog zakona ureja tudi izdajo dovoljenja za začasno prebivanje družinskim članom oseb, premeščenih znotraj gospodarske družbe, za katere se ne zahteva izpolnjevanje pogoja enoletnega prebivanja, sicer pa se smiselno uporabljajo določbe 47. člena zakona, ki ureja pravico do združitve družine.

V predlogu zakona so skoraj v celoti na novo določeni pogoji vstopa in prebivanja državljanov EU in njihovih družinskih članov, saj taka zaveza Republike Slovenije izhaja tudi iz odgovora na uvedbo sistema EU Pilot zaradi domnevno nepopolnega prenosa evropske zakonodaje v nacionalni pravni red. Na novo je urejena izdaja potrdila o prijavi prebivanja za državljane EU, spremenjeno je poimenovanje dovoljenja za stalno prebivanje za državljane EU in dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana. Skladno s sodno prakso Sodišča EU in 9. uvodno izjavo Direktive 2004/38/ES je urejena tudi izdaja potrdila o prijavi prebivanja za državljane EU, ki so iskalci zaposlitve. Na novo je v predlogu zakona urejena tudi izdaja potrdila o prijavi prebivanja za otroke državljanov EU, rojenih v Republiki Sloveniji. Usklajujejo se tudi razlogi za zavrnitev izdaje oziroma razveljavitev dovoljenja za prebivanje družinskim članom državljanov EU ter pogoji za ohranitev pravice do prebivanja družinskih članov državljanov EU.

Ker se v nacionalno zakonodajo prenaša tudi Direktiva 2014/36/EU, predlog zakona ureja izdajo enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljše od 90 dni. Za izdajo enotnega dovoljenja za sezonsko delo se procesno uporabljajo določbe 37.a -člena zakona, predlog zakona pa določa pogoje za izdajo enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljše od 90 dni.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Zaradi uveljavitve zakona so predvidene finančne posledice v višini približno 25.000 eurov, in sicer za:

- nadgradnjo Registra tujcev zaradi nove vrste enotnega dovoljenja in spremenjenih izkaznic potrdil o prijavi prebivanja za državljane EU in njihove družinske člane.

Zakon nima vpliva na druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v državnem proračunu za leto 2017, in sicer:

- nadgradnja Registra tujcev v okviru ukrepa 1711-05-0005 - Podpora normativni ureditvi upravnih notranjih zadev s pomočjo informacijskih rešitev, PP 9607 - Nadgradnja in vzdrževanje registrov upravnih notranjih zadev.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

S predlogom zakona se v pravni red Republike Slovenije prenašata Direktiva 2014/36/EU in Direktiva 2014/66/EU. Prav tako se s predlogom zakona v pravni red odpravljata nepopolni prenos Direktive 2011/51/EU in nepravilen prenos Direktive 2004/38/ES.

Republika Slovenija je pri oblikovanju politike in režimov priseljevanja omejena z zavezujočimi predpisi EU glede priseljevanja, saj so le ti ena izmed skupnih politik EU. Direktive, ki jih v slovensko zakonodajo prenaša Zakon o tujcih, so okvir, ki ga morajo pri urejanju nacionalnih sistemov priseljevanja upoštevati vse države članice EU (z izjemo nekaterih držav, ki jih posamezne direktive ne zavezujejo – na primer Danska, Združeno kraljestvo). Kljub enotnemu evropskemu zakonodajnemu okviru priseljevanja pa vsaka država članica ohranja pristojnost uravnavanja celotnega števila priseljencev na svojem ozemlju, števila posameznih kategorij priseljencev ter pristojnost oblikovanja posebnih nacionalnih režimov in shem priseljevanja. Države članice ohranjajo tudi pristojnost uravnavanja dostopa tujcev do nacionalnega trga dela.

Pomembna novost, ki jo uvaja zakon, je uvedba enotnega dovoljenja za delo in prebivanje za specifično kategorijo tujcev, in sicer za državljane tretjih držav, ki so premeščeni znotraj podjetij (Direktiva 2014/66). Za sezonske delavce je bil sicer koncept enotnega dovoljenja uveden že znotraj sprememb in dopolnitev Zakona o tujcih v letu 2014, ko se je uvedel koncept enotnega dovoljenja za prebivanje in delo, s sedanjimi spremembami in dopolnitvami zakona pa se prenašajo še nekatere

druge določbe Direktive 2014/36, ki niso bile implementirane v letu 2014.

Ker gre pri implementaciji predmetnih direktiv za pomembno ureditev pogojev za vstop, prebivanje in delo za določene kategorije tujcev (premeščence znotraj podjetij in sezonske delavce), je primerjalni pregled namenjen pregledu implementacije predmetnih direktiv v izbranih evropskih državah.

Avstrija

Po avstrijskem predlogu zakonodaje, s katero se implementira Direktiva 2014/66, se za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, zahteva, da ima ta oseba zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje sebe in svojih družinskih članov, saj tako ne bo bremenila državnega sistema socialne pomoči. Avstrijci so se pri izvajanju dolgoročne mobilnosti tujca v njihovi državi odločili za možnost, pri kateri temu izdajo dovoljenje za dolgoročno mobilnost (z oznako mobile ICT) na nacionalni ravni. Prav tako njihov predlog zakonodaje ne predvideva možnosti poenostavljenih postopkov za izdajo dovoljenj za osebe, premeščene znotraj podjetij, za subjekte, podjetja ali skupine podjetij, ki imajo na nacionalni ravni priznan status podjetja ali skupine podjetij. Podatkov glede implementacije Direktive 2014/36 niso poslali, saj so še v fazi pogajanj glede prenosa določb.

Nizozemska

Na Nizozemskem se za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, zahteva, da ima ta oseba zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje sebe in svojih družinskih članov, saj tako ne bo bremenila državnega sistema socialne pomoči. Pri izvajanju dolgoročne mobilnosti tujca v njihovi državi so se odločili za možnost, pri kateri temu izdajo dovoljenje za dolgoročno mobilnost (z oznako mobile ICT) na nacionalni ravni. Prav tako njihov predlog zakonodaje predvideva možnost poenostavljenih postopkov za izdajo dovoljenj za osebe, premeščene znotraj podjetij, za subjekte, podjetja ali skupine podjetij, ki imajo na nacionalni ravni priznan status podjetja ali skupine podjetij. Glede implementacije Direktive 2014/36 (t. i. direktive o sezonskih delavcih) so se pri bivanju, daljšem od 90 dni, odločili za izdajo dovoljenja za sezonsko delo. Glede obveze po olajšanem ponovnem vstopu za sezonske delavce, ki so bili v državo članico sprejeti kot sezonski delavci vsaj enkrat v zadnjih petih letih in so med vsakim bivanjem v celoti izpolnjevali pogoje za izdajo tega dovoljenja, so se odločili za možnost odobritve izvetja iz predložitve enega izmed dokazil, ki se zahteva za izdajo dovoljenja, in sicer dokazila o ustreznem zdravstvenem zavarovanju.

Švedska

Skladno z zakonodajo na Švedskem se za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ne zahteva, da ima ta oseba zagotovljena zadostna sredstva tudi za družinske člane, ki jo spremljajo. Pri izvajanju dolgoročne mobilnosti tujca v njihovi državi so se odločili za možnost, pri kateri slednjemu izdajo dovoljenje za dolgoročno mobilnost (z oznako mobile ICT) na nacionalni ravni. Prav tako njihov predlog zakonodaje ne predvideva možnosti poenostavljenih postopkov za izdajo dovoljenj za osebe, premeščene znotraj podjetij, za subjekte, podjetja ali skupine podjetij, ki imajo na nacionalni ravni priznan status podjetja ali skupine podjetij. Glede implementacije Direktive 2014/36 (t. i. direktive o sezonskih delavcih) so se pri bivanju, daljšem od 90 dni, odločili za izdajo enotnega dovoljenja za sezonsko delo (dovoljenje, ki dovoljuje vstop, prebivanje in delo). Glede obveze po olajšanem ponovnem vstopu za sezonske delavce, ki so bili v državo članico sprejeti kot sezonski delavci vsaj enkrat v zadnjih petih letih in so med vsakim bivanjem v celoti izpolnjevali pogoje za izdajo tega dovoljenja, so se odločili za možnost pospešenega postopka za obravnavo vloge.

Finska

Finska je tako kot Švedska zavzela prožni pristop glede zadostnih sredstev za preživljanje v postopku izdaje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja. Za izdajo predmetnega dovoljenja skladno z njihovo zakonodajo zadostuje, da ima ta oseba zagotovljeno zadostno plačilo, in se ne zahteva dodatno, da mora imeti zagotovljena tudi sredstva za preživljanje svojih družinskih članov. Pri izvajanju dolgoročne mobilnosti tujca izdajo dovoljenje za dolgoročno mobilnost (z oznako mobile ICT) na nacionalni ravni. Prav tako njihov predlog zakonodaje ne predvideva možnosti poenostavljenih postopkov za izdajo dovoljenj za osebe, premeščene znotraj podjetij, za subjekte, podjetja ali skupine podjetij, ki imajo na nacionalni ravni priznan status podjetja ali skupine podjetij. Glede implementacije Direktive 2014/36 (t. i. direktive o sezonskih delavcih) so se pri bivanju, daljšem od 90 dni, odločili za izdajo enotnega dovoljenja za sezonsko delo (dovoljenje, ki dovoljuje vstop, prebivanje in delo). Glede obveze po olajšanem ponovnem vstopu za sezonske delavce, ki so bili v državo članico sprejeti kot sezonski delavci vsaj enkrat v zadnjih petih letih in so med vsakim bivanjem v celoti izpolnjevali pogoje za izdajo tega dovoljenja, so se odločili za možnost odobritve izvzetja iz predložitve enega izmed dokazil, ki se zahteva za izdajo dovoljenja.

Ciper

Na Cipru se za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, zahteva, da ima ta oseba zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje sebe in svojih družinskih članov, saj tako ne bo bremenila državnega sistema socialne pomoči. Pri izvajanju dolgoročne mobilnosti tujca v njihovi državi so se odločili za možnost, pri kateri tujcu izdajo dovoljenje za dolgoročno mobilnost (z oznako mobile ICT) na nacionalni ravni. Glede vključitve poenostavljenih postopkov za izdajo dovoljenj za osebe, premeščene znotraj podjetij, za subjekte, podjetja ali skupine podjetij, ki imajo na nacionalni ravni priznan status podjetja ali skupine podjetij, so se odločili za možnost »may«, pri kateri se poenostavljeni postopki lahko izvajajo. Glede implementacije Direktive 2014/36 (t. i. direktive o sezonskih delavcih) so se pri bivanju, daljšem od 90 dni, odločili za izdajo enotnega dovoljenja za sezonsko delo (ki dovoljuje vstop, prebivanje in delo). Glede obveze po olajšanem ponovnem vstopu za sezonske delavce, ki so bili v državo članico sprejeti kot sezonski delavci vsaj enkrat v zadnjih petih letih in so med vsakim bivanjem v celoti izpolnjevali pogoje za izdajo tega dovoljenja, so se odločili za implementacijo dveh možnosti, in sicer: pospešenega postopka izdaje enotnega dovoljenja za sezonsko delo in prednostne obravnave vloge.

Češka

Češka je tako kot Finska in Švedska zavzela prožni pristop glede pogoja zadostnih sredstev za preživljanje v postopku izdaje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja. Za izdajo predmetnega dovoljenja skladno z njihovo zakonodajo zadostuje, da ima ta oseba zagotovljeno zadostno plačilo, in se ne zahteva, da mora imeti zagotovljena tudi sredstva za preživljanje svojih družinskih članov. Pri izvajanju dolgoročne mobilnosti tujca izdajo dovoljenje za dolgoročno mobilnost (z oznako mobile ICT) na nacionalni ravni. Glede poenostavljenih postopkov za izdajo dovoljenj za osebe, premeščene znotraj podjetij, za subjekte, podjetja ali skupine podjetij, ki imajo na nacionalni ravni priznan status podjetja ali skupine podjetij, so se odločili za možnost, skladno s katero se predvideva poenostavljen postopek izdaje ICT-dovoljenja za ta podjetja. Glede implementacije Direktive 2014/36 (t. i. direktive o sezonskih delavcih) so se pri bivanju, daljšem od 90 dni, kot ena redkih držav članic EU odločili za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje. Glede obveze po olajšanem ponovnem vstopu za sezonske delavce, ki so bili v državo članico sprejeti kot sezonski delavci vsaj

enkrat v zadnjih petih letih in so med vsakim bivanjem v celoti izpolnjevali pogoje za izdajo tega dovoljenja, so se odločili za možnost prednostne obravnave vloge.

Romunija

V Romuniji se za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, zahteva, da ima ta oseba zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje sebe in svojih družinskih članov, saj tako ne bo bremenila državnega sistema socialne pomoči. Upoštevajo se predvsem dokazila o plači, če pa ta niso zadostna za preživljanje celotne družine, pa se lahko sredstva za preživljanje dokazujejo tudi z drugimi dokazili (sredstvi na bančnem računu itd.). Pri izvajanju dolgoročne mobilnosti tujca izdajo dovoljenje za dolgoročno mobilnost (z oznako mobile ICT) na nacionalni ravni. Možnost uvedbe poenostavljenih postopkov za izdajo dovoljenj za osebe, premeščene znotraj podjetij, za subjekte, podjetja ali skupine podjetij, ki imajo na nacionalni ravni priznan status podjetja ali skupine podjetij, še dodatno preučujejo. Glede implementacije Direktive 2014/36 (t. i. direktive o sezonskih delavcih) so se pri bivanju, daljšem od 90 dni, odločili za izdajo dovoljenja za sezonsko delo. Glede obveze po olajšanem ponovnem vstopu za sezonske delavce, ki so bili v državo članico sprejeti kot sezonski delavci vsaj enkrat v zadnjih petih letih in so med vsakim bivanjem v celoti izpolnjevali pogoje za izdajo tega dovoljenja, so se odločili za možnost odobritve izvzetja iz predložitve enega oziroma več dokazil, ki se zahtevajo za izdajo dovoljenja (izvzetje testa trga dela in dokazila o kvalifikacijah).

Belgija

V Belgiji tako kot v večini držav EU zahtevajo, da ima oseba, premeščena znotraj podjetja, dovolj sredstev za preživljanje sebe in svojih družinskih članov. Pri izvajanju dolgoročne mobilnosti tujca izdajo dovoljenje za dolgoročno mobilnost (z oznako mobile ICT) na nacionalni ravni. Možnost uvedbe poenostavljenih postopkov za izdajo dovoljenj za osebe, premeščene znotraj podjetij, za subjekte, podjetja ali skupine podjetij, ki imajo na nacionalni ravni priznan status podjetja ali skupine podjetij, še preučujejo. Glede implementacije Direktive 2014/36 (t. i. direktive o sezonskih delavcih) pri bivanju, daljšem od 90 dni, se še odločajo o izdaji enotnega dovoljenja za sezonsko delo – dokončne odločitve še niso sprejeli. Glede obveze po olajšanem ponovnem vstopu za sezonske delavce, ki so bili v državo članico sprejeti kot sezonski delavci vsaj enkrat v zadnjih petih letih in so med vsakim bivanjem v celoti izpolnjevali pogoje za izdajo tega dovoljenja, se še odločajo med možnostjo pospešenega postopka obravnave vloge oziroma možnostjo prednostne obravnave vloge.

Iz primerjalnega pregleda je razvidna zahteva večine držav članic v svoji nacionalni ureditvi, da mora imeti oseba, premeščena znotraj podjetja, dovolj sredstev tudi za preživljanje svojih družinskih članov, da ne bo ogrozila sistema socialne pomoči. Prav tako je razvidno, da se je večina držav v primeru izvajanja dolgotrajne premestitve odločila za izdajo enotnega dovoljenja za dolgotrajno premestitev, kar kaže, da želijo države članice same preverjati pogoje za odobritev dolgotrajne mobilnosti. Prav tako je razvidno, da se z izjemo nekaterih držav članic države niso odločile za uvedbo poenostavljenih postopkov za izdajo dovoljenj za osebe, premeščene znotraj podjetij, za subjekte, podjetja ali skupine podjetij, ki imajo na nacionalni ravni priznan status podjetja ali skupine podjetij, nekatere med njimi pa to možnost še preučujejo. Glede implementacije Direktive 2014/36 (t. i. direktive o sezonskih delavcih) je večina držav za bivanje iz razloga opravljanja sezonskega dela za obdobje, daljše od 90 dni, uvedla enotno dovoljenje za sezonsko delo, ki tujcu dovoljuje vstop, prebivanje in delo na ozemlju določene države članice. Glede olajšanja ponovnega vstopa za sezonske delavce je večina držav izbrala naslednje možnosti: prednostna obravnava vloge, olajšanje ponovnega vstopa in odobritev izvzetja predložitve enega izmed dokazil, ki se zahtevajo za izdajo

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

S sprejemom zakona so kot posledica implementacije Direktive 2014/66/EU na upravnih enotah predvideni novi postopki, in sicer izdaja enotnega dovoljenja za osebe, premeščene znotraj gospodarske družbe.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Sprejem zakona ne vpliva na obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki:

Sprejem zakona ne vpliva na okolje, ki vključuje prostorske in varstvene vidike.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo:

Sprejem zakona delno vpliva na gospodarstvo. Z implementacijo Direktive 2014/66 se bo delodajalcem omogočilo lažje premeščanje oseb znotraj povezanih gospodarskih družb.

6.4 Presoja posledic za socialno področje:

Sprejem zakona ne vpliva na socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja:

Sprejem zakona ne vpliva na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Sprejem zakona ne bo imel drugih posledic.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

Predstavitev sprejetega zakona

Sprejeti zakon bo objavljen v Uradnem listu RS ter na spletnih straneh predlagatelja oziroma e-demokraciji. Predlagatelj bo zakon predstavljal v okviru obstoječih orodij (usmeritve upravnim enotam, www.infotujci.si/ipd.)

Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Izvajanje predpisa bosta spremljali ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in ministrstvo, pristojno za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Gradivo je bilo objavljeno na portalu E-demokracija. Večinoma je usklajeno z nevladnimi organizacijami in Varuhom človekovih pravic.

Nevladne organizacije (PIC, Mirovni inštitut, Društvo Ključ) so predlagale vzpostavitev posebnega statusa za osebe brez državljanstva, pri čemer bi moral postopek pridobitve posebnega statusa upoštevati tudi specifične njihovega položaja. Predlog ni upoštevan, saj samo dejstvo apatridnosti še ne pomeni, da si oseba, ki prebiva v Republiki Sloveniji, ne bi mogla urediti tujškega statusa na podlagi določb Zakona o tujcih.

Pripombe nevladnih organizacij, ki so bile upoštevane, so se nanašale na:

- omejevanje pravice do združitve oseb s priznano subsidiarno zaščito,
- zaostritev pogojev za prenehanje dovoljenja za začasno prebivanje za žrtve trgovine z ljudmi in žrtve nezakonitega zaposlovanja,
- izdajo samostojnega dovoljenja za žrtve družinskega nasilja,
- vštevanje obdobja v zakonito petletno bivanje za pridobitev statusa LTR, za katerega je bilo z dopolnilno odločbo, izdano na podlagi 8. točke izreka odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-246/02 z dne 3. aprila 2003, ali s posebno odločbo, izdano na podlagi zakona, ki ureja status državljanov drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji, odločeno, da se šteje, da je imel tujec v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje,
- olajšave glede višine zagotavljanja sredstev za preživljanje državljanov tretjih držav ob združitvi družine (skladno z zakonom, ki ureja socialnovarstvene prejemke).

Pri pripravi predloga zakona niso sodelovali zunanji strokovnjaki.

8. Predstavniki predlagatelja, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

Sodelovali bodo:

- mag. Vesna Györköös Žnidar, ministrica za notranje zadeve,
- Boštjan Šefic, državni sekretar na Ministrstvu za notranje zadeve,
- Andrej Špenga, državni sekretar na Ministrstvu za notranje zadeve,
- Nina Gregori, generalna direktorica Direktorata za upravne notranje zadeve, migracije in naturalizacijo na Ministrstvu za notranje zadeve, višja sekretarka,
- Nataša Potočnik, direktorica Urada za migracije na Direktoratu za upravne notranje zadeve, migracije in naturalizacijo na Ministrstvu za notranje zadeve, sekretarka,
- mag. Srečko Jarc, direktor Uprave uniformirane policije, Generalna policijska uprava.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o tujcih (Uradni list RS, št. 16/17 – uradno prečiščeno besedilo) se v drugem odstavku 1. člena za petnajsto alinejo dodata novi šestnajsta in sedemnajsta alineja, ki se glasita:

»- Direktivo 2014/66/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav v okviru premestitev znotraj podjetja (UL L št. 157 z dne 27. 5. 2014, str. 1);

- Direktivo 2014/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o pogojih za vstop in bivanje državljanov tretjih držav zaradi zaposlitve sezonskih delavcev (UL L št. 94 z dne 28. 3. 2014, str. 375);«.

Dosedanja šestnajsta alineja postane osemnajsta alineja.

V tretjem odstavku se tretja alineja spremeni tako, da se glasi:

»- Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (kodificirano besedilo) (UL L št. 77 z dne 23. 3. 2016, v nadaljnjem besedilu: Zakonik o schengenskih mejah);«.

2. člen

V 2. členu se za devetindvajseto alinejo dodajo nove trideseta do devetintrideseta alineja, ki se glasijo:

»- Odstranitev pomeni vrnitev tujca v državo izvora, državo tranzita, drugo tretjo državo, ki ga je pripravljena sprejeti, ali v državo članico Evropske unije, v kateri izpolnjuje pogoje za prebivanje.

- Premestitev znotraj gospodarske družbe pomeni začasno napotitev zaradi opravljanja poklicne dejavnosti ali usposabljanja tujca, ki ni državljan EU, iz gospodarske družbe s sedežem v tretji državi, ki ima pred in med premestitvijo s tujcem sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, v povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji ter kratkotrajno ali dolgotrajno premestitev med povezano družbo s sedežem v drugi državi članici Evropske unije in povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji.

- Oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, je tujec, ki ni državljan EU, ki prebiva in je zaposlen v tretji državi in je premeščen v povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji.

- Subjekt gostitelj je povezana družba s sedežem v Republiki Sloveniji, v katero je tujec premeščen in v njej opravlja delo v okviru premestitve znotraj gospodarske družbe.

- Povezane družbe so gospodarske družbe, določene z zakonom, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev.

- Vodstveni delavec je tujec, ki ni državljan EU, ki zaseda vodstveno mesto v subjektu gostitelju, za kar se šteje mesto, ki zahteva vodenje gospodarske družbe ali njenega dela in nadzor nad delom drugih nadzornih, strokovnih ali poslovnih delavcev ter omogoča neposredni ali posredni vpliv na kadrovske zadeve.

- Strokovnjak je tujec, ki ni državljan EU, s posebnim znanjem in poklicnimi izkušnjami, ki so bistvene na področju izvajanja registriranih dejavnosti v subjektu gostitelju, v katerega je premeščen.

- Zaposleni na usposabljanju je tujec, ki ni državljan EU, z najmanj visokošolsko izobrazbo, ki je v subjektu gostitelja premeščen zaradi poklicnega razvoja ali plačanega usposabljanja v poslovnih tehnikah ali metodah.

- Sezonski delavec je tujec, ki ni državljan EU, s stalnim prebivališčem v tretji državi, ki v Republiki Sloveniji opravlja sezonsko delo, kot je to opredeljeno v zakonu, ki ureja zaposlovanje,

samozaposlovanje in delo tujcev.

- Žrtev družinskega nasilja je tujec, ki ni državljan EU, in je žrtev nasilja v družini, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja preprečevanje nasilja v družini. «.

3. člen

Drugi, tretji in četrti odstavek 14. člena se spremenijo tako, da se glasijo:

»(2) Tujec, ki na podlagi pravnega reda Evropske unije ali mednarodne pogodbe ali sklepa Vlade Republike Slovenije za vstop v Republiko Slovenijo in bivanje ne potrebuje vizuma, lahko v Republiko Slovenijo vstopa in v njej biva največ 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180 dnevnom obdobju.

(3) Tujec, ki lahko brez vizuma biva in se giblje na območju držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej ostane največ toliko časa, da skupna dolžina bivanja v vseh državah pogodbenicah ne preseže 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180 dnevnom obdobju.

(4) Tujec, ki ima veljaven vizum za kratkoročno bivanje ali vizum za dolgoročno bivanje, izdan s strani druge države pogodbenice Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 ali veljavno dovoljenje za prebivanje, izdano s strani druge države pogodbenice, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej ostane na podlagi veljavnega vizuma oziroma dovoljenja za prebivanje največ toliko časa, da skupna dolžina bivanja v vseh državah pogodbenicah, razen v državi, ki je vizum ali dovoljenje za prebivanje izdala, ne preseže 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180 dnevnom obdobju, oziroma do poteka veljavnosti vizuma ali dovoljenja za prebivanje, če je ta krajša. «.

Za dosedanjim četrtim odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Ne glede na določbo tretje alineje prvega odstavka 60. člena tega zakona, lahko tujec, ki za vstop v Republiko Slovenijo ne potrebuje vizuma, ostane in biva v Republiki Sloveniji največ 90 dni po poteku veljavnosti dovoljenja za prebivanje. «.

Dosedanji peti in šesti odstavek postaneta šesti in sedmi odstavek.

4. člen

V prvem odstavku 20. člena se v tretji alineji za besedo »študija« doda besedilo »če tečaj ali druge podobne oblike izobraževanja ali izpopolnjevanja trajajo najmanj 20 ur mesečno in«.

5. člen

Četrti odstavek 22. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Odločba o zavrnitvi izdaje vizuma za dolgoročno bivanje, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje vizuma za dolgoročno bivanje, se izdajo na obrazcu, ki ga določi minister, pristojen za zunanje zadeve. «.

6. člen

V prvem odstavku 26. člena se dvanajsta alineja spremeni tako, da se glasi:

»- je očitno, da je bila zakonska zveza, partnerska skupnost oziroma partnerska zveza sklenjena ali registrirana predvsem z namenom pridobitve vizuma za dolgoročno bivanje.«

Za dvanajsto alinejo se dodajo nove trinajsta, štirinajsta in petnajsta alineja, ki se glasijo:

»- tujec dejansko že živi v Republiki Sloveniji, razen v primerih iz drugega odstavka 20. člena tega zakona;

- se ugotovi, da je bilo katero od dokazil o izpolnjevanju pogojev za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje prirejeno ali ponarejeno;

- je tujec namenoma navedel napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje.«

7. člen

V prvem odstavku 28.a člena se tretja alineja spremeni tako, da se glasi:

»- je tujcu v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izгона tujca iz države, ali če je tujec zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji, ali če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;«

Za drugim odstavkom se dodata nov tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) O prenehanju vizuma za dolgoročno bivanje pristojni organ iz prejšnjega odstavka obvesti organ, ki je izdal vizum.

(4) Podatek o prenehanju vizuma za dolgoročno bivanje ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, evidentira v evidenci vizumov.«

8. člen

Za šestim odstavkom 34. člena se dodata nov sedmi in osmi odstavek, ki se glasita:

»(7) Tujec, ki mu je prenehal status mednarodne zaščite iz razlogov, določenih za prenehanje mednarodne zaščite v zakonu, ki ureja mednarodno zaščito, lahko v roku osmih dni po prenehanju statusa mednarodne zaščite pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za katerikoli namen, ki ga določa zakon. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za prebivanje do dokončne odločitve o prošnji oziroma v primeru izdaje enotnega dovoljenja, do pravnomočne odločitve o prošnji. Če je tujec, ki mu je status mednarodne zaščite prenehal, v času vložitve vloge za izdajo dovoljenja za prebivanje zaposlen ali opravlja delo oziroma opravlja delo kot samozaposlena oseba, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za izdajo enotnega dovoljenja prebiva in dela v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji.

(8) Tujec s priznanim statusom subsidiarne zaščite, ki ni vložil prošnje za podaljšanje subsidiarne zaščite ali zahtevka za uvedbo ponovnega postopka skladno z določbami zakona, ki ureja

mednarodno zaščito, lahko v roku 30 dni pred potekom subsidiarne zaščite pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vloži prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za katerikoli namen, ki ga določa zakon. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za prebivanje do dokončne odločitve o prošnji oziroma v primeru izdaje enotnega dovoljenja, do pravnomočne odločitve o prošnji. Če je tujec s priznanim statusom subsidiarne zaščite v času vložitve vloge za izdajo dovoljenja za prebivanje zaposlen ali opravlja delo oziroma opravlja delo kot samozaposlena oseba, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za izdajo enotnega dovoljenja prebiva in dela v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji. Če tujec v času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje vloži tudi prošnjo za podaljšanje subsidiarne zaščite ali zahtevek za uvedbo ponovnega postopka skladno z določbami zakona, ki ureja mednarodno zaščito, se postopek za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje ustavi.

9. člen

V četrtem odstavku 37. člena se besedilo »drugi odstavek prejšnjega člena« nadomesti z besedilom »prvi odstavek prejšnjega člena«.

V petem odstavku se v prvem stavku črta besedilo »ali sklene novo pogodbo o delu«, v drugem stavku pa se črta besedilo »ali sklenitvi nove pogodbe o delu«.

10. člen

V sedmem odstavku 37.a člena se v drugem stavku za besedilom »mora tujec« doda besedilo »ali njegov delodajalec«.

11. člen

V prvem odstavku 37.b člena se v prvem stavku za besedilom »enotno dovoljenje zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba« doda besedilo »po enoletnem neprekinjenem zakonitem prebivanju v Republiki Sloveniji, razen če gre za tujca, ki je vpisan v poslovni register kot oseba, ki bo opravljala samostojno poklicno dejavnost,«.

12. člen

Naslov 39. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(enotno dovoljenje zaradi visokokvalificirane zaposlitve – modra karta EU)«.

13. člen

V prvem odstavku 44. člena se na koncu drugega stavka pika nadomesti z vejico in doda besedilo »če so ga starši po pravu države, katere državljan je, dolžni preživljati.«.

14. člen

45. člen se spremeni tako, da se glasi:

»45. člen

(enotno dovoljenje za napotene delavce)

(1) Tujcu, ki je s strani delodajalca s sedežem izven Republike Slovenije, pri katerem je zaposlen, za

omejen čas napoten na delo v Republiko Slovenijo zaradi izvajanja čezmejnih storitev ali na usposabljanje v gospodarsko družbo v Republiki Sloveniji, se lahko izda enotno dovoljenje za napotene delavce, če ima tujec veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, če je v državi, iz katere je napoten, socialno zavarovan, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja za napotene delavce, če je soglasje pogoj za izdajo enotnega dovoljenja, in če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Socialno zavarovanje v državi, iz katere je tujec napoten, mora vključevati tudi zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije, ali pa mora imeti tujec ustrezno zdravstveno zavarovanje v Republiki Sloveniji.

(2) Prvo enotno dovoljenje za napotene delavce se izda za čas trajanja v pogodbi določenih del oziroma za čas programa usposabljanja, vendar ne dlje od enega leta. Če iz upravičenih razlogov pogodbe, na podlagi katere je tujec napoten, ali usposabljanja ni mogoče realizirati v roku, se enotno dovoljenje za napotene delavce tujcu iz prejšnjega odstavka podaljša na podlagi predhodno pridobljenega soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(3) Prvo enotno dovoljenje se v primeru izvajanja storitev, ki so posebnega pomena za državo, lahko izda tudi za obdobje, daljše od enega leta, o čemer odloči organ, pristojen za izdajo enotnega dovoljenja, na podlagi odločitve ministrstva, pristojnega za delo, v skladu z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(4) Glede pristojnosti in postopka izdaje in podaljšanja enotnega dovoljenja za napotene delavce se smiselno uporabljajo določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 37.a člena tega zakona.

(5) Enotno dovoljenje za napotene delavce se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »napoteni delavec«.

15. člen

Za 45. členom se dodajo novi 45.a, 45.b, 45.c, 45.č, 45.d, 45.e in 45.f člen, ki se glasijo:

»45.a člen

(enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni)

(1) Enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, se izda tujcu, če:

- ima veljavno potno listino, katere veljavnost je vsaj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji;
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje;
- predloži veljavno pogodbo o zaposlitvi ali pogodbo za opravljanje dela;
- pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljše od 90 dni;
- ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, devete, desete, enajste in dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za opravljanje sezonskega dela, daljšega od 90, dni ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja za sezonsko delo, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljše od 90 dni.

(3) Enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, se izda tujcu za čas trajanja pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe za opravljanje dela pri istem delodajalcu oziroma naročniku dela in se lahko podaljša, pri čemer skupno trajanje sezonskega dela ne sme preseči šestih mesecev oziroma v izjemnih primerih, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, sedmih mesecev v koledarskem letu.

(4) Enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, se lahko v primeru zaposlitve oziroma opravljanja dela pri drugem delodajalcu oziroma naročniku dela podaljša za čas trajanja pogodbe o zaposlitvi oziroma pogodbe za opravljanje dela, pri čemer skupno trajanje sezonskega dela ne sme preseči šestih mesecev, oziroma v izjemnih primerih, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, sedmih mesecev v koledarskem letu.

(5) Pristojni organ o prošnji tujca za izdajo enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljšega od 90 dni, ki je imel v zadnjih petih letih v Republiki Sloveniji vsaj enkrat izdano enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, odloči čim prej, najpozneje pa v 20 dneh od prejema popolne prošnje.

(6) Glede pristojnosti in postopka izdaje ali podaljšanja enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljšega od 90 dni, se smiselno uporabljajo določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 37.a člena tega zakona.

(7) Enotno dovoljenje za sezonsko delo se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »sezonsko delo«.

45.b člen

(enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe)

(1) Tujcu, ki želi v Republiki Sloveniji prebivati zaradi opravljanja dela kot oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, se lahko izda enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, če gre za vodstvenega delavca, strokovnjaka ali zaposlenega na usposabljanju, če:

- ima veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji;
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje;
- predloži pogodbo o zaposlitvi in akt o premestitvi;
- pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe;
- ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, tretje, pete, devete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona;

(2) Prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, lahko vloži tujec ali subjekt gostitelj.

(3) Glede pristojnosti in postopka izdaje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, se smiselno uporabljajo določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 37.a člena tega zakona.

(4) Prvo enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, se izda za čas trajanja premestitve, kot je določeno s pogodbo o zaposlitvi in aktom o premestitvi, vendar ne dlje od enega leta.

(5) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »ICT«.

45.c člen

(podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe)

(1) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, se za vodstvenega delavca in strokovnjaka lahko podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda, če tujec ali subjekt gostitelj pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, kot to za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje določa prvi odstavek 36. člena tega zakona, in sicer za čas trajanja premestitve, kot je določeno s pogodbo o zaposlitvi in aktom o premestitvi, pri čemer skupna dolžina prebivanja tujca v Republiki Sloveniji ali na območju držav članic Evropske unije zaradi kratkotrajne ali dolgotrajne premestitve na podlagi izdanega enotnega dovoljenja iz prejšnjega člena ne sme presegati treh let.

(2) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, se za zaposlenega na usposabljanju lahko podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda, če tujec ali subjekt gostitelj pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, kot to za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje določa prvi odstavek 36. člena tega zakona, in sicer za čas trajanja premestitve, kot je določeno s pogodbo o zaposlitvi in aktom o premestitvi, pri čemer skupna dolžina prebivanja tujca v Republiki Sloveniji ali na območju držav članic Evropske unije zaradi kratkotrajne ali dolgotrajne premestitve na podlagi enotnega dovoljenja iz prejšnjega člena ne sme presegati enega leta.

45.č člen

(prebivanje imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega v drugi državi članici Evropske unije – kratkotrajna premestitev)

(1) Tujec z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, lahko v Republiki Sloveniji prebiva in dela v subjektu gostitelju do 90 dni v katerem koli 180 dnevnom obdobju, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180 dnevnom obdobju (v nadaljnjem besedilu: kratkotrajna premestitev), če:

- ima veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji;
- predloži dokazilo, da sta subjekt gostitelj in gospodarska družba s sedežem v tretji državi, iz katere je bil tujec premeščen v povezano družbo s sedežem v drugi državi članici Evropske unije medsebojno povezani;
- je bil pristojni organ v Republiki Sloveniji pravočasno uradno obveščen o nameri delodajalca iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici Evropske unije, da bo tujca premestil v subjekt gostitelja;
- predloži pogodbo o zaposlitvi in akt o premestitvi, iz katerih izhaja datum nastopa kratkotrajne premestitve in njeno predvideno trajanje;
- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tretje, pete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Delodajalec iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici Evropske unije, ki je tujcu prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, mora pristojni organ v Republiki Sloveniji uradno obvestiti o nameri, da bo tujca premestil v subjekt gostitelja takoj, ko je

znano, da bo tujec premeščen. Uradnemu obvestilu delodajalec priloži dokazilo o izpolnjevanju pogojev iz prve, druge in četrte alineje prejšnjega odstavka.

(3) Tujec z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanim v državi članici Evropske unije, ki je osebi, premeščeni znotraj gospodarske družbe prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, lahko v Republiki Sloveniji prebiva ter dela v subjektu gostitelju za čas trajanja premestitve v obdobju iz prvega odstavka tega člena po uradnem obvestilu delodajalca iz povezane družbe s sedežem v državi članici Evropske unije o nameravani premestitvi.

(4) Pristojni organ v Republiki Sloveniji tujcu ne dovoli prebivanja v Republiki Sloveniji ter dela v subjektu gostitelju, če:

- niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena;
- tujec v predvidenem obdobju kratkotrajne premestitve doseže najdaljše obdobje dovoljenega prebivanja v Republiki Sloveniji ali na območju držav članic Evropske unije, določeno v prvem oziroma drugem odstavku prejšnjega člena;
- tujec v predvidenem obdobju kratkotrajne premestitve v Republiki Sloveniji doseže najdaljše dovoljeno 90 dnevno prebivanje v kateremkoli 180 dnevnom obdobju, določeno v prvem odstavku tega člena.

(5) Če pristojni organ v Republiki Sloveniji tujcu ne dovoli prebivanja v Republiki Sloveniji ter dela v subjektu gostitelju, najkasneje v 20 dneh od prejema popolnega uradnega obvestila o nameravani premestitvi izda odločbo, s katero kratkotrajno premestitev tujca zavrne. Odločba pristojnega organa Republike Slovenije, s katero se kratkotrajna premestitev tujca v Republiko Slovenijo zavrne, se vroči delodajalcu iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici Evropske unije, ki je pristojni organ v Republiki Sloveniji uradno obvestil o nameravani premestitvi, pristojnemu organu države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, subjektu gostitelju in tujcu, ki izvaja oziroma ima namen izvajati kratkotrajno premestitev v subjektu gostitelju, kateremu se odločba o zavrnitvi vroči na sedežu delodajalca iz povezane družbe v drugi državi članici Evropske unije, iz katere bo tujec kratkotrajno premeščen oziroma na sedežu subjekta gostitelja, če se tujec že nahaja v Republiki Sloveniji.

(6) Če pristojni organ v Republiki Sloveniji tujcu ne dovoli prebivanja v Republiki Sloveniji ter dela v subjektu gostitelju in tujec še ni nastopil kratkotrajne premestitve v subjektu gostitelju, ga delodajalec iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici Evropske unije, ne sme premestiti v subjekt gostitelja. Če je tujec že vstopil v Republiko Slovenijo in začel izvajati kratkotrajno premestitev v subjektu gostitelju, preden je delodajalec iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici Evropske unije prejel odločbo pristojnega organa Republike Slovenije, s katero je kratkotrajno premestitev tujca v Republiko Slovenijo zavrnil, mora tujec takoj, najpozneje pa v treh dneh po prejemu odločbe o zavrnitvi kratkotrajne premestitve, prenehati z delom ali usposabljanjem in se vrniti v državo članico Evropske unije, ki je prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe. Pristojni organ v odločbi o zavrnitvi kratkotrajne premestitve določi, da mora tujec v primeru, če je že vstopil v Republiko Slovenijo in začel izvajati kratkotrajno premestitev, državo zapustiti v roku treh dni po vročitvi odločbe. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve. V tem primeru posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna.

(7) Če tujec z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, pri pristojnem organu druge države članice Evropske unije pravočasno zaprosi za podaljšanje tega dovoljenja, lahko v času odločanja o prošnji, prebiva v Republiki Sloveniji in opravlja delo v subjektu gostitelju na podlagi dokazila o vloženi prošnji

za podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je vložil v državi članici, ki je prva izdala enotno dovoljenje iz tega namena, vendar največ do poteka dovoljenega 90 dnevnega prebivanja v obdobju, določenem v prvem odstavku tega člena. Če država članica Evropske unije, ki je tujcu prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, dovoljenje podaljša, lahko tujec prebiva in dela v Republiki Sloveniji na podlagi in v času veljavnosti podaljšanega dovoljenja, ki ga je prva izdala druga država članice Evropske unije, vendar največ do poteka dovoljenega 90 dnevnega prebivanja v obdobju, določenem v prvem odstavku tega člena. Če država članica Evropske unije, ki je tujcu prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ne podaljša enotnega dovoljenja, tujec z dnem vročitve odločitve o zavrnitvi podaljšanja enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, preneha s premeditvijo v subjektu gostitelju in mora nemudoma, najpozneje pa v treh dneh od vročitve odločitve o zavrnitvi podaljšanja enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, zapustiti Republiko Slovenijo. Posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna.

(8) Če tujec z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, pri pristojnem organu druge države članice Evropske unije, v obdobju do poteka dovoljenega 90 dnevnega prebivanja, določenem v prvem odstavku tega člena, ne zaprosi za podaljšanje tega dovoljenja, z dnem prenehanja veljavnosti enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, preneha s premeditvijo v subjektu gostitelju in mora nemudoma, najpozneje pa v treh dneh od prenehanja veljavnosti enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zapustiti Republiko Slovenijo. Posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna.

45.d člen

(prebivanje imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega v drugi državi članici Evropske unije – dolgotrajna premeditev)

(1) Tujec z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, lahko vstopi v Republiko Slovenijo z veljavno potno listino, ter v 30 dneh od dneva vstopa v državo pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, kjer tujec prebiva, vložijo prošnjo za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi premeditve, daljše od 90 dni (v nadaljnjem besedilu: dolgotrajna premeditev). Prošnjo lahko vložijo tudi subjekt gostitelj, pri pristojnem organu, kjer je sedež subjekta gostitelja. Pristojni organ tujcu z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, izda potrdilo o vloženi prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premeditve, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje in tujcu dovoljuje, da v Republiki Sloveniji prebiva in dela do pravnomočne odločitve o prošnji.

(2) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premeditve se tujcu izda, če:

- ima veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji;
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje;
- predloži pogodbo o zaposlitvi in akt o premeditvi;
- pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k dolgotrajni premeditvi;
- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, tretje, pete, desete enajste in dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona in ne obstajajo razlogi za zavrnitev, določeni v četrtem

odstavku tega člena;

- ima tujec veljavno enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije;
- še ni poteklo dovoljeno obdobje prebivanja in dela tujca v subjektu gostitelju skladno z določbo prvega odstavka 45.č člena tega zakona v primeru, da je tujec že kratkotrajno premeščen;
- je bila prošnja za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, vložena pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji najmanj 20 dni pred iztekom kratkotrajne premestitve, v primeru, da je tujec že kratkotrajno premeščen.

(3) Enotno dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, se izda za čas trajanja premestitve, kot je določeno s pogodbo o zaposlitvi in aktom o premestitvi.

(4) Pristojni organ zavrne izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, če:

- niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena;
- je že poteklo najdaljše obdobje prebivanja tujca v Republiki Sloveniji ali na območju držav članic Evropske unije, določeno v prvem in drugem odstavku 45.c člena tega zakona;
- je bilo uradno obvestilo delodajalca iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici Evropske unije o kratkotrajni premestitvi tujca vloženo istočasno kot prošnja za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve;
- veljavnost enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, poteče med postopkom pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji;
- je obdobje premestitve v subjektu gostitelju daljše od obdobja premestitve v državi članici Evropske unije, ki je tujcu prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe.

(5) Če tujcu pristojni organ v Republiki Sloveniji zavrne izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, ali če se v postopku ugotovi, da tujec ne prebiva v Republiki Sloveniji v skladu z namenom, zaradi katerega je bilo enotno dovoljenje izdano, ali če je bilo enotno dovoljenje razveljavljeno iz razlogov iz prvega odstavka 56. člena tega zakona, mora tujec takoj prenehati z delom ali usposabljanjem v subjektu gostitelju in se nemudoma, najpozneje pa v treh dneh od dokončnosti odločbe, izdane v prej navedenih postopkih, vrniti v državo članico Evropske unije, ki je prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe. V tem primeru posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna.

(6) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, se lahko podaljša pod enakimi pogoji kot se izda, če tujec ali subjekt gostitelj pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, kot to za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje določa prvi odstavek 36. člena tega zakona, če skupna dolžina prebivanja tujca v Republiki Sloveniji ali na območju držav članic Evropske unije ne presega enega leta za zaposlenega na usposabljanju oziroma treh let za vodstvene delavce in strokovnjake in če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja za začasno prebivanje iz četrtega odstavka tega člena.

(7) O odločitvi o prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe.

(8) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »mobile ICT.«.

45.e člen

(prebivanje družinskega člana imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe)

(1) Za družinskega člana tujca, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega na podlagi 45.b člena tega zakona, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(2) Glede izdaje dovoljenja za prebivanje za družinskega člana tujca, imetnika enotnega dovoljenja za osebo premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega na podlagi 45.d člena tega zakona, se smiselno uporabljajo določbe 42. člena tega zakona.

(3) Pristojni organ prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana osebe, premeščene znotraj gospodarske družbe, obravnava istočasno kot prošnjo za izdajo dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe na podlagi 45.b ali 45.d člena tega zakona, če se prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana osebe, premeščene znotraj gospodarske družbe, predloži istočasno.

45.f člen

(ponovni sprejem imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe in njegovih družinskih članov)

(1) Ponovni vstop v Republiko Slovenijo se na zahtevo druge države članice Evropske unije dovoli imetniku enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega na podlagi 45.b člena tega zakona, ki je bilo razveljavljeno oziroma katerega veljavnost je prenehala v obdobju izvajanja kratkotrajne ali dolgotrajne premestitve v drugi državi članice Evropske unije, in njegovim družinskim članom.

(2) Nekdanji imetnik enotnega dovoljenja iz prejšnjega odstavka in njegovi družinski člani lahko najkasneje v petih dneh od dneva vstopa v državo pri pristojnem organu zaprosijo za izdajo dovoljenja za prebivanje iz katerega koli namena. Pristojni organ tujcu izda potrdilo o vloženi prošnji, ki mu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji do dokončne oziroma v primeru izdaje enotnega dovoljenja do pravnomočne odločitve o prošnji.«.

16. člen

V prvem odstavku 47. člena se četrti stavek spremeni tako, da se glasi:

»Brez omejitev glede dolžine tujčevega prebivanja v Republiki Sloveniji in veljavnosti njegovega dovoljenja lahko združuje družinske člane tujec, imetnik modre karte EU, tujec, ki ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav in visokega šolstva,

tujec, ki ima izdano enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, na podlagi 45.b in 45.d člena tega zakona, in tujec z dovoljenjem za začasno prebivanje, če je to v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva oziroma drugega državnega organa.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Za družinske člane tujca se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;

- mladoletni neporočeni otroci tujca;

- mladoletni neporočeni otroci zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;

- starši mladoletnega tujca, s katerim je pred prihodom v Republiko Slovenijo prebival v družinski skupnosti;

- polnoletni neporočeni otroci in starši tujca, zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, katere je tujec, zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati.«.

V petem odstavku se pika nadomesti z vejico in doda besedilo »pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke.«.

V šestem odstavku se za prvim stavkom doda nov stavek, ki se glasi: »Družinskemu članu se lahko dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine podaljša tudi v primeru, če ima tujec, s katerim se družinski član združuje, izdano dovoljenje za začasno prebivanje z veljavnostjo, krajšo od enega leta.«.

V šestem odstavku se v dosedanjem petem stavku besedilo »registriranega partnerja« nadomesti z besedilom »partnerja v partnerski zvezi oziroma partnerski skupnosti«.

V osmem odstavku se besedilo »registrirana skupnost« nadomesti z besedilom »partnerska skupnost oziroma partnerska zveza«.

17. člen

Drugi odstavek 47.a člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Za družinske člane begunca se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;

- mladoletni neporočeni otroci begunca;

- mladoletni neporočeni otroci zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- polnoletni neporočeni otroci in starši begunca, zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je begunec, zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati;
- starši begunca, ki je mladoletnik brez spremstva.«.

V sedmem odstavku se za besedilom »iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona« postavi vejica in doda besedilo », pri čemer sredstva za preživljanje, s katerimi se izkazuje preživljanje družinskih članov, mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke,«.

Deveti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(9)Izdano dovoljenje za stalno prebivanje družinskemu članu begunca vroči diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije, če družinski član še ne prebiva v Republiki Sloveniji, oziroma ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že prebiva v Republiki Sloveniji. Odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za stalno prebivanje, sklep o ustavitvi postopka, sklep o zavrnjenju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana begunca, vroči beguncu ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.«.

18. člen

47.b člen se spremeni tako, da se glasi:

»47.b člen

(združitev družine tujca, ki ima v Republiki Sloveniji priznano subsidiarno zaščito)

(1) Tujcu, ki v Republiki Sloveniji zadnje leto prebiva na podlagi subsidiarne zaščite, priznane na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: oseba s priznano subsidiarno zaščito), ali vloge za podaljšanje subsidiarne zaščite ali vloženega zahtevka za uvedbo ponovnega postopka in ima v času odločanja o zahtevku za združitev družine priznan status subsidiarne zaščite z veljavnostjo najmanj enega leta, se prizna pravica do združitve družine z družinskimi člani ki so tujci, pod pogojem, da je družina obstajala že pred vstopom osebe s priznano subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo.

(2) Za družinske člane osebe s priznano subsidiarno zaščito se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- mladoletni neporočeni otroci osebe s priznano subsidiarno zaščito;
- mladoletni neporočeni otroci zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- polnoletni neporočeni otroci in starši osebe s priznano subsidiarno zaščito, zakonca, partnerja v

partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je oseba s priznano subsidiarno zaščito, zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati;

- starši osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki je mladoletnik brez spremstva.«

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito izda na prošnjo osebe iz prvega odstavka tega člena, ki jo vloži pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Oseba s priznano subsidiarno zaščito mora prošnji priložiti listinske dokaze, ki izkazujejo družinsko vez in istovetnost njegovih družinskih članov, ter izkazati izpolnjevanje pogojev, določenih za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, pri čemer sredstva za preživljanje, s katerimi izkazuje preživljanje družinskih članov, mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke, in neobstoj razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če oseba s priznano subsidiarno zaščito ne poseduje listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi, mora v prošnji navesti vsa dejstva o družinskih članih, s katerimi se želi združiti, zlasti njihova osebna imena, datume in kraje rojstev, naslov prebivališča ter podatke o tem, kje v času vložitve prošnje bivajo. Prošnji mora priložiti tudi pisno soglasje, s katerim pristojnemu organu dovoljuje, da lahko za preverjanje družinskih vezi podatke o družinskih članih posreduje mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij. Pred posredovanjem podatkov mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij, pristojni organ pridobi pisno izjavo te organizacije, da bo podatke varovala pred organi izvirne države.

(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika osebe s priznano subsidiarno zaščito, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. Posebne okoliščine so podane, kadar obstoji življenjska skupnost med drugimi sorodniki, ki je zaradi specifičnih dejanskih okoliščin v bistvenem podobna primarni družini oziroma ima enako funkcijo, kot jo ima primarna družina, kar pomeni predvsem pristne družinske vezi med družinskimi člani, fizično skrb, varstvo, zaščito, čustveno podporo in finančno odvisnost.

(5) Pri preverjanju družinskih vezi ima oseba s priznano subsidiarno zaščito, ki ne razume slovenskega jezika, pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja za jezik, ki ga razume. Sredstva za prevajanje in tolmačenje zagotavlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(6) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito, katere istovetnost ni sporna in ki izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka tega člena, izda za čas trajanja subsidiarne zaščite tujca iz prvega odstavka tega člena in se podaljšuje pod enakimi pogoji kot se izda, za enako časovno obdobje, kot se podaljša subsidiarna zaščita tujcu iz prvega odstavka tega člena.

(7) V postopku izdaje in pri vročitvi dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito se osebni podatki osebe s priznano subsidiarno zaščito in njegovega družinskega člana varujejo pred organi njune izvirne države.

(8) Izdano dovoljenje za začasno prebivanje družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito vroči diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije, če oseba biva v tujini, oziroma ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že biva v Republiki Sloveniji. Odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, sklep o ustavitvi postopka, sklep o zavrženju

prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana osebe s priznано subsidiarno zaščito, vroči osebi s priznано mednarodno zaščito ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(9) Za družinskega člana osebe s priznано subsidiarno zaščito, ki je to postal po vstopu osebe s priznано subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(10) V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine lahko izda le enemu zakoncu.

(11) Tujec, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje kot družinski član osebe s priznано subsidiarno zaščito, je na področju zdravstvenega varstva, socialnega varstva, izobraževanja in zaposlovanja, izenačen z državljani Republike Slovenije.«.

19. člen

50. člen se spremeni tako, da se glasi:

»50. člen

(žrtve trgovine z ljudmi, žrtve nezakonitega zaposlovanja in žrtve družinskega nasilja)

(1) Žrtvi trgovine z ljudmi, ki v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito, policija na njeno prošnjo ali po uradni dolžnosti dovoli zadrževanje za čas 90 dni, da se odloči, ali bo sodelovala kot priča v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja trgovine z ljudmi. Za enako časovno obdobje policija na njeno prošnjo ali po uradni dolžnosti dovoli zadrževanje tudi žrtvi nezakonitega zaposlovanja, da se odloči, ali bo sodelovala kot priča v kazenskem postopku zoper delodajalca zaradi kaznivega dejanja nezakonite zaposlitve ali če je zoper delodajalca vložila tožbo za uveljavljanje pravic iz delovnega razmerja. Za enako časovno obdobje policija na njeno prošnjo ali po uradni dolžnosti dovoli zadrževanje tudi žrtvi družinskega nasilja, da se odloči, ali bo sodelovala s pristojnimi organi pri preiskavi ali kot priča v kazenskem postopku zaradi družinskega nasilja. Iz utemeljenih razlogov se lahko žrtvi trgovine z ljudmi, žrtvi nezakonitega zaposlovanja in žrtvi družinskega nasilja dovolitev zadrževanja podaljša za čas do 90 dni.

(2) Zadrževanje se lahko zavrne, če bi prebivanje žrtve trgovine z ljudmi, žrtve nezakonitega zaposlovanja ali prebivanje žrtve družinskega nasilja v Republiki Sloveniji pomenilo nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njeno prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj ali če prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi, in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe.

(3) V času dovoljenega zadrževanja imajo žrtve trgovine z ljudmi, žrtve nezakonitega zaposlovanja in žrtve družinskega nasilja pravice, ki so po tem zakonu zagotovljene tujcem z dovoljenim začasnim zadrževanjem in pravico do brezplačnega prebivanja in tolmačenja. Policija in nevladne organizacije jih morajo seznaniti z možnostjo in pogoji za pridobitev dovoljenja za prebivanje, v primeru žrtve trgovine z ljudmi, žrtve nezakonitega zaposlovanja in žrtve družinskega nasilja, ki je mladoletnik brez

spremistva, storijo tudi vse potrebno, da se kar najhitreje vzpostavi stik z njeno družino.

(4) Žrtvi trgovine z ljudmi, žrtvi nezakonitega zaposlovanja in žrtvi družinskega nasilja se ne glede na druge pogoje, določene v tem zakonu, za izdajo dovoljenja za prebivanje lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če je pripravljena sodelovati kot priča v kazenskem postopku, kar potrdi pristojni organ kazenskega pregona, žrtvi nezakonitega zaposlovanja pa tudi v primeru, če je zoper delodajalca vložila tožbo za uveljavljanje pravic iz delovnega razmerja in je njena prisotnost na ozemlju Republike Slovenije pomembna za sodni postopek, kar potrdi pristojno sodišče.

(5) Dovoljenje za začasno prebivanje se žrtvi trgovine z ljudmi, žrtvi nezakonitega zaposlovanja in žrtvi družinskega nasilja ne izda, če:

- niso izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka;
- bi njeno prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njeno prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- se v postopku izdaje dovoljenja ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi, in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe;
- se v postopku izdaje dovoljenja ugotovi, da izvaja žrtev trgovine z ljudmi samovoljno stike z osumljencem, obdolžencem ali obtožencem kaznivega dejanja, žrtev nezakonitega zaposlovanja pa samovoljne stike z delodajalcem, ki je osumljen, obdolžen ali obtožen kaznivega dejanja nezakonitega zaposlovanja;
- če v postopku izdaje dovoljenja obstaja utemeljen sum, da je kazenska ovadba žrtve kriva ali utemeljeno sklepanje, da je njeno sodelovanje lažno.

(6) Prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje morajo žrtev trgovine z ljudmi, žrtev nezakonitega zaposlovanja in žrtev družinskega nasilja vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred pretekom roka, do katerega jim je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji oziroma pred pretekom dovoljenega prebivanja, če žrtev trgovine z ljudmi v Republiki Sloveniji, žrtev nezakonitega zaposlovanja ali žrtev družinskega nasilja prebivata zakonito na drugi podlagi. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ žrtvi trgovine z ljudmi, žrtvi nezakonitega zaposlovanja in žrtvi družinskega nasilja izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Žrtev trgovine z ljudmi, žrtev nezakonitega zaposlovanja in žrtev družinskega nasilja, ki nima sredstev za preživljanje, je v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje oproščena plačila upravne takse, plačila tiskovin ter stroškov tolmačenja in prevajanja.

(7) Dovoljenje za začasno prebivanje se žrtvi trgovine z ljudmi, žrtvi nezakonitega zaposlovanja in žrtvi družinskega nasilja izda za predviden čas kazenskega postopka, vendar ne manj kot za šest mesecev in ne več kot za eno leto. Dovoljenje za začasno prebivanje se do konca kazenskega postopka in ob izpolnjevanju pogojev iz tega člena lahko na prošnjo žrtve trgovine z ljudmi, žrtve nezakonitega zaposlovanja in žrtve družinskega nasilja podaljšuje z veljavnostjo do enega leta. Žrtvi nezakonitega zaposlovanja, kateri delodajalec ni izplačal neporavnanih plačil, se lahko na njeno prošnjo, ob izpolnjevanju pogojev iz tega člena in predložitvi dokazila o vloženi tožbi za povrnitev neporavnanih plačil pred pristojnim sodiščem, dovoljenje za začasno prebivanje podaljšuje tudi po koncu kazenskega

postopka z veljavnostjo do enega leta. V primeru izplačila neporavnanih plačil pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje, mora žrtev nezakonitega zaposlovanja o izplačilu obvestiti upravno enoto, ki je dovoljenje za prebivanje izdala ali upravno enoto, na območju katere prebiva.

(8) Žrtev trgovine z ljudmi, žrtev nezakonitega zaposlovanja in žrtev družinskega nasilja, ki ji je izdano dovoljenje za začasno prebivanje in nima sredstev za preživljanje, ima pravico do nujnega zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, in do izplačila denarne pomoči, v višini in na način, kot ga za izplačilo denarne pomoči določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke. Sredstva za izplačilo denarne pomoči zagotavlja in izplačuje center za socialno delo, na območju katerega tujec prebiva. V času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje se žrtev trgovine z ljudmi in žrtev družinskega nasilja lahko zaposli ali opravlja delo v Republiki Sloveniji pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, žrtev nezakonitega zaposlovanja pa se lahko pod enakimi pogoji, v času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje, zaposli ali opravlja delo tudi pri drugem delodajalcu.

(9) Žrtvi trgovine z ljudmi, žrtvi nezakonitega zaposlovanja in žrtvi družinskega nasilja se lahko izda nadaljnje dovoljenje za začasno prebivanje iz drugega namena prebivanja v Republiki Sloveniji, če so izpolnjeni pogoji za izdajo tega dovoljenja. Prošnja za izdajo nadaljnega dovoljenja mora biti vložena pred potekom veljavnosti prejšnjega dovoljenja.«.

20. člen

V drugem odstavku 51. člena se prvi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Tujcu, kateremu je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev, ker njegova odstranitev iz države v skladu z 72. členom tega zakona ni dovoljena in katerega istovetnost ni sporna, in tujcu, kateremu je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev in njegova odstranitev iz države še vedno ni možna in pri njem obstajajo drugi utemeljeni razlogi in posebne osebne okoliščine, ki utemeljujejo njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji, in katerega istovetnost ni sporna, lahko pristojni organ izda dovoljenje za začasno prebivanje z veljavnostjo dveh let.«.

V drugem odstavku se osmi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano tujcu, kateremu je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev, ker njegova odstranitev iz države v skladu z 72. členom tega zakona ni dovoljena in katerega istovetnost ni sporna, lahko pristojni organ podaljšuje z veljavnostjo dveh let pod pogojem, da odstranitev tujca iz države v skladu z 72. členom tega zakona še vedno ni dovoljena, kar potrdi policija, in če ni razloga za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tega odstavka. «.

Za osmim stavkom se doda nov deveti stavek, ki se glasi:

»Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano tujcu, kateremu je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev in njegova odstranitev iz države še vedno ni možna in pri njem obstajajo drugi utemeljeni razlogi in posebne osebne okoliščine, ki utemeljujejo njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji, in katerega istovetnost ni sporna, lahko pristojni organ podaljšuje z veljavnostjo dveh let pod pogojem, da njegova odstranitev iz države še vedno ni možna, kar potrdi policija, in pri njem obstajajo drugi utemeljeni razlogi in posebne osebne okoliščine, ki utemeljujejo njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji, in če ni razloga za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tega

odstavka.«.

21. člen

V prvem odstavku 52. člena se v petem stavku za besedilom »napoteni delavec« doda besedilo », oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe,«.

V prvem odstavku se v sedmem stavku pika nadomesti z vejico in doda besedilo »ali na podlagi vlozene prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, v primeru tujca iz četrtega in petega odstavka tega člena.«.

Za tretjim odstavkom se dodata novi četrti in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Tujcu, ki mu je v Republiki Sloveniji prenehal status mednarodne zaščite iz razlogov, določenih za prenehanje statusa mednarodne zaščite v zakonu, ki ureja mednarodno zaščito, in je v roku osmih dni po prenehanju statusa mednarodne zaščite pri pristojnem organu vložil prošnjo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, lahko pristojni organ, na območju katerega prebiva, izda dovoljenje za stalno prebivanje, če v Republiki Sloveniji pet neprekinjeno zakonito prebiva na podlagi določb zakona, ki ureja mednarodno zaščito in če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene v prvem odstavku tega člena. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ izda tujcu potrdilo, ki mu dovoljuje prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Če je tujec, ki mu je status mednarodne zaščite prenehal, v času vložitve vloge za izdajo dovoljenja za prebivanje zaposlen ali opravlja delo oziroma opravlja delo kot samozaposlena oseba, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, prebiva in dela v Republiki Sloveniji do dokončne odločitve o prošnji.

(5) Tujcu s priznanim statusom subsidiarne zaščite, ki ni vložil prošnje za podaljšanje subsidiarne zaščite ali zahtevka za uvedbo ponovnega postopka skladno z določbami zakona, ki ureja mednarodno zaščito, in je v roku 30 dni pred potekom subsidiarne zaščite pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vložil prošnjo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, lahko pristojni organ, na območju katerega prebiva, izda dovoljenje za stalno prebivanje, če v Republiki Sloveniji pet let neprekinjeno zakonito prebiva na podlagi določb zakona, ki ureja mednarodno zaščito in če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene v prvem odstavku tega člena. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Če je tujec s priznanim statusom subsidiarne zaščite v času vložitve vloge za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje zaposlen ali opravlja delo oziroma opravlja delo kot samozaposlena oseba, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje prebiva in dela v Republiki Sloveniji do dokončne odločitve o prošnji. Če tujec v času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje vloži tudi prošnjo za podaljšanje subsidiarne zaščite ali zahtevek za uvedbo ponovnega postopka skladno z določbami zakona, ki ureja mednarodno zaščito, se postopek za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ustavi.

Dosedanji četrti odstavek se črta.

Dosedanji peti in šesti odstavek postaneta novi šesti in sedmi odstavek.

22. člen

V prvem odstavku 53. člena se doda nov drugi stavek, ki glasi: »V petletno neprekinjeno zakonito prebivanje iz prejšnjega stavka se všteje tudi čas, za katerega je bilo z dopolnilno odločbo, izdano na

podlagi 8. točke izreka odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-246/02 z dne 3.4.2003, ali s posebno odločbo, izdano na podlagi zakona, ki ureja status državljanov drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji, odločeno, da se šteje, da je imel tujec v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje.«.

23. člen

Za četrtem odstavkom 53.a člena se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Rok za posredovanje podatka drugi državi članici Evropske unije, ki bo tujcu, s priznanim statusom rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji izdala dovoljenje za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka tega člena, o tem, ali ima tujec v Republiki Sloveniji še priznan status mednarodne zaščite, je en mesec od prejema zaprosila s strani druge države članice Evropske unije.«

Dosedanji peti, šesti, sedmi in osmi odstavek postanejo novi šesti, sedmi, osmi in deveti odstavek.

24. člen

Za 53.a členom se doda nov 53.b člen, ki se glasi:

»53.b člen

(sprememba oznake na dovoljenju za stalno prebivanje rezidenta za daljši čas)

(1) Če je odgovornost za mednarodno zaščito rezidenta za daljši čas, imetnika dovoljenja za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka prejšnjega člena, ki ga je izdala druga država članica Evropske unije, prenesena na Republiko Slovenijo, preden pristojni organ Republike Slovenije rezidentu za daljši čas izda dovoljenje za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka prejšnjega člena, pristojni organ Republike Slovenije zahteva od te druge države članice Evropske unije, da spremeni opombo na dovoljenju za stalno prebivanje in vpiše opombo »Odgovornost za mednarodno zaščito prenesena na Republiko Slovenijo dne (datum).«.

(2) Če je tujec pridobil status rezidenta za daljši čas na podlagi četrtega odstavka prejšnjega člena in je odgovornost za mednarodno zaščito prenesena na Republiko Slovenijo po tem, ko je pristojni organ Republike Slovenije tujcu izdal dovoljenje za stalno prebivanje skladno z določbo četrtega odstavka prejšnjega člena, z oznako iz tretjega odstavka prejšnjega člena tega zakona, pristojni organ Republike Slovenije v roku treh mesecev po prenosu odgovornosti za mednarodno zaščito na Republiko Slovenijo spremeni opombo na dovoljenju za stalno prebivanje z opombo »Odgovornost za mednarodno zaščito prenesena na Republiko Slovenijo dne (datum).«.

(3) Če je bila tujcu s statusom rezidenta za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije priznana mednarodna zaščita v Republiki Sloveniji, preden je pristojni organ Republike Slovenije tujcu izdal dovoljenje za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka prejšnjega člena, pristojni organ Republike Slovenije zahteva od te druge države članice Evropske unije, da na dovoljenju za stalno prebivanje z oznako statusa rezidenta za daljši čas vpiše opombo »Mednarodna zaščita priznana v Republiki Sloveniji dne (datum).«.

(4) Če Republika Slovenija od druge države članice EU prejme zahtevo v smislu določb prvega in tretjega odstavka tega člena, pristojni organ Republike Slovenije izda dovoljenje za stalno prebivanje

za rezidenta za daljši čas s spremenjenimi oznakami najkasneje v roku treh mesecev po prejemu zahteve s strani druge države članice Evropske unije.«.

25. člen

V prvem odstavku 55. člena se v drugi alineji besedilo »v drugi državi članici EU, napoten na delo v drugo državo članico EU« nadomesti z besedilom »napoten na delo v tujino«.

V prvem odstavku se v osmi alineji prvega odstavka besedilo »je očitno, da je bila zakonska zveza sklenjena ali partnerska skupnost registrirana« nadomesti z besedilom »je očitno, da je bila zakonska zveza, partnerska skupnost oziroma partnerska zveza sklenjena ali registrirana«.

V prvem odstavku se za enajsto alinejo pika nadomesti s podpičjem in doda nova dvanajsta alineja, ki se glasi:

»- se v postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za prebivanje ugotovi, da je bilo katero koli dokazilo o izpolnjevanju pogojev za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za prebivanje prirejeno ali ponarejeno.«.

V tretjem odstavku se v prvem stavku besedilo »četrte ali pete« nadomesti z besedilom »pete ali šeste«.

V šestem odstavku se v prvem stavku beseda »četrtri« nadomesti z besedo »peti«, beseda »peti« pa se nadomesti z besedo »šesti«.

26. člen

V prvem odstavku 56. člena se v tretji alineji dvakrat črta besedilo »ali modre karte EU«, na koncu besedila pa se pika nadomesti s podpičjem in doda nova četrta alineja, ki se glasi:

» - če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k pisni odobritvi zaradi zamenjave delovnega mesta pri istem delodajalcu ali zaradi zamenjave delodajalca, umakne soglasje k pisni odobritvi zaradi zamenjave delovnega mesta ali zamenjave delodajalca.«.

V sedmem odstavku se za prvim stavkom doda nov drugi stavek, ki se glasi: »V primeru, ko pristojni organ odloča o razveljavitvi enotnega dovoljenja ali pisne odobritve po 37., 37.a, 37.b, 39. in 41. členu tega zakona ter razveljavitvi enotnega dovoljenja po 45., 45.a, 45.b, 45.c, 45.d, 46. in 48. členu tega zakona, pritožba zoper odločbo pristojnega organa ni dovoljena, je pa dovoljen upravni spor.«.

Za sedmim odstavkom se doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Odločba o razveljavitvi enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, se vroči osebi, premeščeni znotraj družbe in subjektu gostitelju. O razveljavitvi veljavnosti enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvestiti pristojni organ druge države članice Evropske unije, v kateri tujec izvaja premestitev.«.

Dosedanji osmi odstavek postane deveti odstavek.

27. člen

V prvem in tretjem odstavku 57. člena se tretja alineja spremeni tako, da se glasi:

»- je tujcu v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izгона tujca iz države, ali če je tujec zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji, ali če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;«.

V tretjem odstavku se za peto alinejo doda nova šesta alineja, ki se glasi:

»- se tujec izseli, razen v primeru, ko je v Republiki Sloveniji pridobil status rezidenta za daljši čas;«.

Dosedanja šesta in sedma alineja, ki postaneta nova sedma in osma alineja, se spremenita tako, da se glasita:

»- tujec ostane izven območja držav članic Evropske unije neprekinjeno eno leto ali dlje, razen v primeru, če je poslan na delo, študij ali zdravljenje;

- tujec ostane izven območja Republike Slovenije neprekinjeno šest let ali dlje, pri čemer občasna, kratkotrajna vračanja v Republiko Slovenijo za čas do 90 dni ne prekinejo navedenega obdobja;«.

Dosedanja osma in deveta alineja postaneta nova deveta in deseta alineja.

V četrtem odstavku se beseda »šeste« nadomesti z besedo »sedme«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) O prenehanju veljavnosti enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, v katero je tujec premeščen, in subjekta gostitelja.«.

28. člen

V drugem odstavku 58. člena se druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»-namenu ali razlogu prebivanja iz prvega in drugega odstavka 35. člena tega zakona, zaradi katerega se dovoljenje izda, oziroma navedbi, da gre za dovoljenje za stalno prebivanje,«.

V drugem odstavku se v peti alineji za besedilom »datum rojstva« doda besedilo »ter EMŠO«.

Na koncu tretjega odstavka se doda nov stavek, ki se glasi:

»Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu tujca s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji v primeru, če družinski član še ni prisoten na ozemlju Republike Slovenije in zajem prstnih odtisov ni možen na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, izda brez prstnih odtisov družinskega člana, z veljavnostjo 90 dni.«.

Na koncu osmega odstavka se doda nov stavek, ki se glasi:

»Pravico do dostopa na trg dela lahko pristojni organ na izkaznici dovoljenja za prebivanje označi tudi v postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje, izdano iz drugih namenov, kot je zaposlitev, samozaposlitev ali delo, če tujec izpolnjuje pogoje oziroma ima pravico do prostega dostopa do trga dela po zakonu, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev.«.

29. člen

Četrty odstavek 59. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Organ, ki je izdal samostojno listino iz prvega odstavka 58. člena tega zakona, ali upravna enota, na območju katere tujec prebiva, tujcu izda novo samostojno listino iz prvega odstavka 58. člena, ki se tujcu, ki prebiva v tujini, vroči na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, tujcu, ki prebiva v Republiki Sloveniji pa pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.«.

30. člen

V prvem odstavku 66. člena se za besedilom »o vrnitvi« doda besedilo »brez roka za prostovoljno vrnitev«.

V četrtem odstavku se za besedo »odločbe« doda vejica, besedilo »o vrnitvi« pa se nadomesti z besedilom »s katero je bila tujcu izrečena prepoved vstopa v državo«.

31. člen

V prvem odstavku 68. člena se v napovednem stavku črta besedilo »kateremu je bila izdana odločba o vrnitvi,«.

32. člen

Prvi in drugi odstavek 69. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(1) Policija tujcu, ki države ni zapustil v roku, določenem za prostovoljno vrnitev, in tujcu, ki mu rok za prostovoljno vrnitev ni bil določen zaradi obstoja razlogov iz petega odstavka 67. člena tega zakona, izda odločbo o vrnitvi brez roka za prostovoljno vrnitev.

(2) Tujec se odstrani iz države na podlagi izvršljive odločbe o vrnitvi iz prejšnjega odstavka, izvršljive odločbe, s katero je bila tujcu določena prepoved vstopa v državo ali pravnomočne sodbe, s katero je bila tujcu izrečena stranska kazen ali stranska sankcija izгона tujca iz države.«.

33. člen

Tretji odstavek 73. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Policija postopek za dovolitev zadrževanja uvede na prošnjo tujca ali po uradni dolžnosti po tem, ko je tujcu že vročena odločba o vrnitvi brez roka za prostovoljno vrnitev oziroma odločba s katero je bila tujcu določena prepoved vstopa v državo ali sodba, s katero je bila tujcu izrečena stranska kazen ali stranska sankcija izгона tujca iz države. Dovoljenje za zadrževanje se tujcu izda za največ šest mesecev. Dovoljenje se lahko na prošnjo tujca ali po uradni dolžnosti podaljša, dokler trajajo razlogi iz prejšnjega odstavka. Tujcu, kateremu je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji, policija izda izkaznico o dovolitvi zadrževanja v Republiki Sloveniji.«.

34. člen

Za prvim odstavkom 75. člena se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Ne glede na prejšnji odstavek je mladoletni tujec, ki mu je dovoljeno zadrževanje v Republiki

Sloveniji, upravičen do zdravstvenega varstva v enakem obsegu kot otrok, ki je obvezno zdravstveno zavarovan kot družinski član. V enakem obsegu je do zdravstvenega varstva upravičen tudi šolajoči se otrok po 18. letu starosti, in sicer do konca šolanja, vendar največ do dopolnjenega 26. leta starosti.

V dosedanjem drugem odstavku, ki postane tretji odstavek, se besedilo »iz prejšnjega odstavka« nadomesti z besedilom »iz prvega odstavka tega člena«.

Dosedanji tretji in četrti odstavek postaneta novi četrti in peti odstavek.

35. člen

Tretji odstavek 87. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Zoper odločbe in sklepe, ki jih je na prvi stopnji izdal organ iz drugega odstavka prejšnjega člena glede izdaje enotnega dovoljenja po 37., 37.a, 37.b, 39., 41., 45., 45.a, 45.b, 45.c, 45.d, 46. in 48. členu tega zakona in pisne odobritve po 37. in 39. členu tega zakona, ni dovoljena pritožba, je pa dovoljen upravni spor.«.

36. člen

Drugi odstavek 92. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Sodišče, ki tujcu izreče pravnomočno stransko kazen ali stransko sankcijo izгона tujca iz države, in sodišče, ki je tujcu izreklo sodbo, katere pravna posledica je prenehanje pravice do prebivanja ali razlog za odpoved prebivanja, o tem nemudoma obvesti policijo in upravno enoto, na območju katere tujec prebiva, če ima tujec v Republiki Sloveniji dovoljenje za prebivanje.«.

Za drugim odstavkom se dodata novi tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Zavod za izvrševanje kazenskih sankcij pred izpustitvijo na prostost v Republiki Sloveniji nezakonito prebivajočega tujca ali tujca, ki ga je potrebno odstraniti iz države, obvesti policijo in ji ga preda v postopek.

(4) Subjekt gostitelj in oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, morata o spremembah, ki vplivajo na pogoje, na podlagi katerih je bila premestitev odobrena, obvestiti pristojni organ v Republiki Sloveniji v roku desetih dni od nastanka sprememb.«.

37. člen

Za četrtem odstavkom 98. člena se dodata novi peti in šesti odstavek, ki se glasita:

»(5) Za namen vstopa družinskega člana osebe s priznanim statusom begunca ali subsidiarne zaščite v Republiki Sloveniji, ki mu je v Republiki Sloveniji izdano dovoljenje za prebivanje za družinskega člana in nima veljavne potne listine, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, izda potni list za tujca brez dveh prstnih odtisov in podpisa družinskega člana osebe s priznanim statusom begunca oziroma subsidiarne zaščite v Republiki Sloveniji z veljavnostjo do 90 dni.

(6) Potni list za tujca z veljavnostjo do 90 dni se za potrebe preselitve izda tudi tujcu iz 73. člena Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št.16/17 – uradno prečiščeno besedilo). Pristojni organ za izdajo potnega lista iz prejšnjega stavka je ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. «.

Dosedanji peti odstavek postane nov sedmi odstavek.

38. člen

Deseti odstavek 110. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(10) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in pristojni organ iz tretjega odstavka tega člena iz obstoječih evidenc Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje za namene, določene v prvem odstavku tega člena, brezplačno pridobiva podatke o odločitvah v postopkih podaje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja in pisne odobritve, podatke o odločitvah v postopkih izdaje delovnih dovoljenj ter podatke o umaknjenih soglasjih k izdaji enotnega dovoljenja in pisne odobritve ter podatke o delovnih dovoljenjih, ki so prenehala (priimek in ime, EMŠO, datum rojstva, kraj rojstva, državljanstvo, strokovna izobrazba in poklic, naziv službe Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je izdala odločitev, številka zadeve, vrsta soglasja ali delovnega dovoljenja, datum vloge, vrsta odločitve, podlaga za podajo soglasja ali izdajo delovnega dovoljenja, številka soglasja ali delovnega dovoljenja, številka sklepa ali odločbe, izdane v postopku podaje soglasja ali izdaje delovnega dovoljenja, začetek in konec veljavnosti delovnega dovoljenja, lokacija dela, naziv delodajalca, matična številka delodajalca, sedež delodajalca, podatek o vloženi pritožbi, datum pritožbe, podatek o novi vlogi za izdajo delovnega dovoljenja ali zahtevi za podajo soglasja, podatek o službi Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je odločila o prenehanju delovnega dovoljenja ali umiku soglasja, razlog prenehanja in številka zadeve prenehanja delovnega dovoljenja, razlog za umik soglasja in številka zadeve umika soglasja). Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, lahko za namen pridobivanja podatkov iz prejšnjega stavka s povezovalnim znakom EMŠO Register tujcev poveže z zbirko Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki vsebuje podatke, naštet v tem odstavku.«.

39. člen

Četrty odstavek 111. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za zaposlitev, samozaposlitev ali delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi podatke iz 6. točke drugega odstavka tega člena.«.

V šestem odstavku se napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»(6) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za napotene delavce, ki se izda na podlagi soglasja za napote delavce organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:«.

Za sedmim odstavkom se dodata novi osmi in deveti odstavek, ki se glasita:

»(8) V prošnji za izdajo pisne odobritve zaradi zamenjave delovnega mesta, zamenjave delodajalca ali zaradi zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih, ki se izda na podlagi soglasja k pisni odobritvi organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena ter iz 2., 9. 10., 11. in 12. točke drugega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. delovno mesto pri trenutnem delodajalcu;
2. bodoči delodajalec oziroma delodajalci;
3. delovno mesto pri bodočem delodajalcu;
4. firmo ali ime bodočega delodajalca;

5. sedež ali naslov bodočega delodajalca;
6. matično številko bodočega delodajalca;
7. davčno številko bodočega delodajalca.

(9) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, ki se izda na podlagi soglasja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo subjekta gostitelja;
2. sedež subjekta gostitelja;
3. matično številko subjekta gostitelja.«.

Dosedanji osmi in deveti odstavek postaneta novi deseti in enajsti odstavek.

V dosedanjem desetem odstavku, ki postane dvanajsti odstavek, se za drugim stavkom doda nov tretji stavek, ki se glasi:

»Evidenca o dovoljenjih za začasno prebivanje vsebuje tudi podatke o enotnem dovoljenju, pisni odobritvi, številki, datumu izdaje in pravnomočnosti pisne odobritve ter podatke o številki, datumu izdaje in pravnomočnosti razveljavitve pisne odobritve.«

Dosedanji enajsti in dvanajsti odstavek postaneta trinajsti in štirinajsti odstavek.

40. člen

V prvem odstavku 112. člena se 21. točka spremeni tako, da se glasi:

»21. garantno pismo, če se to zahteva. «

V tretjem odstavku se prvi stavek spremeni tako, da se glasi: »V evidenci vizumov (evidenca iz tretje alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje organ podatke iz prvega, drugega, petega in šestega odstavka tega člena ter podatke o kraju bivanja tujca v Republiki Sloveniji.«.

41. člen

V prvem odstavku 117. člena se v drugem stavku črta besedilo »če so za njih ugodnejše ali«.

42. člen

V drugem odstavku 118. člena se v prvem odstavku črta besedilo »ne glede na razlog oziroma namen, zaradi katerega želi vstopiti in prebivati v Republiki Sloveniji.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Državljanu EU se vstop zavrne, če:

- nima veljavne osebne izkaznice ali veljavnega potnega lista, razen če si navedene listine pravočasno zagotovi ali na drug način dokaže, da zanj velja pravica do prostega gibanja in prebivanja;

- še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;
- bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali javno zdravje.«.

Za tretjim odstavkom se doda se nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Nevarnost za javno zdravje iz tretje alineje prejšnjega odstavka je podana, če tujec kaže resne znake nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma resne znake druge nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozila zdravje ljudi in za katero je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe.«.

Dosedanji četrti in peti odstavek postaneta peti in šesti odstavek.

43. člen

Drugi in tretji odstavek 119. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(2) O vloženih prošnji za izdajo potrdila o prijavi prebivanja upravna enota državljanu EU izda potrdilo.

(3) Potrdilo o prijavi prebivanja se izda državljanu EU, če:

- se namerava zaposliti ali delati v Republiki Sloveniji, je zaposlen ali opravlja delo v Republiki Sloveniji, je samozaposlen, izvaja storitve ali je iskalec zaposlitve v Republiki Sloveniji;
- želi študirati, se poklicno usposablja ali sodelovati v drugih oblikah izobraževanja v Republiki Sloveniji;
- je družinski član državljana EU ali slovenskega državljana.«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Potrdilo o prijavi prebivanja se izda državljanu EU tudi v vseh drugih primerih, če ima:

- veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list,
- dovolj sredstev za preživljanje, ki mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke,
- ustrezno zdravstveno zavarovanje.«.

Dosedanji četrti odstavek postane peti odstavek.

44. člen

Za 121. členom se doda se nov 121.a člen, ki se glasi:

»121.a člen

(prijava prebivanja za državljana EU, ki je iskalec zaposlitve)

(1) Državljanu EU, ki se želi zaposliti v Republiki Sloveniji in se prijavi kot iskalec zaposlitve pri pristojnem organu za zaposlovanje, se lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja z veljavnostjo šestih mesecev, če ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list .

(2) Če se državljan EU v času veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja za iskalca zaposlitve, zaposli, samozaposli ali začne z izvajanjem storitev, se zanj uporabljajo določbe 120. in 121. člena tega zakona.

(3) Če se državljan EU v času veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja za iskalca zaposlitve ne zaposli ali samozaposli, lahko pred potekom veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja zaprosi za enkratno obnovo potrdila o prijavi prebivanja za iskalca zaposlitve za obdobje največ šestih mesecev, če s potrdilom pristojnega organa za zaposlovanje dokaže, da je še naprej vpisan v evidenci iskalcev zaposlitve oziroma brezposelnih oseb in ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list. Po 12 mesecih od izdaje potrdila o prijavi prebivanja obnovo potrdila o prijavi prebivanja za iskalca zaposlitve ni več mogoča. Državljan EU lahko za novo potrdilo o prijavi prebivanja kot iskalec zaposlitve ponovno zaprosi po dveh letih od poteka veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja, ki mu je bilo izdano kot iskalcu zaposlitve.«.

45. člen

Naslov 122. člena se spremeni tako, da se glasi: »(prijava prebivanja državljana EU zaradi študija, poklicnega usposabljanja ali sodelovanja v drugih oblikah izobraževanja v Republiki Sloveniji)«.

Napovedni stavek prvega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

»Državljanu EU, ki želi v Republiki Sloveniji študirati, se poklicno usposablјati ali sodelovati v drugih oblikah izobraževanja, se izda potrdilo o prijavi prebivanja, če ima: «

V prvem odstavku se v drugi alineji za besedilom »študij« doda besedilo »,poklicno usposablјanje«.

V prvem odstavku se v tretji alineji besedilo »v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvo« nadomesti z besedilom »v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke«.

46. člen

123. člen se spremeni tako, da se glasi:

»123. člen

(prijava prebivanja družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana)

(1) Državljanu EU, ki je družinski član državljana EU z izdanim potrdilom o prijavi prebivanja ali potrdilom o prijavi stalnega prebivanja, ali je družinski član slovenskega državljana, se lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja, če:

- ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;
- so zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere državljana EU oziroma slovenskega državljana in njegovega družinskega člana, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke;
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje.

(2) Državljan EU, slovenski državljan ali njun družinski član lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz druge alineje prejšnjega odstavka dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s pogodbo, s katero državljanu EU, slovenskemu državljanu ali njunemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje

določen znesek za preživljanje ali na kakršenkoli drug način. S pogodbo, s katero državljanu EU, slovenskemu državljanu ali njunemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje, lahko državljan EU, slovenski državljan ali njun družinski član v celoti izkazuje zadostna sredstva za preživljanje. Pogodba mora biti sklenjena v Republiki Sloveniji v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa.

(3) Če državljan EU v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi potrdila o prijavi prebivanja zaradi zaposlitve ali dela ali potrdila o prijavi prebivanja kot samozaposlena oseba ali kot izvajalec storitev, ali če je slovenski državljan zaposlen ali samozaposlen, se za izdajo potrdila o prijavi prebivanja družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana ne zahteva izpolnjevanje pogojev iz druge in tretje alineje prvega odstavka tega člena.«.

47. člen

124. člen se spremeni tako, da se glasi:

»124. člen

(zavrnitev izdaje potrdila o prijavi prebivanja za državljana EU)

(1) Potrdila o prijavi prebivanja se državljanu EU ne izda, če:

- ne izpolnjuje pogojev za izdajo potrdila, opredeljenih pri posameznih namenih, zaradi katerih se potrdilo o prijavi prebivanja izda;
- bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali javno zdravje v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 118. člena tega zakona;
- še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;
- se ugotovi, da v Republiki Sloveniji dela v nasprotju s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, zaposlovanje in delo, ali v nasprotju s predpisi o preprečevanju zaposlovanja in dela na črno.

(2) Če upravna enota oceni, da je za ugotavljanje obstoja razloga nevarnosti za javni red ali varnost iz druge alineje prejšnjega odstavka treba pridobiti podatke o kaznovanosti državljana EU v državi članici, katere državljan je tujec, oziroma v drugih državah članicah EU, mora te podatke pridobiti sama. Samo predkaznovanost državljana EU ne zadošča za zavrnitev izdaje potrdila o prijavi prebivanja. V postopku zavrnitve izdaje potrdila o prijavi prebivanja je treba ugotoviti, ali državljan EU predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo za javni red ali varnost.

(3) Če državljan EU v postopku izdaje prvega potrdila o prijavi prebivanja kaže resne znake nalezljive bolezni iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona in od njegovega vstopa v Republiko Slovenijo še ni preteklo 90 dni, mora na zahtevo upravne enote opraviti zdravniški pregled. Sredstva za zdravniški pregled zagotovi ministrstvo, pristojno za zdravje.«.

48. člen

Tretji odstavek 125. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) O pravočasno vloženi prošnji za obnovo potrdila upravna enota državljanu EU izda potrdilo.«.

49. člen

Naslov 126. člena se spremeni tako, da se glasi: »(potrdilo o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU)«.

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Potrdilo o prijavi stalnega prebivanja se izda državljanu EU, ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva neprekinjeno pet let in ne obstaja utemeljen sum, da bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red ali varnost države. V času odločanja o prošnji za izdajo potrdila o prijavi stalnega prebivanja mora državljan EU v Republiki Sloveniji prebivati zakonito.«.

V tretjem, četrtem, petem in šestem odstavku se besedilo »dovoljenje za stalno prebivanje« v ustreznem sklonu nadomesti z besedilom »potrdilo o prijavi stalnega prebivanja« v ustreznem sklonu.

50. člen

V prvem odstavku 127. člena se v tretji, četrti in peti alineji besedilo »registrirani partner« v ustreznem sklonu nadomesti z besedilom »partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi« v ustreznem sklonu.

V prvem odstavku se v drugem stavku za besedilom »Evropske unije« doda besedilo »ali v tretji državi«.

Drugi odstavek se črta.

Dosedanji tretji odstavek postane drugi odstavek.

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane tretji odstavek, se tretja alineja spremeni, tako, da se glasi: »- bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali javno zdravje v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 118. člena tega zakona;«, četrta alineja pa se črta.

Dosedanji peti, šesti in sedmi odstavek postanejo četrti, peti in šesti odstavek.

V dosedanjem osmem odstavku, ki postane sedmi odstavek, se črta beseda »začasno«, na koncu besedila pa se pred piko doda besedilo »oziroma dovoljenje za prebivanje za družinskega člana slovenskega državljana«.

Dosedanji deveti odstavek, ki postane osmi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»O pravočasno vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za prebivanje upravna enota družinskemu članu izda potrdilo. Potrdilo družinskemu članu ne dovoljuje prehajanja državne meje.«.

51. člen

V naslovu 128. člena in dosedanjem tretjem, četrtem, petem in šestem odstavku 128. člena se na vseh mestih črta beseda »začasno«.

Prvi in drugi odstavek se spremenita tako, da se glasita:

»(1) Dovoljenje za prebivanje se družinskemu članu, ki ni državljan EU, lahko izda, če:

- je družinski član državljana EU, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi izdanega potrdila o prijavi prebivanja ali potrdila o prijavi stalnega prebivanja, ali slovenskega državljana, ki ima v Republiki Sloveniji prijavljeno prebivališče;

- ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;

- so zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere državljana EU, slovenskega državljana in njunega družinskega člana, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke;

- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje;

- je v Republiko Slovenijo vstopil v skladu z določbami tega zakona;

- se ne ugotovi, da je bila zakonska zveza, partnerska skupnost oziroma partnerska zveza sklenjena oziroma registrirana izključno z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje;

- niso podani razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz druge, tretje ali četrte alineje prvega odstavka 124. člena tega zakona.«

(2) Državljan EU, slovenski državljan ali njun družinski član lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz druge alineje prejšnjega odstavka dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s pogodbo, s katero državljanu EU, slovenskemu državljanu ali njunemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje ali na kakršenkoli drug način. S pogodbo, s katero državljanu EU, slovenskemu državljanu ali njunemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje, lahko državljan EU, slovenski državljan ali njun družinski član v celoti izkazuje zadostna sredstva za preživljanje. Pogodba mora biti sklenjena v Republiki Sloveniji v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Če državljan EU v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi potrdila o prijavi prebivanja zaradi zaposlitve ali dela ali potrdila o prijavi prebivanja kot samozaposlena oseba ali izvajalec storitev, ali če je slovenski državljan zaposlen ali samozaposlen, se za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana ne zahteva izpolnjevanje pogojev iz tretje in četrte alineje prvega odstavka tega člena.«.

Dosedanji tretji, četrti in peti odstavek postanejo četrti, peti in šesti odstavek.

Dosedanji šesti odstavek, ki postane sedmi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(7) O pravočasno vloženi prošnji za podaljšanje dovoljenja za prebivanje upravna enota družinskemu članu izda potrdilo. Potrdilo družinskemu članu ne dovoljuje prehajanja državne meje.«.

52. člen

129. člen se spremeni tako, da se glasi:

»129. člen

(ohranitev pravice do prebivanja družinskih članov)

(1) Smrt, odhod državljan EU ali slovenskega državljan iz Republike Slovenije, razveza ali razveljavitev zakonske zveze, prenehanje partnerske skupnosti oziroma partnerske zveze ali prenehanje dalj časa trajajoče življenjske skupnosti ne vplivajo na veljavnost potrdila o prijavi prebivanja, izdanega družinskemu članu državljan EU ali slovenskega državljan, ki je tudi sam državljan EU.

(2) Dovoljenje za prebivanje, izdano družinskemu članu državljan EU ali slovenskega državljan v primeru smrti državljan EU ali slovenskega državljan, s katerim je družinski član v Republiki Sloveniji prebival najmanj eno leto, ostane v veljavi. Družinski član, ki z državljanom EU ali slovenskim državljanom v Republiki Sloveniji ni prebival najmanj eno leto pred smrtjo državljan EU ali slovenskega državljan, lahko v roku 90 dni od smrti državljan EU ali slovenskega državljan, pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje na podlagi določb četrtega poglavja tega zakona, ki urejajo prebivanje državljanov tretjih držav v Republiki Sloveniji. Z dokončno oziroma v primeru izdaje enotnega dovoljenja pravnomočno odločitvijo o prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje, dovoljenje za prebivanje za družinskega člana državljan EU ali slovenskega državljan preneha veljati.

(3) Zaradi smrti ali odhoda državljan EU ali slovenskega državljan iz Republike Slovenije, dovoljenje za prebivanje, izdano otroku državljan EU in otrokovemu staršu, ki skrbi za vzgojo in varstvo otroka, ostane v veljavi, če se otrok v Republiki Sloveniji šola.

(4) Zaradi prenehanja, razveze ali razveljavitve zakonske zveze ali zaradi prenehanja ali razveljavitve partnerske skupnosti oziroma partnerske zveze dovoljenje za prebivanje, izdano zakoncu ali partnerju državljan EU ali slovenskega državljan, preneha veljati, razen v naslednjih primerih:

- če je zakonska zveza ali partnerska skupnost oziroma partnerska zveza trajala najmanj tri leta, od tega eno leto v Republiki Sloveniji;
- zaradi izvrševanja roditeljske pravice ali skrbništva zakonca ali partnerja državljan EU ali slovenskega državljan nad otroki državljan EU ali slovenskega državljan, ki so mu dani v varstvo in vzgojo, ali zaradi izvrševanja dovoljenih stikov z mladoletnimi otroki državljan EU ali slovenskega državljan;
- če so bili otroci, ki prebivajo v Republiki Sloveniji, zaradi izvrševanja roditeljske pravice, dani v varstvo in vzgojo zakoncu ali partnerju državljan EU ali slovenskega državljan;
- če je bil v času trajanja zakonske zveze ali partnerske skupnosti oziroma partnerske zveze zakonec ali partner državljan EU ali slovenskega državljan žrtev družinskega nasilja ali kadar to upravičujejo druge utemeljene okoliščine.«.

53. člen

Za 129. členom se doda nov 129.a člen, ki se glasi:

»129.a člen
(otroci državljanov EU, rojeni v Republiki Sloveniji)

(1) Otrok državljana EU, rojen v Republiki Sloveniji, ki je državljan EU in ki ne pridobi slovenskega državljanstva, v prvih treh mesecih od rojstva ne potrebuje potrdila o prijavi prebivanja.

(2) Pristojni organ otroku iz prejšnjega odstavka najkasneje v treh mesecih od rojstva po uradni dolžnosti izda potrdilo o prijavi prebivanja, ki se po uradni dolžnosti obnavlja do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti, če imata otrokova mati ali otrokov oče oziroma otrokov skrbnik do dopolnjenega otrokovega 18. leta starosti veljavno potrdilo o prijavi prebivanja in če otrok prebiva v Republiki Sloveniji.

(3) Pristojni organ izda po uradni dolžnosti potrdilo o prijavi stalnega prebivanja otroku iz prvega odstavka tega člena, če ima vsaj eden od staršev potrdilo o prijavi stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji ali če je skrbnik otroka slovenski državljan ali državljan EU s potrdilom o prijavi stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji in če otrok prebiva v Republiki Sloveniji.«.

54. člen

Prvi odstavek 130. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko izda družinskemu članu, ki ni državljan EU, če v Republiki Sloveniji zakonito prebiva neprekinjeno pet let in ne obstaja utemeljen sum, da bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo nevarnost za javni red ali varnost države. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora družinski član prebivati v Republiki Sloveniji zakonito.«.

Peti odstavek se črta.

Dosedanji šesti odstavek postane peti odstavek.

V dosedanjem sedmem odstavku, ki postane šesti odstavek, se besedilo »registriranemu partnerju« nadomesti z besedilom »partnerju v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi«.

Dosedanji osmi, deveti in deseti odstavek postanejo novi sedmi, osmi in deveti odstavek.

55. člen

V naslovu, prvem in tretjem odstavku 132. člena se črta beseda »začasno«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Pri odločanju o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje družinskemu članu zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red in varnost države mora pristojni organ upoštevati naravo in trdnost družinskega razmerja, dolžino prebivanja družinskega člana v Republiki Sloveniji, njegovo vključenost v kulturno in družbeno življenje Republike Slovenije ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z matično državo. Samo predkaznovanost družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana ne zadošča za razveljavitev potrdila o prijavi prebivanja. V postopku razveljavitve potrdila o prijavi prebivanja je treba ugotoviti, ali družinski član predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo za javni red ali varnost.«.

56. člen

V naslovu, v napovednem stavku in osmi alineji 133. člena se črta beseda »začasno«.

Tretja alineja se spremeni tako, da se glasi:

»- mu je v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izгона tujca iz države, ali če je zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji;«.

Za deveto alinejo se doda nova deseta alineja, ki se glasi:

»- v drugih primerih, določenih s tem zakonom.«.

57. člen

Drugi odstavek 134. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Pri odločanju o prenehanju prijave prebivanja zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red in varnost mora pristojni organ upoštevati dolžino prebivanja državljana EU v Republiki Sloveniji, njegovo vključenost v kulturno in družbeno življenje Republike Slovenije ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z matično državo. Samo predkaznovanost državljana EU ne zadošča za razveljavitev dovoljenja za prebivanje. V postopku razveljavitve dovoljenja za prebivanje je treba ugotoviti, ali državljan EU predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo za javni red ali varnost.«.

V petem odstavku se druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»- mu je v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izгона tujca iz države, ali če je zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji;«.

58. člen

Naslov 135. člena se spremeni tako, da se glasi: »(prenehanje potrdila o prijavi stalnega prebivanja in prenehanje dovoljenja za stalno prebivanje)«.

V prvem odstavku se pred besedilom »dovoljenje za stalno prebivanje« doda besedilo »potrdilo o prijavi stalnega prebivanja oziroma«.

V prvem odstavku se druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»- mu je v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izгона tujca iz države, ali če je zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji;«.

V sedmi alineji se besedilo »partnerska skupnost registrirana« nadomesti z besedilom »partnerska skupnost oziroma partnerska zveza sklenjena ali registrirana«.

59. člen

V drugem odstavku 136. člena se za besedilom »na podlagi« doda besedilo »potrdila o prijavi stalnega prebivanja ali«.

V petem odstavku se prvi stavek spremeni tako, da se glasi: »Državljan EU in družinski član, kateremu je bilo prebivanje odpovedano in prepovedan ponoven vstop v Republiko Slovenijo, lahko pri upravni enoti, ki je odpovedala prebivanje, po poteku dveh tretjin časa, v katerem je tujcu prepovedan vstop v državo, v vsakem primeru pa po treh letih od izvršitve dokončne odločbe o odpovedi prebivanja vložiti prošnjo za skrajšanje roka, v katerem mu je prepovedan ponoven vstop v Republiko Slovenijo.«.

60. člen

137. člen se spremeni tako, da se glasi:

»137. člen

(način izdaje, vsebina in oblika potrdila o prijavi prebivanja, potrdila o prijavi stalnega prebivanja, dovoljenja za prebivanje in označitev prenehanja)

1) Potrdilo o prijavi prebivanja za državljana EU, potrdilo o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenje za prebivanje in dovoljenje za stalno prebivanje za družinskega člana se izda v obliki izkaznice. Veljavnost izkaznice potrdila o prijavi stalnega prebivanja in dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana je deset let.«.

(2) Potrdilo o prijavi prebivanja, potrdilo o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenje za prebivanje in dovoljenje za stalno prebivanje za družinskega člana iz prejšnjega odstavka mora vsebovati fotografijo osebe, kateri je izdano, in podatke o:

- vrsti dovoljenja;
- roku veljavnosti;
- priimku in imenu, državljanstvu, spolu in datumu rojstva ter EMŠO osebe, kateri je potrdilo ali dovoljenje izdano;
- naslovu prebivališča v Republiki Sloveniji.

(3) Način izdaje, vsebino in obliko potrdila o prijavi prebivanja, potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenja za prebivanje in dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana ter način označitve prenehanja predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

(4) Izdelovalec izkaznice iz prvega odstavka tega člena, sme osebne podatke iz drugega odstavka tega člena uporabljati za potrebe vpisa podatkov na obrazec potrdila ali dovoljenja in jih mora v 30 dneh po uporabi uničiti.

61. člen

V prvem odstavku 138. člena se prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»-mu je v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izгона tujca iz države, ali če je zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji; «.

V prvem odstavku se tretja alineja spremeni tako, da se glasi:

»-mu je zavrnjena izdaja potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje, mu je prijava prebivanja prenehala ali mu je bilo dovoljenje za prebivanje razveljavljeno zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red ali varnost;«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4)Vsaka pravnomočna in izvršena odločba o odstranitvi državljana EU ali njegovega družinskega člana iz Republike Slovenije prekine obdobje neprekinjenega prebivanja, potrebnega za pridobitev potrdila o prijavi stalnega prebivanja in dovoljenja za stalno prebivanje.«.

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane peti odstavek, se v prvem stavku za besedo »red«, doda besedilo »ali varnost.«, ostalo besedilo prvega stavka pa se črta.».

62. člen

V prvem odstavku 140. člena se v besedni zvezi »dovoljenje za začasno prebivanje« črta beseda »začasno«.

V drugem odstavku se besedilo »dovoljenje za stalno prebivanje« nadomesti z besedilom »potrdilo o prijavi stalnega prebivanja«.

63. člen

V prvem odstavku 143. člena se v 4. točki besedilo »(tretji in četrti odstavek 58. člena tega zakona)« nadomesti z besedilom »(četrti in peti odstavek 58. člena tega zakona)«.

64. člen

V 144. členu se v 6. točki beseda »enajsti« nadomesti z besedo »deveti«.

65. člen

Za 147. členom se doda nov 147.a člen, ki se glasi:

»147.a člen

(1) Z globo od 3.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba (subjekt gostitelj);

- če v desetih dneh od nastanka sprememb, ki vplivajo na pogoje, na podlagi katerih je bila premestitev odobrena, ne obvesti pristojnega organa (četrti odstavek 92. člena tega zakona);

- če je vanjo tujec kratkotrajno premeščen brez uradnega obvestila iz tretje alineje prvega odstavka 45.č člena tega zakona.

(2) Z globo od 1.500 do 3.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 1.000 eurov se kaznuje oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

66. člen

Za namen izvajanja zakonov, ki urejata prijavo prebivališča, in plačevanje upravnih taks, se potrdilo o prijavi stalnega prebivanja šteje za dovoljenje za stalno prebivanje, dovoljenje za prebivanje za družinskega člana državljanu EU ali slovenskega državljanu, ki ni državljan EU, pa šteje za dovoljenje za začasno prebivanje.

67. člen

(1) Podzakonske predpise, izdane na podlagi Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 16/17 – uradno prečiščeno besedilo), je treba uskladiti s tem zakonom v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Minister, pristojen za zunanje zadeve, izda predpis iz četrtega odstavka 22. člena zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

68. člen

Postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona in o katerih še ni bilo pravnomočno odločeno, se nadaljujejo in zaključijo po določbah Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 16/17 – uradno prečiščeno besedilo), razen če so določbe tega zakona za stranko ugodnejše.

69. člen

Ta zakon začne veljati petinštirideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu

V drugem odstavku sta dodani direktivi EU (Direktiva 2014/66/EU ter Direktiva 2014/36/EU), katerih določbe oziroma vsebina je predmet prenosa v Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih.

Predlog spremembe tretjega odstavka je redakcijski.. Besedilo Uredbe Sveta (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (UL L št. 105, 13. 4. 2006, str. 1), je bilo »uradno prečiščeno« in združeno v novo Uredbo (EU) 2016/399, ki je začela veljati 12. aprila 2016.

K 2. členu

Zaradi prenosa Direktive 2014/66/EU in Direktive 2014/36/EU ter prenosa določb Istanbulske konvencije, ki se nanaša na žrtve družinskega nasilja (predlog 19. člena) je potrebna dodatna vsebinska opredelitev posameznih pojmov, ki se z vsebino navedenih direktiv in konvencije prenašajo v slovenski pravni red.

K 3. členu

Evropska zakonodaja, ki ureja kratkotrajno bivanje državljanov tretjih držav (Zakonik o schengenskih mejah – kodificirano besedilo, Konvencija o izvajanju Schengenskega sporazuma, Vizumski zakonik, Uredba 610/2013 o spremembi Uredbe 539/2001 in Uredbe 767/2008), določa, da lahko tujci bivajo na območju držav članic največ do 90 dni v kateremkoli 180-dnevem obdobju, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180-dnevem obdobju. To obdobje se s spremembo evropske zakonodaje ne sklicuje več na prvi vstop na območje držav članic. Poenotenje pogojev za kratkotrajno bivanje na območju držav članic je treba uskladiti tudi v slovenski zakonodaji.

S predlagano določbo novega petega odstavka se urejajo situacije, ko tujcu, ki za vstop v Republiko Slovenijo ne potrebuje vizuma, preneha veljati dovoljenje za prebivanje zaradi poteka veljavnosti. Glede na ureditev iz 60. člena ZTuj-2 se šteje, da tujec, ki mu dovoljenje za prebivanje preneha veljati (torej tujec, ki mu je dovoljenje za prebivanje prenehalo zaradi poteka veljavnosti, in tudi tujec, ki mu je dovoljenje za prebivanje prenehalo zaradi razveljavitve ali odpovedi prebivanja), nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji. Tujec, ki za vstop v Republiko Slovenijo ne potrebuje vizuma in mu dovoljenje za prebivanje preneha iz razloga poteka veljavnosti dovoljenja za prebivanje, se še vedno zakonito nahaja oziroma prebiva v Republiki Sloveniji, in sicer do 90 dni po poteku veljavnosti dovoljenja za prebivanje. Skladno s predlagano ureditvijo se torej takega tujca tudi po določbah ZTuj-2 ne bo obravnavalo kot nezakonito prebivajočega na ozemlju Republike Slovenije, temveč kot tujca, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji do poteka 90-dnevnega obdobja, štetega od dneva prenehanja veljavnosti dovoljenja za prebivanje dalje. Tujec bo lahko, ob pogojih iz ZTuj-2, v obdobju zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji, zaprosil za izdajo prvega dovoljenja za prebivanje v Republiki Sloveniji, saj je njegovo prvo (predhodno) dovoljenje za začasno prebivanje z dnem poteka veljavnosti prenehalo veljati (če spada v kategorije tujcev, ki zakonito prebivajo v Republiki Sloveniji in lahko pridobijo prvo dovoljenje za prebivanje - na primer študentje, skladno s šestim odstavkom 44. člena ZTuj-2, določene kategorije tujcev, ki zakonito prebivajo v Republiki Sloveniji in zaprosijo za izdajo enotnega dovoljenja na podlagi šestega odstavka 37.a- člena ZTuj-2 itd.), ne bo pa mogel podaljšati dovoljenja za prebivanje (ki mu je prenehalo veljati) ali zaprositi za izdajo nadaljnjega dovoljenja za prebivanje iz

drugega namena, saj se lahko dovoljenje za prebivanje podaljša oziroma nadaljnje dovoljenje za prebivanje izda le, če je prošnja za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja vložena pred potekom roka, do katerega dovoljenje za prebivanje velja (1. odstavek 36. člena ZTuj-2).

K 4. členu

S predlagano spremembo se želi odpraviti v zadnjem času pogosto opažena praksa, da tujci koristijo možnost pridobivanja vizumov za dolgoročno bivanje na podlagi tretje alineje prvega odstavka 20. člena, pri čemer predložijo dokazila o tečajih, ki v obdobju celotne veljavnosti vizuma pogosto trajajo le nekaj ur. Navedeno nakazuje na zlorabo trenutne ureditve, ki je posebno intenzivna od uveljavitve zadnjih sprememb ZTuj-2.

K 5. členu

Predlagana sprememba četrtega odstavka je posledica dejstva, da se z uveljavitvijo Vizumskega informacijskega sistema (VIS) tudi v postopku za vizum C ne uporablja več navedenega žiga. To določa tretji odstavek 20. člena Vizumskega zakonika. Zaradi navedenega se predlaga, da se postopki poenotijo, kar pomeni, da se navedeni žig tudi v postopkih za vizum za dolgoročno bivanje ne uporablja več.

S predlagano spremembo po izdaji odločitev v povezavi z vizumom za dolgoročno bivanje na predpisanih obrazcih se pospešuje postopek izdaje odločitev v teh primerih, in sicer po vzoru vizumov za kratkoročno bivanje. V letu 2015 so slovenska predstavništva v tujini obravnavala 829 vlog za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje, zavrnjenih pa je bilo sedem vlog. Z izdajo odločitev na predpisanem obrazcu (skladno z drugim odstavkom 32. člena Uredbe ES št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o Vizumskem zakoniku Skupnosti) bi se odločanje o tovrstnih vlogah pospešilo.

K 6. členu

Zaradi sprejetja zakona, ki v Republiki Sloveniji ureja partnersko zvezo (Zakon o partnerski zvezi, Uradni list RS, št. 33/16; v nadaljnjem besedilu: ZPZ) predlagatelj meni, da je v ZTuj-2 primerno ustrezno spremeniti pojem »registrirana partnerska skupnost«, tako da bo skladen s spremenjeno zakonodajo glede urejanja partnerskih zvez. ZPZ namreč ne uporablja več pojma »registrirana skupnost oziroma zveza«. Predlagana dikcija ustrezno upošteva tudi dejstvo, da so lahko tovrstne partnerske skupnosti oziroma zveze sklenjene oziroma registrirane tudi v tujini.

Zakon določenim kategorijam tujcev, ki so zakonito na ozemlju Republike Slovenije, dopušča, da zaprosijo za prvo dovoljenje za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, vendar Ministrstvo za zunanje zadeve kljub temu vedno pogosteje opaža, da tujec začne postopek za vizum D šele po vstopu v Republiko Slovenijo, kar pa je v nasprotju z zakonom. Največ tovrstnih zlorab je pri tujcih, ki za vstop na schengensko ozemlje ne potrebujejo vizuma za kratkoročno bivanje. V izogib tovrstnim situacijam se med zavrnilne razloge dodaja dodatni zavrnilni razlog, in sicer dejstvo, da je tujec dejansko že v državi.

Za zagotavljanje večje varnosti se dodaja podoben zavrnilni razlog, kot je bil dodan v 55. členu, ki določa razloge za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje. Razlogi za zavrnitev izdaje vizuma za dolgoročno bivanje namreč neposredno ne podajajo možnosti zavrnitve izdaje vizuma, če je katero od dokazil prirejeno ali ponarejeno. Dodaja se tudi zavrnilni razlog, ki je sicer določen kot razlog za razveljavitev vizuma D v 28. členu ZTuj-2, in sicer se lahko vizum D zavrne, če tujec namenoma

navede napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali če namenoma prikrije okoliščine, ki so pomembne za izdajo vizuma D.

K 7. členu

Sprememba prvega odstavka je redakcijska, saj je potrebna uskladitev s Kazenskim zakonikom (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr. in 54/15), ki kot pravno posledico obsodbe določa izgubo pravice tujca do prebivanja v Republiki Sloveniji (79. člen KZ-1). Stranska sankcija je izraz iz Zakona o prekrških. S predlagano spremembo Kazenskega zakonika se v pravni red uvaja stranska kazen izгона tujca iz države. Temu sledi tudi predlog spremembe dikcije.

Nove določbe v povezavi s prenehanjem vizuma so potrebne, ker je za označitev prenehanja vizuma za dolgoročno bivanje pristojnih več organov (poleg Ministrstva za zunanje zadeve tudi policija in upravna enota), odvisno od razloga, zakaj njegova veljavnost preneha. Za evidenco vizumskih postopkov je pristojno Ministrstvo za zunanje zadeve, ki ne prejme informacij o tem, ali se v kakšnem primeru pojavi razlog za prenehanje vizuma, pri čemer označitev prenehanja označita upravna enota ali policija. Ker je ažurnost vodenja evidenc, ki se nanašajo na status posameznika, zelo pomembna, se uvaja zahteva po obveščanju upravljavca evidence ob prenehanju vizuma

K 8. členu

Z novimi določbami 34. člena se omogoča tujcem, ki jim je status mednarodne zaščite prenehal in tujcem, ki imajo v Republiki Sloveniji priznano subsidiarno zaščito in ne zaprosijo za njeno podaljšanje ali ne vložijo zahtevka za uvedbo ponovnega postopka skladno z določbami zakona, ki ureja mednarodno zaščito, ob izpolnjevanju pogojev, določenih za posamezen namen izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, pridobitev dovoljenja za začasno prebivanje po določbah ZTuj-2. Tujec, ki mu subsidiarna zaščita ni bila podaljšana, ne spada v kategorijo oseb, ki bi lahko zaprosile za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje na podlagi sedmega odstavka tega člena oziroma se zanj sedmi odstavek tega člena ne uporablja.

Za tujca, ki mu je status mednarodne zaščite prenehal in je v času vložitve vloge za izdajo dovoljenja za prebivanje zaposlen ali opravlja delo oziroma opravlja delo kot samozaposlena oseba, je predlagatelj določil, da lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženih prošnji za izdajo enotnega dovoljenja prebiva in dela v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji. Namen te določbe je omogočiti tujcu kontinuiteto zaposlitve ter s tem posledično tudi izpolnjevanje pogojev za pridobitev dovoljenja za začasno prebivanje po ZTuj-2.

K 9. členu

Predlog spremembe četrtega odstavka 37. člena je redakcijski, z njim pa se odpravlja napačen sklic na določbo drugega odstavka 36. člena, ki določa kdaj se šteje, da je vloga za podaljšanje podana pravočasno. Pogoji za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje so namreč določeni v prvem odstavku 36. člena.

Predlog za črtanje podaje soglasja k pisni odobritvi zaradi sklenitve nove pogodbe o delu izhaja iz uskladitve določb ZTuj-2 z Zakonom o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev (Uradni list RS, št. 47/2015, v nadaljnjem besedilu: ZZSDT), ki ne predvideva podaje soglasja k pisni odobritvi zaradi sklenitve nove pogodbe o delu, ampak le k zamenjavi delovnega mesta ali delodajalca oziroma zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih.

K 10. členu

Tudi dopolnitev 37.a- člena je redakcijska, z njo pa se (kot v vseh podobnih primerih) omogoča da prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za prebivanje, poleg tujca, lahko vloži tudi delodajalec.

K 11. členu

S predlagano dopolnitvijo se ureja dosedanja pravna praznina pri preverjanju pogoja neprekinjenega enoletnega prebivanja tujca v Republiki Sloveniji v postopku izdaje enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, saj ZTuj-2 tega pogoja ni določal, ampak je bi ta pogoj določen v 15. členu ZZSDT. Zaradi navedenega upravne enote niso imele podlage za preverjanje izpolnjevanja tega pogoja pri izdaji enotnega dovoljenja za opravljanje dela za samozaposlene osebe.

K 12. členu

Predlog spremembe je redakcijski, saj je modra karta EU le oblika enotnega dovoljenja in je predlog sedanjega poimenovanja skladnejši s postopkom in ureditvijo njene izdaje.

K 13. členu

Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija se izda, kot določa 44. člen ZTuj-2, tudi za druge oblike izobraževanja oziroma usposabljanja, pri čemer pa v vseh primerih tujec lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje izkazuje s pisno izjavo staršev oziroma zakonitega zastopnika o tem, da ga bo med študijem preživljal. V praksi se je izkazalo, da je določba pomanjkljiva; pojavljale so se zlorabe predvsem pri drugih oblikah izobraževanja in usposabljanja, ko je bilo dovoljenje za začasno prebivanje sicer izdano na podlagi 44. člena ZTuj-2, tujec pa je bil starejši od 30 let in je izpolnjevanje zadostnih sredstev za preživljanje dokazoval z izjavo staršev. Predlog dopolnitve 44. člena določa, da je dokazovanje izpolnjevanja pogoja zadostnih sredstev za preživljanje v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje mogoče s pisno izjavo staršev oziroma zakonitega zastopnika le, če so ga starši po pravu države, katere državljan je, tudi dolžni preživljati.

K 14. členu

Zaradi nove ureditve pri izdaji dovoljenja za začasno prebivanje zaradi sezonskega dela, daljšega od 90 dni skladno z Direktivo 2014/36/EU, in zaradi uskladitve izdaje enotnega dovoljenja za napotene delavce je dosedanja ureditev neustrezna. 45. člen se zato spremeni in se na novo uredi izdaja enotnega dovoljenja za napotene delavce, ki sledi določbam ZZSDT pri podaji soglasja k izdaji enotnega dovoljenja za napotene delavce.

Skladno z ZZSDT je tujec, ki je zaposlen pri delodajalcu s sedežem zunaj Republike Slovenije, lahko napoten v Republiko Slovenijo zaradi izvajanja čezmejnih storitev ali zaradi usposabljanja v kapitalsko povezani gospodarski družbi s sedežem v Republiki Sloveniji. Predlog novega 45. člena tako sledi razlogom, zaradi katerih je tujec, zaposlen pri tujem delodajalcu, skladno z določili ZZSDT lahko napoten v Republiko Slovenijo. Določbe v zdaj veljavnem ZTuj-2 omejujejo izdajo enotnega dovoljenja za napotene delavce in v praksi je, zaradi kolizije predpisov, že prihajalo do težav pri izdaji tovrstnih dovoljenj.

K 15. členu

Zaradi prenosa Direktive 2014/36/EU je treba dopolniti že obstoječe določbe glede izdaje enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljše od 90 dni, kar se predlaga s 45.a členom. S spremembami in dopolnitvami ZTuj-2 v letu 2014 je bila Direktiva 2014/36/EU sicer že deloma prenesena v smislu izdaje enotnega dovoljenja za sezonsko delo, če slednje traja več kot 90 dni (določbe, ki se nanašajo na sezonsko delo, krajše od 90 dni, so v celoti prenesene v ZZSDT), pri čemer se s sedanjimi spremembami in dopolnitvami prenašajo še druge določbe zadevne direktive, ki v letu 2014 še niso bile prenesene v ZTuj-2. Direktiva 2014/36/EU namreč v 16. členu določa tudi, da država članica tujim delavcem, ki jim je bilo v zadnjih petih letih vsaj enkrat izdano enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, olajša ponovni vstop. S petim odstavkom predlaganega 45.a- člena je predlagatelj uporabil eno od olajšav, navedenih v Direktivi 2014/36/EU, in sicer hitrejši postopek za sprejetje odločitve o prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za sezonsko delo.

V predlog besedila členov od 45. b do 45. f pa se prenaša Direktiva 2014/66/EU. V 45. b- in 45. c- členu so tako določeni pogoji za izdajo oziroma podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe. Tujec ali njegov delodajalec s sedežem v Republiki Sloveniji (subjekt gostitelj) mora za prvo enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaprositi pred vstopom v Republiko Slovenijo, prošnji pa mora priložiti ustrezna dokazila o izpolnjevanju pogojev, poleg splošnih pogojev, kot so veljavni potni list in ustrezno zdravstveno zavarovanje, tudi dokazila o tem, da bo premeščen znotraj iste korporacije, ter druga dokazila, ki jih določa ZZSDT za podajo soglasja k izdaji enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe. Glede postopka in pristojnosti za izdajo enotnega dovoljenja se smiselno uporabljajo določbe 37.a- člena, kar pomeni, da o izdaji enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe odloča upravna enota s soglasjem organa, ki je za to pristojen po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

Predlog 45. č- člena določa pogoje za kratkotrajno premestitev tujca znotraj iste korporacije, in sicer mora delodajalec iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici EU pristojni organ v Republiki Sloveniji uradno obvestiti o nameri, da bo tujca z enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanim v drugi državi članici, kratkotrajno premestil v povezano gospodarsko družbo s sedežem v Republiki Sloveniji. Če izpolnjuje pogoje in je bil pristojni organ v Republiki Sloveniji pravočasno uradno obveščen o nameri za kratkotrajno premestitev, tak tujec lahko prebiva in dela v Republiki Sloveniji do 90 dni v obdobju 180 dni na podlagi enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je izdala druga država članica. Če pristojni organ v Republiki Sloveniji ne dovoli premestitve (z odločbo zavrne kratkotrajno premestitev) oziroma tej premestitvi nasprotuje iz razlogov, določenih v tem členu, tujec ne sme biti premeščen v povezano gospodarsko družbo s sedežem v Republiki Sloveniji. Če je premestitev že nastopil, pa mora takoj, najpozneje pa v treh dneh od vročitve odločbe o zavrnitvi kratkotrajne premestitve, prekiniti delo in zapustiti Republiko Slovenijo. Zaradi kratkotrajnosti bivanja do 90 dni se določa tudi, da pritožba zoper odločbo o zavrnitvi kratkotrajne premestitve ne zadrži njene izvršitve. V predlogu je določeno tudi, da v tem primeru posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna, saj tujec vse svoje pravice uveljavlja v državi članici EU, ki je prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, in ki ga je, skladno z Direktivo 2014/66/EU, dolžna ponovno sprejeti brez vsakršnih formalnosti. S predlaganim sedmim in osmim odstavkom se ureja primere, ko tujcu enotno dovoljenje za prebivanje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica EU, ni podaljšano, oziroma primere, ko tujec niti ne zaprosi za podaljšanje dovoljenja pred pristojnimi organi druge države članice EU, ki je dovoljenje prva izdala. V obeh primerih se določa, da mora tujec v treh dneh zapustiti državo, saj ne izpolnjuje več temeljnega pogoja za kratkotrajno premestitev (veljavno enotno dovoljenje izdano v drugi državi članici EU).

V predlogu 45. d- člena so določeni pogoji za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, kadar je tujec premeščen iz druge države članice EU v povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji za daljši čas (dolgotrajna premestitev). Tujec z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je izdala druga država članica, lahko v času odločanja o prošnji za izdajo enotnega dovoljenja v Republiki Sloveniji prebiva in dela na podlagi enotnega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica. Za pridobitev enotnega dovoljenja zaradi dolgotrajne premestitve pa mora tujec izpolnjevati pogoje, določene v predlogu tega člena.

Predlog 45. e- člena ureja prebivanje oziroma izdajo dovoljenja za prebivanje družinskemu članu imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki je bilo izdano na podlagi 45. b ali 45. d- člena. Za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe se sicer uporablja ureditev iz 47. člena, ki določa pogoje za združitev družine, pri čemer pa izdaja dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe ni vezana na čas prebivanja imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe s sedežem v Republiki Sloveniji. Če pa tujec pridobi enotno dovoljenje na podlagi določb 45. b- člena, ter ko je tujec v Republiko Slovenijo premeščen za daljše obdobje (dolgotrajna premestitev na podlagi 45. d- člena), se družinskemu članu imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, izda dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine na podlagi 47. člena ZTuj-2.

Skladno z Direktivo 2014/66/EU je treba imetniku enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala Republika Slovenija in njegovim družinskim članom, ki so v Republiki Sloveniji imeli izdano dovoljenje za začasno prebivanje, v primeru, da v drugi državi članici EU, v katero je imetnik enotnega dovoljenja premeščen, nastopijo razlogi, zaradi katerih mora tujec zapusti ozemlje te države članice, omogočiti ponovni vstop v državo brez formalnosti. Ureditev ponovnega sprejema osebe, premeščene znotraj družbe in njegovih družinskih članov v 45. f- členu sledi ureditvi za imetnika modre karte EU in njegovih družinskih članov.

K 16. členu

Dopolnitev prvega odstavka 47. člena je potrebna zaradi prenosa Direktive 2014/66/EU, ki v drugem odstavku 19. člena določa, da se osebi, premeščeni znotraj gospodarske družbe, omogoči, da takoj uveljavi pravico do združitve družine.

Sprememba tretjega, šestega in osmega odstavka je potrebna zaradi sprejetja zakona, ki v Republiki Sloveniji ureja partnersko zvezo (Zakon o partnerski zvezi, Uradni list RS, št. 33/16; v nadaljnjem besedilu: ZPZ). Ustrezno je treba spremeniti pojem »registrirana partnerska skupnost«, tako da bo skladen s spremenjeno zakonodajo glede urejanja partnerskih zvez. ZPZ namreč ne uporablja več pojma »registrirana skupnost oziroma zveza«. Predlagana dikcija ustrezno upošteva tudi dejstvo, da so lahko tovrstne partnerske skupnosti ali zveze sklenjene oziroma registrirane v tujini. Ta obrazložitev velja tudi za istovrstne spremembe v preostalih členih.

Z dopolnitvijo petega odstavka se olajšujejo pogoji glede izkazovanja zadostnih sredstev za preživljanje družinskih članov, in sicer se njihova višina presoja na podlagi Zakona o socialnovarstvenih prejemkih (Uradni list RS, št. 6/10, 40/11, 14/13, 99/13, 90/15 in 88/16, v nadaljnjem besedilu: ZSVarPre). V skladu z merili za določitev višine minimalnega dohodka za posameznega družinskega člana ni določen polni znesek minimalnega dohodka za družinske člane, temveč je ta znižan na določen odstotek (na primer za prvega otroka 76 %, za vsakega naslednjega

otroka 66 %). S predlagano ureditvijo tako vlagatelju ni več treba za družinske člane izkazovati sredstev v višini polnega zneska osnovnega minimalnega dohodka, ki znaša 292,56 eura in se usklajuje po zakonu, ki ureja usklajevanje transferjev posameznikov in gospodinjstev v Republiki Sloveniji.

V prvem odstavku 47. člena zakona je določeno, da se prvo dovoljenje za začasno prebivanje družinskemu članu tujca izda, če tujec že eno leto zakonito prebiva v Republiki Sloveniji in ima izdano dovoljenje za prebivanje z veljavnostjo najmanj enega leta. Zaradi jasnosti določb v povezavi s podaljšanjem dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu tujca je dopolnjen šesti odstavek 47. člena, saj po mnenju predlagatelja ne bi bilo dopustno, da se družinskemu članu tujca, ki že zakonito prebiva v Republiki Sloveniji, zavrne podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje, ker je sponzorjevo dovoljenje za začasno prebivanje izdano oziroma podaljšano z veljavnostjo, krajšo od enega leta.

K 17. členu

Sprememba drugega odstavka je potrebna zaradi sprejetja zakona, ki v Republiki Sloveniji ureja partnersko zvezo (ZPZ). Ustrezno je treba spremeniti pojem »registrirana partnerska skupnost«, tako da bo skladen s spremenjeno zakonodajo glede urejanja partnerskih zvez. ZPZ namreč ne uporablja več pojma »registrirana skupnost oziroma zveza«.

Z dopolnitvijo sedmega odstavka se pogoji glede mesečne višine sredstev usklajujejo z določbami ZSVarPre. V skladu z merili za določitev višine minimalnega dohodka za posameznega družinskega člana ni določen polni znesek minimalnega dohodka za družinske člane, temveč je ta znižan na določen odstotek (na primer za prvega otroka 76 %, za vsakega naslednjega otroka 66 %). S predlagano ureditvijo se olajšuje postopek združevanja družine glede izkazovanja zadostnih sredstev za preživljanje, saj vlagatelju ni treba za družinske člane izkazovati sredstev v višini polnega zneska osnovnega minimalnega dohodka, ki znaša 292,56 eura in se usklajuje po zakonu, ki ureja usklajevanje transferjev posameznikov in gospodinjstev v Republiki Sloveniji.

Predlog sprememb devetega odstavka 47. a- člena ureja vročanje upravnih aktov v postopku izdaje dovoljenja za prebivanje družinskemu članu begunca. Glede na to, da je vlagatelj prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana begunec, se tudi vsi upravni akti, razen izdanega dovoljenja za prebivanje, vročijo vlagatelju prošnje, s čimer se povečuje pravna varnost vlagatelja in skrajšujejo roki za uveljavitev pravice do pravnega varstva.

K 18. členu

S spremembo 47. b- člena se v prvem odstavku spreminjajo pogoji za uveljavitev pravice do združitve družine tujcem ki jim je skladno z ZMZ-1 priznana subsidiarna zaščita, in sicer se ti pogoji za združitev družine oseb s priznano subsidiarno zaščito izenačujejo s pogoji za združitev družine tujca, ki ima v Republiki Sloveniji izdano dovoljenje za začasno prebivanje. Pogoji za združitev družine oseb s priznano subsidiarno zaščito se glede na trenutno veljavno ureditev sicer zaostrejejo, saj lahko oseba s priznano subsidiarno zaščito po trenutni ureditvi združuje družino takoj, če ima priznano subsidiarno zaščito za več kot eno leto (takojšnje združevanje družine je omogočeno tudi beguncem), po na novo predlagani ureditvi pa bo moral zadevni tujec najprej prebivati v Republiki Sloveniji najmanj eno leto in imeti v času odločanja o zahtevku za združitev družine priznan status subsidiarne zaščite z veljavnostjo najmanj enega leta. Prav tako se v tretjem odstavku odpravlja 90-dnevni rok za vložitev vloge za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito, pri čemer pa mora družinski član posledično izkazati izpolnjevanje vseh pogojev (tudi

zadostnih sredstev za preživljanje in neobstoj zavrnilnih razlogov) za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje, ki so se prej zahtevali le, če je bila vloga vložena po 90 dneh, odkar je tujec izpolnil pogoje za združitev družine. Glede sredstev za preživljanje družinskih članov se pogoji glede mesečne višine sredstev usklajujejo z določbami ZSVarPre. V skladu z merili za določitev višine minimalnega dohodka za posameznega družinskega člana za družinske člane ni določen polni znesek minimalnega dohodka, temveč je ta znižan na določen odstotek (na primer za prvega otroka 76 %, za vsakega naslednjega otroka 66 %). S predlagano ureditvijo se olajšuje postopek združevanja družine glede izkazovanja zadostnih sredstev za preživljanje, saj vlagatelju ni treba za družinske člane izkazovati sredstev v višini polnega zneska osnovnega minimalnega dohodka, ki znaša 292,56 eura in se usklajuje po zakonu, ki ureja usklajevanje transferjev posameznikov in gospodinjstev v Republiki Sloveniji.

Sprememba drugega odstavka je potrebna zaradi sprejetja zakona, ki v Republiki Sloveniji ureja partnersko zvezo (ZPZ). Ustrezno je treba spremeniti pojem »registrirana partnerska skupnost«, tako da bo skladen s spremenjeno zakonodajo glede urejanja partnerskih zvez. ZPZ namreč ne uporablja več pojma »registrirana skupnost oziroma zveza«.

S spremembo šestega odstavka se na novo določa tudi trajanje in podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki se izda za čas trajanja subsidiarne zaščite tujca (sponzorja) in se podaljšuje pod enakimi pogoji kot se izda, in sicer za enako časovno obdobje kot se podaljša subsidiarna zaščita tujcu (sponzorju).

Predlog spremembe devetega odstavka 47. b- člena ureja vročanje upravnih aktov v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana osebe s priznano subsidiarno zaščito. Ker je vlagatelj prošnje oseba s subsidiarno zaščito, se tudi vsi upravni akti, razen dovoljenja za začasno prebivanje, vročajo vlagatelju, s čimer se povečuje pravna varnost vlagatelja in skrajšujejo roki za uveljavitev pravice do pravnega varstva.

K 19. členu

Spremembe v 50. členu so povezane z ratifikacijo Konvencije o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini (Istanbulska konvencija), ki jo je Republika Slovenija ratificirala leta 2015 in pri tem izrazila pridržek glede njenega 59. člena, ki določa:

1. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da žrtve, katerih prebivališče je odvisno od zakončevega ali partnerjevega, kakor ga priznava notranje pravo, ob prenehanju zakonske zveze ali razmerja zaradi posebej težkih razmer na zaprosilo prejmejo samostojno dovoljenje za prebivanje, ne glede na trajanje zakonske zveze ali razmerja. Pogoje v zvezi z odobritvijo in veljavnostjo samostojnega dovoljenja za prebivanje določa notranje pravo.
2. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da lahko žrtve dosežejo začasno zaustavitev izгона, sproženo zaradi prebivališča, ki je odvisen od zakončevega ali partnerjevega, kakor ga priznava notranje pravo, kar jim omogoča, da zaprosijo za samostojno dovoljenje za prebivanje.
3. Pogodbenice izdajo obnovljivo dovoljenje za prebivanje žrtvam v enem od naslednjih dveh primerov ali v obeh:
 - a. kadar pristojni organ meni, da je njihovo bivanje nujno zaradi osebnega položaja;
 - b. kadar pristojni organ meni, da je njihovo bivanje nujno zaradi njihovega sodelovanja s pristojnimi organi pri preiskavi ali v kazenskih postopkih.
4. Pogodbenice sprejmejo potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zagotovitev, da lahko žrtve prisilnih porok, ki so privedene v drugo državo zaradi sklenitve zakonske zveze in ki so zaradi tega izgubile prebivališče v državi, kjer običajno prebivajo, to prebivališče ponovno pridobijo.

S predlaganimi spremembami se določa možnost žrtvam družinskega nasilja da pridobijo dovolitev zadrževanja oziroma izdajo tega po uradni dolžnosti in pod določenimi pogoji tudi pridobitev dovoljenja za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji.

Spremembe četrtega odstavka in pete alineje petega odstavka so posledica ugotovitev Priporočil nadzorstvenega mehanizma po konvenciji Sveta Evrope o ukrepanju proti trgovini z ljudmi (GRETA) iz katerih izhaja, da je Republika Slovenija določila prestroge pogoje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje žrtvi trgovine z ljudmi oziroma žrtvi nezakonitega zaposlovanja. Spremembe in dopolnitve 50. člena ZTuj-2 tako sledijo priporočilom GRETA.

K 20. členu

Z dopolnitvijo drugega odstavka 51. člena se ureja tudi status tistih tujcev, katerim je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev in njihova odstranitev iz države še vedno ni možna, pri čemer pa morajo pri tej kategoriji tujcev obstajati tudi drugi utemeljeni razlogi in posebne osebne okoliščine, ki utemeljujejo njihovo prebivanje v Republiki Sloveniji, obstoj katerih ugotavlja pristojni organ za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje (upravna enota). Tem osebam se omogoča pridobitev dovoljenja za začasno prebivanje z veljavnostjo dveh let, z možnostjo podaljševanja z veljavnostjo dveh let, pod pogojem, da njihova odstranitev iz države še vedno ni možna, pri čemer morajo obstajati tudi drugi utemeljeni razlogi in posebne osebne okoliščine, ki utemeljujejo njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji. Glede socialnih pravic in možnosti za zaposlitev so ti tujci izenačeni s tistimi tujci, katerim je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev in njihova odstranitev iz države ni možna zaradi načela nevračanja. S predlagano določbo se tako razširja krog tujcev, katerim je bilo dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev, in lahko pridobijo dovoljenje za začasno prebivanje, saj je bila skladno z obstoječo ureditvijo ta možnost določena zgolj za tujce, katerim je bilo dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji za čas najmanj 24 mesecev in njihova odstranitev iz države ni bila možna zgolj iz načela nevračanja.

K 21. členu

Dopolnitev prvega odstavka 52. člena je potrebna zaradi prenosa Direktive 2014/66/EU, ki določa, da je premestitev tujca iz tretje države v povezano družbo s sedežem v drugi državi članici EU začasna, tujec pa naj bi se po najdaljšem dovoljenem obdobju premestitve praviloma vrnil v povezano družbo s sedežem v tretji državi. Premestitev znotraj povezanih družb se, skladno z Direktivo 2014/66/EU šteje za začasno migracijo, zato predlagatelj meni, da obdobja, ki ga tujec prebije v Republiki Sloveniji kot oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, ni mogoče všteti v obdobje, potrebno za pridobitev dovoljenja za stalno prebivanje. Prav tako se z dopolnitvijo prvega odstavka določa, da morata tujec, ki mu je status mednarodne zaščite prenehal iz razlogov, določenih v ZMZ-1, ter tujec s priznanim statusom subsidiarne zaščite v času odločanja o prošnji prebivati v Republiki Sloveniji na podlagi vložene vloge za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Skladno z novimi določbami četrtega in petega odstavka tega člena je namreč pod določenimi pogoji omogočena pridobitev dovoljenja za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji tudi za osebe, ki jim je status mednarodne zaščite prenehal iz razlogov, določenih v ZMZ-1, ter za osebe, ki imajo priznan status subsidiarne zaščite.

Državljeni tretjih držav lahko dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji pridobijo pod zakonsko določenimi pogoji, usklajenimi s pogoji, ki jih za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje določa Direktiva 2003/109/ES. Glede na to, da navedena direktiva med razlogi, zaradi katerih se tujcu dovoljenje za stalno prebivanje ne izda, ne določa pogoja obsojenosti na zaporno kazen, se črta navedba, da se dovoljenje za stalno prebivanje ne izda tujcu, ki je bil v zadnjih treh letih obsojen na

zaporne kazni, katerih skupna dolžina presega eno leto.

K 22. členu

S predlagano dopolnitvijo se dopolnjuje določba, ki določa naknadno pridobitev statusa rezidenta za daljši čas, s katero se dodatno nedvoumno določa, da se v petletno neprekinjeno zakonito prebivanje tujca šteje tudi obdobje, za katero mu je bilo z dopolnilno odločbo, izdano na podlagi 8. točke izreka odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-246/02 z dne 3. aprila 2003, ali s posebno odločbo, izdano na podlagi zakona, ki ureja status državljanov drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji, odločeno, da se šteje, da je imel v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje.

K 23. členu

Predlog dopolnitve 53. a- člena je posledica opozorila Komisije EU, da Republika Slovenija ni v celoti prenesla Direktive 2011/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah Direktive Sveta 2003/109/ES, da se njeno področje uporabe razširi na upravičence do mednarodne zaščite (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/51/EU). Določba 53. a- člena se tako v novem petem odstavku dopolnjuje z rokom, v katerem je Republika Slovenija, kadar oseba z mednarodno zaščito zaprosi za status rezidenta za daljši čas v drugi državi članici, na zahtevo te države članice dolžna dati podatek, ali ima oseba v Republiki Sloveniji še vedno priznano mednarodno zaščito.

K 24. členu

V predlogu 53. b- člena se ureja sprememba oznake na dovoljenju za stalno prebivanje za rezidenta za daljši čas v primerih prenosa odgovornosti za mednarodno zaščito. Gre za implementacijo osmega odstavka 1. člena Direktive 2011/51/EU, ki v Direktivo 2003/109/ES vstavlja 19. a- člen (prenos treh odstavkov). Določa se sprememba oznake na dovoljenju za stalno prebivanje za rezidenta za daljši čas v primerih prenosa odgovornosti za mednarodno zaščito, saj predmetne določbe 19. a- člena v spremembah in dopolnitvah ZTuj-2 v letu 2014 ni bila zajeta. Z drugim odstavkom 53. b- člena se prenaša določba četrtega odstavka 1. člena Direktive 2011/51/EU, šesti odstavek, ki določa obveznost Republike Slovenije, da v treh mesecih po prenosu odgovornosti za mednarodno zaščito na Republiko Slovenijo, spremeni opombo na dovoljenju za stalno prebivanje z opombo, iz katere bo izhajalo, da je odgovornost za mednarodno zaščito prenesena na Republiko Slovenijo.

K 25. členu

Predlagatelj meni, da je delodajalcem s sedežem v Republiki Sloveniji treba omogočiti, da opravljajo storitve z napotnimi delavci ne le v državah članicah EU, ampak tudi v tretjih državah, zato se spreminja druga alineja prvega odstavka 55. člena, ki bo, skladno s predlagano rešitvijo, omogočila, da tujcu, ki ga bo delodajalec s sedežem v Republiki Sloveniji, pri katerem je v delovnem razmerju, v obdobju trajanja delovnega razmerja zaradi opravljanja storitev napotil na delo v tujino, ne bo zavrnjena izdaja dovoljenja za začasno prebivanje, ker v času napotitve na delo v tujino ne bo prebival na ozemlju Republike Slovenije.

Zaradi prenosa Direktive 2014/66/EU in Direktive 2014/36/EU je treba med razloge za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje dodati nov zavrnilni razlog, in sicer predložitev ponarejenih oziroma prirejenih listin, ki jih tujec priloži prošnji za izdajo dovoljenja za prebivanje.

Predlog sprememb v tretjem in šestem odstavku je redakcijski in odpravlja napačne sklice v členu.

Zaradi sprejetja ZPZ je treba spremeniti pojem »registrirana partnerska skupnost«, tako da bo skladen s spremenjeno zakonodajo glede urejanja partnerskih zvez. ZPZ namreč ne uporablja več pojma »registrirana skupnost oziroma zveza«. Ker pa lahko tujci partnerske skupnosti sklepajo ali registrirajo tudi v tujini, se zaradi morebitnega drugačnega poimenovanja sklepanja tovrstnih skupnosti oziroma zvez v tujini v določbi ohranja pojem »registracija«.

K 26. členu

S predlagano določbo prvega odstavka 56. člena se ureja razveljavitev enotnega dovoljenja, kadar organ, pristojen za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja, umakne soglasje k pisni odobritvi zaradi zamenjave delovnega mesta ali delodajalca. Tujec, ki ima enotno dovoljenje, lahko v času njegove veljavnosti zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu, zamenja delodajalca ali se zaposli pri dveh ali več delodajalcih na podlagi pisne odobritve pristojnega organa, ki slednjo izda v obliki odločbe po prejemu soglasja organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev (peti odstavek 37. člena). Pisna odobritev je torej odločba, s katero upravna enota, na podlagi soglasja zavoda, dovoli tujcu, da zamenja delovno mesto ali delodajalca oziroma se zaposli pri dveh ali več delodajalcih. Pogoji za podajo soglasja k pisni odobritvi so določeni v 19. členu ZZSDT. Kadar pa zavod umakne soglasje k pisni odobritvi zaradi zamenjave delovnega mesta ali delodajalca oziroma zaradi zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih, mora upravna enota začeti postopek za razveljavitev pisne odobritve. V primeru razveljavitve pisne odobritve zaradi zamenjave delovnega mesta ali zamenjave delodajalca razveljavitev pisne odobritve hkrati pomeni tudi razveljavitev enotnega dovoljenja. Kadar je umaknjeno soglasje k pisni odobritvi zaradi zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih, pa enotnega dovoljenja ni treba razveljaviti, ampak se razveljavi le pisna odobritev zaradi zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih.

S predlogom spremembe sedmega odstavka se določa pravno sredstvo v primerih razveljavitve enotnega dovoljenja ali pisne odobritve, in sicer se uvaža upravni spor. Zoper odločbe in sklepe, izdane v postopku izdaje enotnega dovoljenja in pisne odobritve, skladno z določilom tretjega odstavka 87. člena ni dovoljena pritožba, temveč upravni spor. Glede na sistematiko ureditve pravnih sredstev v 87. členu zakona se tako tudi ob razveljavitvi sledi tej ureditvi. V primeru razveljavitve dovoljenj za prebivanje (torej tistih dovoljenj, ki niso enotna dovoljenja) pa zakonodajalec ohranja pravno sredstvo pritožbe na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

V predlaganem novem osmem odstavku je, zaradi izrecne zahteve iz Direktive 2014/66/EU, določeno, da se odločba o razveljavitvi enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, vroči tudi subjektu gostitelju, ne le tujcu. Prav tako se skladno z zavezo iz direktive določa obveznost ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, da v primeru razveljavitve enotnega dovoljenja obvesti pristojni organ druge države članice, v kateri tujec izvaja premestitev.

K 27. členu

Sprememba prvega odstavka je redakcijska, saj je potrebna uskladitev s Kazenskim zakonikom (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr. in 54/15), ki kot pravno posledico obsodbe določa izgubo pravice tujca do prebivanja v Republiki Sloveniji (79. člen KZ-1).

Predlog spremembe tretjega odstavka 57. člena je potreben zaradi ustrežnejšega izvajanja Direktive 2003/109/ES, ki tujcem z dovoljenjem za stalno prebivanje in statusom rezidenta za daljši čas omogoča, da z veljavnim statusom prebivajo v drugi državi članici. Z novo peto alinejo se jasneje določa izjema, da izselitev tujca v tujino, če gre za rezidenta za daljši čas, ni razlog za prenehanje

dovoljenja za stalno prebivanje. Glede na novo peto alinejo, s katero je razlog izselitve samostojno določen kot razlog za prenehanje dovoljenja za stalno prebivanje, je bilo treba ustrezno preoblikovati tudi šesto in sedmo alinejo tretjega odstavka tega člena.

V predlaganem novem šestem odstavku je, zaradi izrecne zahteve iz Direktive 2014/66/EU, določeno, da ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, o prenehanju veljavnosti enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, obvesti pristojni organ druge države članice EU, v kateri tujec izvaja kratkotrajno premestitev, in subjekt gostitelja.

K 28. členu

Predlog spremembe določbe druge alineje drugega odstavka 58. člena ZTuj-2 je deloma redakcijski, hkrati pa se peta alineja dopolnjuje še z EMŠO kot podatkom, ki se vpiše na izkaznico biometričnega dovoljenja za prebivanje. Potreba po vpisu EMŠO na izkaznico dovoljenja se je pokazala v praksi, saj tujci z izkaznico dovoljenja za prebivanje skupaj s potnim listom izkazujejo, ne le zakonitost prebivanja v Republiki Sloveniji, ter obenem tudi svojo istovetnost, pri čemer pa so imeli težave pri uresničevanju večine svojih pravic, ker izkaznica dovoljenja za prebivanje ni vsebovala tujčevega EMŠO.

Z dopolnitvijo tretjega odstavka se urejajo primeri, ko je družinski član osebe s priznano mednarodno zaščito v tretji državi in prstnih odtisov ne more dati na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu RS v tujini, ker Republika Slovenija v določenih državah nima predstavništva (primeri Sircev). Za te primere se uvaja možnost izdaje dovoljenj za prebivanje, ki ne bodo vsebovala prstnih odtisov in podpisa družinskega člana.

Osmi odstavek se dopolnjuje zaradi ureditve označitve pravice do dovoljenega dostopa na trg dela na izkaznicah dovoljenj za začasno prebivanje, ki niso izdana zaradi zaposlitve, samozaposlitve ali dela tudi v postopku izdaje ali podaljšanja takega dovoljenja. Dosedanja določba je urejala le zamenjavo izkaznice dovoljenja za začasno prebivanje po uradni dolžnosti, kadar je tujec, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje izdano iz drugih razlogov, kot je zaposlitev, samozaposlitev ali delo, pridobil pravico do dostopa na trg dela, kar se je izkazalo kot pomanjkljivo, saj pravico do dostopa na trg dela tujec lahko pridobi tudi, ko prosi za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje iz drugega razloga kot je zaposlitev, samozaposlitev ali delo, in se ta pravica označi na novi izkaznici dovoljenja za začasno prebivanje.

K 29. členu

S predlagano dopolnitvijo 59. člena se na novo ureja vročitev izdanega dovoljenja za prebivanje v primeru pogrešitve, izgube ali tatvine prvotnega dovoljenja za prebivanje, in sicer se kot pristojni organ za vročanje določi diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini oziroma pristojni organ v Republiki Sloveniji (odvisno od tega, ali je stranka v tujini ali v Republiki Sloveniji).

K 30. členu

S predlagano spremembo se prvem odstavku izrecneje določa, da se tujcu določi prepoved vstopa v državo s t. i. odločbo o vrnitvi brez roka za prostovoljno vrnitev. Iz popravljenega četrtega odstavka pa je jasneje razvidno, kdaj začne teči prepoved vstopa v državo tudi v primerih, ko je le-to določila upravna enota.

K 31. členu

Okoliščine, ki kažejo na nevarnost pobega se pri nezakonito prebivajočem tujcu ugotavljajo pred izdajo odločbe o vrnitvi. Od obstoja oziroma neobstoja teh okoliščin je odvisno, ali bo tujcu izdana odločba o vrnitvi z rokom za prostovoljno vrnitev ali pa mu prostovoljna vrnitev ne bo omogočena (odločba o vrnitvi brez roka za prostovoljno vrnitev). Zaradi navedenega je predlagano črtanje besedila »kateremu je bila izdana odločba o vrnitvi«.

K 32. členu

Z umestitvijo določb Direktive 2008/115 ES o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav v ZTuj-2, so bili predpisani pogoji kdaj se tujcu izda odločba o vrnitvi, s katero jim je bil postavljen rok za vrnitev oziroma odločba o vrnitvi brez omenjenega roka. V skladu z določbami Direktive 2008/115/ES, so implementirane določbe v ZTuj-2 prenesene s t.i. dvostopenjskim postopkom, in sicer z odobrenim obdobjem za prostovoljni odhod nezakonito prebivajočega tujca in s prisilno izpolnitvijo obveznosti vrnitve nezakonito prebivajočega tujca. Iz navedenega izhaja, da je vrnitev širši pojem in zajema postopek vračanja v tretjo državo na podlagi izpolnitve obveznosti vrnitve, med tem, ko je odstranitev ožji pojem in pomeni izvršitev obveznosti vrnitve. Tako se tujca, ki mu je bila izdana odločba o vrnitvi s katero mu je bil postavljen rok za vrnitev, ne odstranjuje, temveč mu je naložena dolžnost, da zapusti državo. V kolikor tujec ne zapusti države v postavljenem roku za vrnitev, se mu izda odločbo o vrnitvi brez roka za prostovoljno vrnitev. Ker trenutna zakonodajna ureditev ni povsem jasno izražala t.i. dvostopenjski postopek, ga s predlagano spremembo jasno opredelimo, zaradi omenjenega pa se tudi črta dosedanje določilo, da se tujca, ki mu je bila izdana odločba s postavljenim rokom za prostovoljno vrnitev, ne odstrani, temveč se mu izda odločba o vrnitvi brez postavljenega roka za prostovoljno vrnitev, na podlagi katere bo policija tujca lahko tudi odstranila.

K 33. členu

Zaradi sprememb 69. člena ZTuj-2 so potrebne spremembe tudi v 73. členu. Prav tako se s spremembo natančno opredeli kdaj se lahko postopek za dovolitev zadrževanja uvede. Postopek se bo lahko uvedel na prošnjo tujca ali po uradni dolžnosti, po tistem ko bo tujcu vročena odločba o vrnitvi brez roka za prostovoljno vrnitev oziroma odločba s katero je tujcu določena prepoved vstopa v državo. Prav tako se bo postopek lahko uvedel po vročeni sodbi s katero je bila tujcu izrečena stranska sankcija izгона iz države.

K 34. členu

S predlaganim novim drugim odstavkom se razširja obseg zdravstvenega varstva za mladoletne tujce, ki jim je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji. Po dosednji ureditvi so namreč mladoletni tujci, ki jim je dovoljeno zadrževanje, upravičeni le do nujnega zdravstvenega varstva- tako kot odrasli tujci. Skladno s Konvencijo o otrokovih pravicah, in sicer skladno z določbo, ki se nanaša na zdravstveno varstvo otrok, morajo države pogodbenice zagotoviti otrokovo pravico do najvišje dosegljive ravni zdravja in do storitev ustanov za zdravljenje bolezni in zdravstveno rehabilitacijo ter si prizadevati, da noben otrok ne bo prikrajšan za pravico do takega zdravstvenega varstva (24. člen, 1. odstavek). Upošteva se konvencijo, se s predlagano ureditvijo razširja obseg zdravstvenega varstva za mladoletne tujce, ki so na dovolitvi zadrževanja, ter za tiste tujce, ki so na dovolitvi zadrževanje in so že dopolnili 18 let, pod pogojem, da se šolajo in sicer do konca šolanja, vendar največ do dopolnjenega 26. leta starosti. S predlagano spremembo se torej zdravstveno varstvo tem tujcem zagotavlja v enakem obsegu kot otrokom, ki so skladno z določili zakona, ki ureja zdravstveno zavarovanje, obvezno

zdravstveno zavarovani kot družinski člani. Od leta 2014 do 2016 je bilo v Republiki Sloveniji do pridobitve dovolitve zadrževanja upravičenih 26 mladoletnih tujcev (16 mladoletnih tujcev v letu 2014, pet v letu 2015 in prav tako pet v letu 2016).

Dopolnitev dosedanjega drugega odstavka je redakcijski.

K 35. členu

Sprememba tretjega odstavka 87. člena je delno redakcijska, zaradi prenosa Direktive 2014/66/EU pa je treba določiti tudi pravna sredstva, ki jih imajo v postopkih izdaje ali podaljšanja tujci, ki zaprosijo za izdajo enotnega dovoljenja kot osebe, premeščene znotraj podjetja, in njihovi družinski člani. Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, izda upravna enota s soglasjem organa, pristojnega za zaposlovanje, zato pritožba ni dovoljenja, dovoljen pa je upravni spor. Zaradi uskladitve z Zakonom o upravnem sporu se črta tudi določba, da je zoper odločitve upravnega sodišča dovoljena pritožba na Vrhovno sodišče Republike Slovenije.

Črta se tudi določba glede pravnega sredstva v primerih izdaje dovoljenja za prebivanje na podlagi 47. a- in 47. b- člena, saj pritožba zoper odločitev ministrstva že skladno z Zakonom o splošnem upravnem postopku ni dopustna, razen če je s specialnim zakonom izrecno dovoljenja. Tako izključitev pritožbe v teh primerih v ZTuj-2 ni potrebna.

K 36. členu

Na podlagi drugega odstavka 86. člena ZTuj-2 so za ukrepe, odločitve in postopke v povezavi s prebivanjem tujcev v Republiki Sloveniji pristojne upravne enote, na območju katerih tujec prebiva, zato te za pravočasno, pravilno in zakonito sprejetje ukrepov in odločitev v povezavi s prebivanjem tujcev potrebujejo tudi vse relevantne informacije drugih državnih organov, predvsem sodišč. Sodišča menijo, da obstoječa dikcija 92. člena ne daje zadostne zakonske podlage za obveščanje upravnih enot in policije o izrečenih stranskih sankcijah izгона tujca iz države oziroma pravnih posledicah obsodb, katera so v primeru izreka stranske sankcije izгона tujca iz države, prenehanje pravice do prebivanja. S predlagano dopolnitvijo 92. člena se vzpostavlja zakonska podlaga za obveščanje upravnih enot in policije o izrečenih stranskih sankcijah izгона oziroma pravnih posledicah obsodb za tujce, ki imajo izdano dovoljenje za prebivanje. Hkrati se s predlagano spremembo drugega odstavka sodišča zavezuje k obveščanju upravnih enot in policije o razlogih za odpoved prebivanja. Skladno z 61. členom ZTuj-2 lahko upravna enota z odločbo odpove prebivanje tujcu s stalnim prebivanjem v Republiki Sloveniji, če je bil s pravnomočno sodbo obsojen zaradi kaznivega dejanja na nepogojno zaporno kazen, daljšo od treh let oziroma treh mesecev za tujca, ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva, pa nima dovoljenja za stalno prebivanje. Policijo je treba obvestiti tudi o tujcih, ki nezakonito prebivajo v Republiki Sloveniji in se jih izpušča na prostost (zaporniki, priporniki idr.), kar na novo določa dikcija novega tretjega odstavka tega člena (obveznost za obveščanje je na Zavodu za izvrševanje kazenskih sankcij). Policija je namreč dolžna, v skladu s slovensko zakonodajo ter evropskim pravnim redom, obravnavati vsakega tujca, ki nezakonito prebiva, ter ob izpolnjevanju zakonskih pogojev, med drugim tudi izdati odločbo o vrnitvi ali ga celo odstraniti iz države.

Dosedanji drugi odstavek se črta, saj sama uvedba kazenskega postopka nima pravne veljav oziroma učinka na zakonitost bivanja tujca v Republiki Slovenije. Primernejša in učinkovitejša ureditev se uvaja z novim drugim in tretjim odstavkom tega člena.

S četrtrim odstavkom se implementira določba Direktive 2014/66/EU.

K 37. členu

Z novim petim odstavkom se predvideva možnost izdaje potnega lista za tujca, ki je družinski član osebe s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji in nima veljavne potne listine, in sicer se potni list temu tujcu lahko izda brez zajema dveh prstnih odtisov in podpisa družinskega člana. Tak potni list se izda izključno za namen vstopa družinskega člana osebe z mednarodno zaščito v Republiko Slovenijo, zato se izda z veljavnostjo do 90 dni.

Z novim šestim odstavkom se ureja izdaja potnega lista za tujce, ki prihajajo v Republiko Slovenijo v okviru preselitve na podlagi 73. člena ZMZ-1. Tej kategoriji tujcev se bodo izdali potni listi po uradni dolžnosti, pristojni organ za izdajo pa bo ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

K 38. členu

Sprememba in dopolnitev 110. člena sta potrebni zaradi zakonite zakonske podlage pri izmenjavi podatkov med ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve, in Zavodom Republike Slovenije za zaposlovanje. Usklajeni sta z 48. in 49. členom ZZSDT, in to predvsem v delu, ki določa podatke, ki jih, zaradi postopkov izdaje in prenehanja enotnih dovoljenj, pridobivajo pristojni organi.

K 39. členu

Spremembe četrtega in šestega odstavka 111. člena so redakcijske in se usklajujejo z določbami ZZSDT ter spremenjeno določbo 45. člena tega zakona. Nov osmi odstavek je potreben zaradi določitve podatkov, ki jih mora navesti tujec, ki prosi za pisno odobritev zaradi zamenjave delovnega mesta, delodajalca ali zaposlitve pri več delodajalcih, v devetem odstavku pa so določeni podatki, ki jim mora navesti tujec, ki prosi za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe. Tudi predlog spremembe dosedanjega desetega odstavka 111. člena je potreben zaradi določitve podatkov, ki jih vsebuje posamezna evidenca ter tistih podatkov, ki jih pristojni organi lahko zbirajo.

K 40. členu

Navedena sprememba je nujna zaradi ureditve zakonske podlage za obdelavo podatkov, ki so navedeni v garantnem pismu. Garantno pismo mora prosilec priložiti k vlogi za izdajo vizuma, če garant tujca vabi na zasebni ali poslovni obisk. Obveznost predložitve, oblika in vsebina garantnega pisma so določeni namreč v 24. členu ZTuj-2. Predlagana sprememba ne širi nabora podatkov oziroma dokumentov, ki jih mora tujec predložiti v postopku, temveč daje zakonsko podlago za njihovo obdelavo v evidenci vizumov. V spremembi tretjega odstavka se namreč predlaga, da pristojni organ v evidenci vizumov poleg podatkov iz prvega in drugega odstavka obdeluje tudi podatke iz petega in šestega odstavka. Ta sprememba je nujna saj sicer obdelava podatkov iz garantnega pisma in njihova uporaba v vizumskem postopku nista možni.

K 41. členu

Predlagane spremembe v členih od 37 do 59 so posledica sistema EU Pilot 7315/15/JUST, ki ga je Evropska komisija (EK) uvedla zaradi domnevno nepravilnega prenosa Direktive 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici gibanju državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2004/38/ES).

Iz prvega odstavka 117. člena, ki določa, da se za državljane EU uporabljajo določbe tega (XIII.)

poglavja, »druge določbe tega zakona pa le, če so za njih ugodnejše ali če tako določa ta zakon«, je črtana določba o ugodnejših določbah, saj druge določbe zakona, ki se uporabljajo za državljane tretjih držav, že zaradi zakonodaje EU za državljane EU ne smejo in ne morejo biti ugodnejše kot so tiste, ki se uporabljajo za državljane EU.

K 42. členu

Bistven očitek EK Republiki Sloveniji je, da državljanom EU ne priznava pravice do prostega gibanja, ki izhaja že iz zakonodaje EU. Zaradi tega so spremenjene določbe o vstopu državljanov EU in skladno z Direktivo 2004/38/ES sta določena dodatna razloga, zaradi katerih se državljanu EU vstop v Republiko Slovenijo, kljub neposredovanju veljavne osebne izkaznice ali veljavnega potnega listina, ne zavrne (če si tujec navedene listine pravočasno zagotovi ali kako drugače dokaže, da zanj velja pravica do prostega gibanja in prebivanja).

Skladno z določbami direktive, ki določa zavrnilne razloge se spreminja tudi dikcija tretje alineje tretjega odstavka 118. člena. Vstop v državo se državljanu EU lahko zavrne le iz razloga javnega reda, varnosti ali javnega zdravja.

K 43. členu

Spremenjene določbe 119. člena urejajo izdajo potrdila o prijavi prebivanja državljanu EU pod pogoji, skladnimi z določbami Direktive 2004/38/ES. Državljanu EU se potrdilo o prijavi prebivanja lahko izda, kadar ima veljavno potno listino, zagotovljena sredstva za preživljanje in je ustrezno zdravstveno zavarovan, ne glede na to, zakaj želi prebivati v Republiki Sloveniji. Državljan EU, ki se v Republiki Sloveniji nameravajo zaposliti ali opravljati delo, se zaposlijo, samozaposlijo, so iskalci zaposlitve ali bodo v Republiki Sloveniji študirali, pa morajo poleg predhodno navedenih splošnih pogojev, izpolnjevati še nekatere dodatne pogoje, določene z Direktivo 2004/38/ES in nadaljnjih členih tega predloga.

K 44. členu

Skladno s sodno prakso Sodišča EU in 9. uvodno izjavo Direktive 2004/38/ES ter pripombo EK v sistemu EU Pilot 7315/15/JUST, mora biti pravica do prebivanja v državi članici EU za več kot tri mesece zagotovljena tudi državljanom EU, ki so v drugi državi članici EU iskalci zaposlitve. V predlogu 121. a- člena je določeno, da se državljanu EU, ki je v Republiki Sloveniji iskalec zaposlitve, izda potrdilo o prijavi prebivanja z veljavnostjo šest mesecev, če ima veljavno potno listino, zagotovljena sredstva za preživljanje in urejeno ustrezno zdravstveno zavarovanje. Če se državljan EU v času veljavnosti tega potrdila o prijavi prebivanja zaposli, samozaposli ali začne izvajati storitve, se zanj uporabljajo določbe 120. in 121. člena zakona. Če pa v šestih mesecih od izdaje potrdila o prijavi prebivanja za iskalca zaposlitve ne zaposli ali samozaposli, se potrdilo o prijavi prebivanja lahko obnovi še za nadaljnjih šest mesecev, če z ustreznim potrdilom dokaže, da še naprej išče zaposlitev oziroma je vpisan v evidenco brezposelnih oseb. Po poteku 12 mesecev obnova potrdila o prijavi prebivanja za iskalca zaposlitve ni več mogoča. Državljanu EU se novo potrdilo o prijavi prebivanja kot iskalcu zaposlitve lahko izda šele dve leti po poteku prejšnjega potrdila o prijavi prebivanja, ki je bilo izdano zaradi iskanja zaposlitve v Republiki Sloveniji. Za tak pristop se je predlagatelj odločil na podlagi sodbe Sodišča EU, ki je v eni izmed svojih odločitev (C-67/14) zavzelo stališče, da se državljan EU samo na podlagi dejstva, da išče zaposlitev in je že izčrpal vse pravice, ki izhajajo iz potrdila o prijavi prebivanja, ne more sklicevati na pravico do prostega gibanja in ponovno (nemudoma) pridobiti potrdila o prijavi prebivanja kot iskalec zaposlitve. Sodišče tudi poudarja, da je pri razlogih za neizdajo potrdila o prijavi prebivanja (ali izgon državljana EU) treba upoštevati tudi člen 14(1) in (2) Direktive 2004/38/ES, ki

določa, da državljan EU ohrani pravico do prebivanja, dokler ne postane nesorazmerno breme socialnega sistema države gostiteljice. Ob tem je treba tudi poudariti, da lahko državljan EU zaradi določila 24. člena Direktive 2004/38/ES (enaka obravnava) in Uredbe 1244/2010 o koordinaciji socialnih sistemov, prejema nadomestilo za brezposelnost med iskanjem zaposlitve.

Zaradi navedenih razlogov predlagatelj meni, da bi daljše prebivanje iskalca zaposlitve, ki je državljan EU in njegova prehitra vrnitev v Republiko Slovenijo v vlogi iskalca zaposlitve lahko pomenila nesorazmerno obremenitev že tako preobremenjenega socialnega sistema Republike Slovenije.

K 45. členu

Predlog spremembe je delno redakcijski in posledica spremenjene ureditve socialnih pomoči in prejemkov. Pravico do denarne socialne pomoči ureja ZSVarPre ne pa več Zakon o socialnem varstvu, zaradi česar je bil treba spremeniti sklic v določbi.

K 46. členu

Predlagana spremenjena določba 123. člena podrobneje ureja izdajo potrdila o prijavi prebivanja družinskim članom državljana EU ali slovenskega državljana, ki so tudi sami državljani EU. S predlagano spremembo se iz naslova člena črta namen prebivanja, predvsem pa sprememba člena sledi zahtevam sistema EU Pilota 7315/15/JUST, skladno s katerim državljanu EU, ki je družinski član državljana EU ali slovenskega državljana, ki je v Sloveniji zaposlen, samozaposlen ali izvajalec storitev, v postopku izdaje potrdila o prijavi prebivanja ni treba predložiti dokazil o zagotovljenih sredstvih za preživljanje in urejenem zdravstvenem zavarovanju. V predlogu je tudi natančneje določen način izkazovanja izpolnjevanja pogoja zadostnih sredstev za preživljanje. Izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje lahko dokazuje državljan EU sam ali njegov družinski član na različne načine, pri čemer pa sredstva ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialnovarstvene prejemke.

K 47. členu

Predlog sprememb 124. člena ureja zavrnitev izdaje potrdila o prijavi prebivanja za državljana EU, določbe pa v celoti sledijo Direktivi 2004/38/ES. Tako kot zavrnitev vstopa državljana EU v Republiko Slovenijo se tudi potrdilo o prijavi prebivanja lahko zavrne le zaradi nevarnosti za javni red, varnost in javno zdravje, in še to le, če ržavljan EU predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo za javni red, varnost ali javno zdravje.

K 48. členu

Spremembe 125. člena sledijo pripombam EK, da Republika Slovenija ne priznava pravice do prostega pretoka oziroma prebivanja na območju druge države članice, ki izhaja iz zakonodaje EU, ampak zahteva izpolnjevanje upravnih formalnosti. Predlog spremenjenega 125. člena odpravlja zahteve po izpolnjevanju upravnih formalnosti.

K 49. členu

V sistemu EU Pilot 7315/15/JUST je EK opozorila Republiko Slovenijo na neustrezno poimenovanje dovoljenja za stalno prebivanje za državljana EU, saj naj bi že iz poimenovanja »dovoljenje« izhajalo, da Republika Slovenija ne priznava pravice do prostega gibanja na podlagi evropske zakonodaje. V

odgovoru EK je Republika Slovenija že napovedala spremembo poimenovanja v »potrdilo o prijavi stalnega prebivanja«. Hkrati spremenjeni prvi odstavek 126. člena skladneje določa pogoje za izdajo potrdila o prijavi stalnega prebivanja, saj tudi iz Direktive 2004/38/ES za izdajo potrdila o prijavi stalnega prebivanja ne izhajajo dodatni pogoji: državljanu EU se namreč potrdilo o prijavi prebivanja izda ob pogoju, da pet let zakonito neprekinjeno prebiva v Republiki Sloveniji in ne obstaja utemeljen sum, da bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo nevarnost za javni red ali varnost države.

K 50. členu

Največ očitkov o pomanjkljivem ali neustreznem prenosu je EK zapisala prav pri prenosu določb Direktive 2004/38/ES, ki se nanašajo na družinske člane državljanov EU, ki so državljani tretjih držav. Tako predlog sprememb 127. člena poimenuje dovoljenje za prebivanje za družinske člane državljanov EU skladno z direktivo, ne omejuje več vstopa družine v Republiko Slovenijo iz tretje države (pododstavek prvega odstavka), ustrezneje pa ureja tudi pogoje za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinske člane državljanov EU, ki se ne razlikujejo od pogojev za vstop in prebivanje državljanov EU.

Drugi odstavek se črta, saj ni potreben, ker so določbe o vstopu državljanov EU v Republiko Slovenijo urejene že v 118. členu zakona.

Zaradi sprejetja zakona, ki v Republiki Sloveniji ureja partnersko zvezo, predlagatelj meni, da je v ZTuj-2 primerno ustrezno spremeniti pojem »registrirana partnerska skupnost«, da bo skladen s spremenjeno zakonodajo glede urejanja partnerskih zvez. ZPZ namreč ne uporablja več pojma »registrirana skupnost oziroma zveza«. Ker pa lahko tujci partnerske skupnosti sklepajo ali registrirajo tudi v tujini, se zaradi morebitne drugačnega poimenovanja sklepanja tovrstnih skupnosti oziroma zvez v tujini v določbi ohranja pojem »registracija«.

K 51. členu

Spremembe 128. člena so posledica sprememb 126. in 127. člena ter, po mnenju predlagatelja, pomenijo ustrežnejši prenos določb Direktive 2004/38/ES, ki pogoje za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana izenačuje s pogoji, določenimi v Direktivi 2004/38/ES.

V šesti alineji prvega odstavka tega člena se znižuje dokazni standard pri ugotavljanju, ali je zakonska zveza sklenjena oziroma partnerska skupnost registrirana izključno (in ne predvsem) zaradi pridobitve dovoljenja za prebivanje. EK v več svojih dokumentih, predvsem pa v smernicah za boljši prenos Direktive 2004/38/ES, opozarja, da lahko pride do zlorab pri sklepanju zakonskih zvez ali drugih oblik razmerij. Vendar pa tudi 28. uvodna izjava navedene direktive opredeli navidezno zakonsko zvezo kot zakonsko zvezo, sklenjeno z izključnim namenom uživanja pravice do prostega gibanja, pri čemer take zakonske zveze le zaradi ugodnosti priselitve ni mogoče šteti za navidezno in kakovost razmerja ni pomembna. Iz tega razloga je treba tudi v tem poglavju zakona zavrnitveni razlog uskladiti z direktivo.

Z drugim odstavkom se ureja izkazovanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje, pri čemer se v tretjem odstavku na novo ureja izkazovanje sredstev za preživljanje v primeru združevanja družine, kot to zahtevajo določbe Direktive 2004/38/ES.

Zaradi sprejetja ZPZ predlagatelj meni, da je v ZTuj-2 primerno ustrezno spremeniti pojem »registrirana partnerska skupnost«, da bo skladen s spremenjeno zakonodajo glede urejanja partnerskih zvez. Zakon o partnerski zvezi namreč ne uporablja več pojma »registrirana skupnost oziroma zveza«.

K 52. členu

V predlogu 44. člena se na novo urejajo pogoji za ohranitev pravice do prebivanja družinskih članov, saj so bile v dosednji zakonodaji določbe Direktive 2004/38/ES, ki se nanašajo na ohranitev pravice do prebivanja, nepopolno prenesene (EU Pilot 7315/15 JUST). Na novo se ureja ohranitev pravice do prebivanja za družinske člane državljana EU ali slovenskega državljana (obnova potrdila o prijavi prebivanja), kar prej v Zakonu o tujcih ni bilo določeno, z novim tretjim odstavkom pa se, v primerjavi z drugim odstavkom tega člena, pod še ugodnejšimi določbami omogoča ohranitev dovoljenja za prebivanje, izdano otroku državljana EU ali otrokovemu staršu.

Besedilo člena se usklajuje tudi z ZPZ.

K 53. členu

Ureditev izdaje potrdila o prijavi prebivanja oziroma potrdila o prijavi stalnega prebivanja za otroke, državljanov EU, ki so državljani EU, in ki so rojeni v Republiki Sloveniji, je potrebna predvsem iz praktičnih razlogov, saj se je v praksi pokazalo, da so bila otrokom državljanov EU, ki so rojeni v Republiki Sloveniji, izdana napačna dovoljenja za prebivanje. Največkrat se jim je izdalo dovoljenje za prebivanje za družinskega člana državljana EU, kot za državljana tretjih držav, ki je družinski člani državljana EU. Predlagatelj meni, da bo izrecna zakonska določba povsem odpravila napake in s tem tudi omogočila pravilno izvajanje Direktive 2004/38/ES.

K 54. členu

V 130. členu se s predlaganimi spremembami črtajo določbe, ki so za družinskega člana državljana EU določale, da se pri izdaji dovoljenja za stalno prebivanje ugotavljajo tudi drugi zavrnilni razlogi, kot so nevarnost za mednarodne odnose Republike Slovenije. Glede na to, da Direktiva 2004/38/ES za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje družinskemu članu državljana EU teh pogojev ne določa, jih je treba črtati tudi iz ZTuj-2. Razlog za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje za družinskega člana EU je lahko le neizpolnjevanje petletnega neprekinjenega prebivanja in obstoj utemeljenega suma, da tujec pomeni nevarnost za javni red ali varnost države..

Črta se tudi peti odstavek, saj se določba nanaša na pridobitev dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana iz 129. člena, ki določa pogoje za ohranitev dovoljenja za prebivanje, ki pa so po novem predlogu že zajeti v 129. členu zakona in sicer tako za družinske člane, ki so tudi sami državljani EU, kot tudi za tiste družinske člane, ki so državljani tretjih držav.

Besedilo predlaganega člena se usklajuje tudi z ZPZ.

K 55. členu

Tudi razlogi za razveljavitev dovoljenja za prebivanje družinskemu članu državljana EU se usklajujejo z razlogi iz Direktive 2004/38/ES, zato je potrebna uskladitev 132. člena tudi z že predlaganimi spremembami zavrnilnih razlogov.

K 56. členu

Predlagana sprememba je posledica spremembe poimenovanja dovoljenja za prebivanje družinskega člana državljana EU.

Sprememba tretje alineje je redakcijska, saj je potrebna uskladitev s Kazenskim zakonikom (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr. in 54/15), ki kot pravno posledico obsodbe določa izgubo pravice tujca do prebivanja v Republiki Sloveniji (79. člen KZ-1).

Nova deseta alineja je potrebna zaradi določbe 129. člena (ohranitev dovoljenja za prebivanje), in sicer četrtega odstavka, ki določa prenehanje dovoljenja za prebivanje izdanega zakoncu ali partnerju državljana EU ali slovenskega državljana v primeru prenehanja, razveze ali razveljavitve zakonske zveze oziroma zaradi prenehanja ali razveljavitve partnerske skupnosti oziroma partnerske zveze, razen v taksativno določenih primerih, naštetih v četrtem odstavku, ko se pravica do prebivanja ohrani.

K 57. členu

Iz predlaganih sprememb drugega odstavka 134. člena izhaja, da mora pristojni organ, ki odloča o prenehanju potrdila o prijavi prebivanja, pred sprejetjem take odločitve, pretehtati vse okoliščine posameznika in družine ter pri odločanju uporabiti načelo sorazmernosti, hkrati pa tudi določa iz katerih razlogov potrdilo o prijavi prebivanja preneha.

Sprememba petega odstavka je redakcijska, saj je potrebna uskladitev s Kazenskim zakonikom (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr. in 54/15), ki kot pravno posledico obsodbe določa izgubo pravice tujca do prebivanja v Republiki Sloveniji (79. člen KZ-1).

K 58. členu

Sprememba naslova in napovednega stavka prvega odstavka je posledica opozorila EK (EU Pilot 7315/15/JUST) na neustrezno poimenovanje dovoljenja za stalno prebivanje za državljana EU, saj naj bi že iz poimenovanja »dovoljenje« izhajalo, da Republika Slovenija ne priznava pravice do prostega gibanja na podlagi evropske zakonodaje. V odgovoru EK je Republika Slovenija že napovedala spremembo poimenovanja v »potrdilo o prijavi stalnega prebivanja«.

Zaradi sprejetja zakona, ki v Republiki Sloveniji ureja partnersko zvezo, predlagatelj meni, da je v ZTuj-2 primerno ustrezno spremeniti pojem »registrirana partnerska skupnost«, da bo skladen s spremenjeno zakonodajo glede urejanja partnerskih zvez. ZPZ namreč ne uporablja več pojma »registrirana skupnost oziroma zveza«. Ker pa lahko tujci partnerske skupnosti sklepajo ali registrirajo tudi v tujini, se zaradi morebitnega drugačnega poimenovanja sklepanja tovrstnih skupnosti oziroma zvez v tujini v določbi ohranja pojem »registracija«.

Sprememba prvega odstavka je redakcijska, saj je potrebna uskladitev s Kazenskim zakonikom (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr. in 54/15), ki kot pravno posledico obsodbe določa izgubo pravice tujca do prebivanja v Republiki Sloveniji (79. člen KZ-1).

K 59. členu

Republika Slovenija ni določila roka, v katerem lahko državljan EU ali njegov družinski član, ki mu je bilo odpovedano prebivanje, kot to določa Direktiva 2004/38/ES, pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji zaprosi za skrajšanje roka, v katerem mu je prepovedan vstop v Republiko Slovenijo.

K 60. členu

Zaradi spremenjenega poimenovanja dovoljenja za stalno prebivanje za državljana EU in dovoljenja za

začasno prebivanje za družinskega člana državljanu EU je potrebna tudi sprememba določbe o načinu izdaje potrdila o prijavi prebivanja oziroma dovoljenja za prebivanje. Na izkaznico dovoljenja za prebivanje oziroma potrdila o prijavi prebivanja pa se izpiše tudi EMŠO osebe, kateri je dovoljenje oziroma potrdilo o prijavi prebivanja izdano, zaradi lažjega uveljavljanja njihovih drugih pravic. Skladno z zahtevo iz Direktive 2004/38 se dodaja tudi določba, da je veljavnost potrdila o prijavi stalnega prebivanja in izkaznice dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana deset let.

Predlog za črtanje določb o plačevanju upravnih taks za potrdila o prijavi prebivanja in dovoljenj za prebivanje za družinske člane državljanov EU ali slovenskih državljanov je posledica uveljavitve Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 33/16), ki v Tarifni številki 14 Taksne tarife, ki je priloga in sestavni del Zakona o upravnih taksah, ureja plačilo upravnih taks za navedena potrdila o prijavi prebivanja in dovoljenj za prebivanje.

K 61. členu

Tudi s predlogom sprememb tega člena se usklajujejo razlogi za odstranitev državljanu EU in njegovega družinskega člana iz države z razlogi za zavrnitev izdaje potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje in so usklajeni z evropskim pravnim redom.

Sprememba prvega odstavka je redakcijska, saj je potrebna uskladitev s Kazenskim zakonikom (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr. in 54/15), ki kot pravno posledico obsodbe določa izgubo pravice tujca do prebivanja v Republiki Sloveniji (79. člen KZ-1).

Z novim četrtim odstavkom pa se prenaša še 21. člen Direktive 2004/38/ES, ki določa, da vsaka zakonito izvršena odločba o izgonu prekine prebivanje državljanu EU v državi gostiteljici. Petletno nepretrgano zakonito prebivanje v državi gostiteljici je pogoj za izdajo potrdila o prijavi stalnega prebivanja (126. člen ZTuj-2) oziroma izdajo dovoljenja za stalno prebivanje (130. člen ZTuj-2), kar pomeni, da se bo v primeru vsake pravnomočne in izvršene odločbe o izgonu tujca iz Republike Slovenije, tujcu prekinilo zakonito neprekinjeno prebivanje v Republiki Sloveniji, ki se zahteva za izdajo potrdila o prijavi stalnega prebivanja oziroma izdajo dovoljenja za stalno prebivanje (petletno).

K 62. členu

Predlog spremembe je redakcijski in posledica preimenovanja potrdil o prijavi prebivanja, ki se izdajajo državljanom EU.

K 63. členu

Predlog spremembe je redakcijski in odpravlja napačne sklice znotraj zakona in je redakcijske narave.

K 64. členu

Predlog spremembe 144. člena je redakcijski in odpravlja napačen sklic.

K 65. členu

S predmetnim členom se določata sankciji v primeru kršitve obveznosti obveščanja iz četrtega odstavka 92. člena zakona in prvega odstavka 45. č- člena, skladno z Direktivo 2014/66/EU.

K 66. členu

Predlagane spremembe in dopolnitve ZTuj-2 uvajajo dve novi poimenovanji, in sicer potrdilo o prijavi stalnega prebivanja in dovoljenje za prebivanje. Navedeni poimenovanju v veljavnem Zakonu o prijavi prebivališča, niti v predlogu novega zakona nista zajeta, zato bo podlaga za prijavo prebivališča v teh dveh primerih vprašljiva oziroma je sploh ne bi bilo, ne glede na to, da predlog sprememb ZTuj-2 vsebinsko potrdila o prijavi stalnega prebivanja in dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljan EU ali slovenskega državljan, vsebinsko ne spreminja. Prav tako ti dve poimenovanju nista vključeni v Zakon o upravnih taksah, v katerem je poimenovanje enako kot v zdaj veljavnemu ZTuj-2.

K 67. členu

V predlogu je določeno, da se podzakonski akti, ki se sprejmejo na podlagi tega zakona, sprejmejo v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona. Zaradi spremenjenih določb o prebivanju državljanov EU in njihovih družinskih članov bo treba na podlagi teh sprememb uskladiati podzakonske predpise.

Zaradi spremenjene določbe četrtega odstavka 22. člena, ki uvaja izdajo odločitev v zvezi z izdajo vizuma za dolgoročno bivanje na predpisanem obrazcu (po vzoru izdaje vizumov za kratkoročno bivanje), v prehodnih določbah določa rok za izdajo podzakonskega predpisa s strani ministra, pristojnega za zunanje zadeve.

K 68. členu

S prehodno določbo je določeno, da se postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo sprememb tega zakona in o katerih še ni bilo pravnomočno odločeno pred uveljavitvijo tega zakona, zaključijo skladno s trenutno veljavnim zakonom (Ur. l. RS, št. 45/14-UPB1, 90/14, 19/15 in 47/15-ZZSDT), razen če so določbe tega zakona za stranke ugodnejše.

K 69. členu

Določba določa, kdaj zakon začne veljati.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se določajo pogoji in načini vstopa, zapustitve in bivanja tujcev v Republiki Sloveniji.

(2) Ta zakon vsebinsko povzema naslednje direktive in sklep Evropske unije:

- Direktivo Sveta 2001/40/ES z dne 28. maja 2001 o medsebojnem priznavanju odločitev o izgonu državljanov tretjih držav (UL L št. 149 z dne 2. 6. 2001, str. 34);
- Direktivo Sveta 2001/51/ES z dne 28. junija 2001 o dopolnitvi določb člena 26. Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 (UL L št. 187 z dne 10. 7. 2001, str. 45);
- Direktivo Sveta 2002/90/ES z dne 28. novembra 2002 o opredelitvi pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju (UL L št. 328 z dne 5. 12. 2002, str. 17);
- Direktivo Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL L št. 251 z dne 3. 10. 2003, str. 12);
- Direktivo Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L št. 16 z dne 23. 1. 2004, str. 44);
- Direktivo Sveta 2003/110/ES z dne 25. novembra 2003 o pomoči v primeru tranzita za namene repatriacije po zračni poti (UL L št. 321 z dne 6. 12. 2003, str. 26);
- Direktivo 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L št. 158 z dne 30. 4. 2004, str. 77);
- Direktivo Sveta 2004/81/ES z dne 29. aprila 2004 o dovoljenju za prebivanje za državljane tretjih držav, ki so žrtve trgovine z ljudmi, ali so jim pomagali pri nezakoniti preselitvi in ki sodelujejo s pristojnimi organi (UL L št. 261, 6. 8. 2004, str. 19);
- Direktivo Sveta 2004/114/ES z dne 13. decembra 2004 o pogojih za sprejem državljanov tretjih držav za namene študija, izmenjav učencev, neplačanega usposabljanja ali prostovoljnega dela (UL L št. 375, 23. 12. 2004, str. 12);
- Direktivo Sveta 2005/71/ES z dne 12. oktobra 2005 o posebnem postopku za dovolitev vstopa državljanom tretjih držav za namene znanstvenega raziskovanja (UL L št. 289, 3. 11. 2005, str. 15);
- Direktivo Sveta 2008/115/ES z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L št. 348, 24. 12. 2008, str. 98), vključno z Skupnimi smernicami o varnostnih določbah za skupne odstranitve po zračni poti, priložene Odločbi Evropskega sveta 2004/573 z dne 29. aprila 2004 (UL L št. 261/5, 6. 8. 2004, str. 5);
- Direktivo Sveta 2009/50/ES z dne 25. maja 2009 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene visokokvalificirane zaposlitve (UL L št. 155, 18. 6. 2009, str. 17);
- Direktivo 2009/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o minimalnih standardih glede sankcij in ukrepov zoper delodajalce nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L št. 168, 30. 6. 2009, str. 24);
- Direktivo 2011/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah Direktive Sveta 2003/109/ES, da se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite (UL L št. 132/1, 19. 5. 2011, str. 1);
- Direktivo 2011/98/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (UL L št. 343, 23. 12. 2011, str. 1);
- Sklep Sveta 94/795/PNZ z dne 30. novembra 1994 na podlagi člena K.3(2)(b) Pogodbe o Evropski uniji o skupnem ukrepu o olajšavah za potovanje za učence iz tretjih držav s stalnim prebivališčem v državi članici (UL L št. 327 z dne 19. 12. 1994, str. 1).

(3) S tem zakonom se ureja izvajanje naslednjih uredb Evropske unije:

- Uredbe Sveta (ES) 2252/2004 z dne 13. decembra 2004 o standardih za varnostne značilnosti in biometrične podatke v potnih listih in potovalnih dokumentih, ki jih izdajajo države članice (UL L št. 385, 29. 12. 2004, str. 1);
- Uredbe Sveta (ES) 539/2001/ES z dne 15. marca 2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve (UL L št. 81, 21. 3. 2001, str. 1);
- Uredbe Sveta (ES) št. 562/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (UL L št. 105, 13. 4. 2006, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Zakonik o schengenskih mejah);
- Uredbe Sveta (ES) št. 380/2008 z dne 18. aprila 2008 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1030/2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L št. 115, 29. 4. 2008, str. 1);

- Uredbe (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL L št. 243, 15.9.2009, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Vizumski zakonik);
- Uredbe (EU) št. 265/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. marca 2010 o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma in Uredbe (ES) št. 562/2006 v zvezi z gibanjem oseb z vizumom za dolgoročno prebivanje (UL L št. 85, 31. 3. 2010, str. 1).

2. člen **(opredelitev pojmov)**

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

- Tujec ali tujka (v nadaljnjem besedilu: tujec), je vsakdo, ki nima državljanstva Republike Slovenije.
- Oseba brez državljanstva je tujec, ki ga nobena država v skladu s svojimi pravnimi akti nima za svojega državljana.
- Vstop je prihod, zapustitev pa odhod z državnega ozemlja Republike Slovenije.
- Tranzit je prehod državnega ozemlja Republike Slovenije.
- Mejna kontrola je kontrola na državni meji, ki jo izvajajo pristojni organi zaradi nameravanega vstopa, tranzita in izstopa tujcev z državnega ozemlja Republike Slovenije.
- Potna listina je potni list ali potnemu listu enakovredna listina za potovanje, če je tako določeno z mednarodnim sporazumom.
- Veljavna potna listina je listina, ki jo je izdal za to pristojen mednarodni subjekt, če sta iz nje nesporno razvidni istovetnost imetnika in rok njene veljavnosti.
- Dnevni delovni migrant je tujec, ki ni državljani EU in ima v državi članici Evropske unije dovoljenje za stalno ali dolgotrajno prebivanje, izdano z veljavnostjo najmanj pet let na predpisanem obrazcu Evropske unije o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav, na katerem je pri vrsti dovoljenja označeno, da je rezident za daljši čas.
- Prevoznik je fizična ali pravna oseba, ki se poklicno ukvarja s prevozom potnikov po kopenski, zračni ali vodni poti.
- Napoteni delavec je tujec, ki je v delovnem razmerju pri tujem delodajalcu v času izvajanja pogodbene storitve na ozemlju Republike Slovenije in zanj tuj delodajalec plačuje prispevke za socialno zavarovanje.
- Rezident za daljši čas je tujec, ki ni državljani EU in ima v državi članici Evropske unije dovoljenje za stalno ali dolgotrajno prebivanje, izdano z veljavnostjo najmanj pet let na predpisanem obrazcu Evropske unije o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav, na katerem je pri vrsti dovoljenja označeno, da je rezident za daljši čas.
- Državljan EU je tujec z državljanstvom druge države članice Evropske unije.
- Tretja država je vsaka država, ki ni članica Evropske unije.
- Raziskovalna organizacija je pravna oseba javnega ali zasebnega prava, ki izpolnjuje pogoje za izvajanje raziskovalne in razvojne dejavnosti, določene s predpisi, ki urejajo raziskovalno in razvojno dejavnost v Republiki Sloveniji, in jo je za sklepanje sporazumov o gostovanju s tujimi raziskovalci pooblastilo ministrstvo, pristojno za znanost in tehnologijo.
- Raziskovalec je tujec, ki ni državljani EU, z ustreznimi visokošolskimi kvalifikacijami, ki omogočajo vpis v programe doktorskih študijev, ki ga raziskovalna organizacija izbere za izvajanje raziskovalnega dela.
- Visokošolski zavodi so univerze, fakultete, umetniške akademije in visoke strokovne šole v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.
- Visokošolski učitelj je tujec, ki ni državljani EU, določen z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.
- Visokošolski sodelavec je tujec, ki ni državljani EU, določen z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.
- Sporazum o gostovanju je sporazum med raziskovalcem in raziskovalno organizacijo oziroma med visokošolskim zavodom in visokošolskim učiteljem ali visokošolskim sodelavcem, s katerim se raziskovalec, visokošolski učitelj ali visokošolski sodelavec zaveže opraviti raziskovalno oziroma pedagoško delo, organizacija oziroma visokošolski zavod pa se zaveže, da bo v ta namen gostil raziskovalca, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca.
- Žrtev trgovine z ljudmi je tujec, ki ni državljani EU, in je bil zaradi prostitucije ali drugih oblik spolnih zlorab, prisilnega dela, suženjstva, služabništva ali trgovine s človeškimi organi, tkivi ali krvjo kupljen, prevzet, nastanjen, prepeljan, prodan, izročen ali je bilo z njim kako drugače razpolagano.
- Garant je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik s sedežem v Republiki Sloveniji ali fizična oseba s prijavljenim stalnim ali začasnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki med bivanjem tujca v Republiki Sloveniji z garantnim pismom jamči za kritje vseh stroškov, nastalih v zvezi z bivanjem in nastanitvijo tujca v Republiki Sloveniji in vrnitvijo in odstranitvijo tujca v matično državo.
- Garantno pismo je dokument, s katerim državljani tretje države v postopku izdaje vizuma dokazuje namen bivanja v Republiki Sloveniji, nastanitev in zadostna sredstva za preživljanje med bivanjem v Republiki Sloveniji in za vrnitev v matično državo.
- Diplomatsko predstavništvo je predstavništvo Republike Slovenije v tujini, pod vodstvom veleposlanika, ki je pristojno za opravljanje konzularnih nalog v skladu z Dunajsko konvencijo o diplomatskih odnosih z dne 18. aprila 1961 in Dunajsko konvencijo o konzularnih odnosih z dne 24. aprila 1963.

- Konzulat je predstavništvo Republike Slovenije v tujini, pod vodstvom poklicnega konzularnega funkcionarja, ki je pristojno za opravljanje konzularnih nalog v skladu z Dunajsko konvencijo o konzularnih odnosih z dne 24. aprila 1963.
- Žrtev nezakonitega zaposlovanja je mladoletni tujec, ki ni državljan EU, in v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito in je zaposlen ali opravlja delo in tujec, ki ni državljan EU, in v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito in je zaposlen ali opravlja delo v posebno izkoriščevalskih delovnih pogojih, kot jih določa zakon, ki ureja preprečevanje zaposlovanja in dela na črno.
- Modra karta EU je dovoljenje za začasno prebivanje zaradi visokokvalificirane zaposlitve z oznako »modra karta EU«, ki ga izda država članica Evropske unije za visokokvalificirano zaposlitev tujcu, ki ni državljan EU in imetniku omogoča, da vstopi, prebiva in dela v državi članici Evropske unije.
- Visokokvalificirana zaposlitev je zaposlitev državljana tretje države, kot jo za namen pridobitve modre karte EU opredeljuje zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev v Republiki Sloveniji.
- Prostovoljno vračanje je vračanje, pri katerem se tujec, ki mu je bila izdana odločba o vrnitvi, v predpisanem roku prostovoljno vrne v državo, katere državljanstvo ima, ali državo, v kateri je oseba brez državljanstva imela svoje zadnje prebivališče ali drugo državo, pod pogojem, da ga ta država sprejme.
- Nevarnost pobega pomeni, da obstajajo okoliščine, ki jih določa ta zakon, zaradi katerih se domneva, da bi se državljan tretje države, ki je v postopku vrnitve, vrnitvi lahko izognil.

14. člen **(dovoljen čas bivanja tujca)**

(1) Tujec lahko vstopi v Republiko Slovenijo in biva v Republiki Sloveniji toliko časa, kolikor mu je dovoljeno z vizumom, dovoljenjem za prebivanje, sklepom Vlade Republike Slovenije, zakonom ali mednarodno pogodbo.

(2) Tujec, ki na podlagi pravnega reda Evropske unije ali mednarodne pogodbe ali sklepa Vlade Republike Slovenije, za vstop v Republiko Slovenijo in bivanje ne potrebuje vizuma, lahko v Republiko Slovenijo vstopa in v njej biva največ 90 dni v obdobju 180 dni, kar zajema bivanje v zadnjem 180 dnevnom obdobju, šteto od dneva prvega vstopa, z enakimi nameni kot so dovoljeni tujcem, ki morajo imeti vizum za kratkoročno bivanje.

(3) Tujec, ki lahko 90 dni v obdobju 180 dni brez vizuma biva in se giblje na območju držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej ostane največ toliko časa, da skupna dolžina bivanja v vseh državah pogodbenicah ne preseže 90 dni v obdobju 180 dni, kar zajema bivanje v zadnjem 180 dnevnom obdobju na ozemlju držav članic, šteto od dneva prvega vstopa v eno od držav pogodbenic.

(4) Tujec, ki ima veljaven vizum za kratkoročno bivanje ali vizum za dolgoročno bivanje, izdan s strani druge države pogodbenice Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 ali veljavno dovoljenje za prebivanje, izdano s strani druge države pogodbenice, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej ostane na podlagi veljavnega vizuma oziroma dovoljenja za prebivanje največ toliko časa, da skupna dolžina bivanja v vseh državah pogodbenicah, razen v državi, ki je vizum ali dovoljenje za prebivanje izdala, ne preseže 90 dni v obdobju 180 dni, šteto od dneva prvega vstopa v eno od držav pogodbenic, oziroma do poteka veljavnosti vizuma ali dovoljenja za prebivanje, če je ta krajša.

(5) Rezident za daljši čas in njegovi družinski člani, ki imajo v drugi državi članici Evropske unije dovoljenje za prebivanje, lahko v Republiki Sloveniji ostanejo 90 dni od dneva vstopa v Republiko Slovenijo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja, če je ta krajša.

(6) Tujec mora zapustiti Republiko Slovenijo pred potekom dovoljenega časa bivanja v Republiki Sloveniji, če tako odloči pristojni organ.

20. člen **(izdaja vizuma za dolgoročno bivanje)**

(1) Vizum za dolgoročno bivanje se lahko izda tujcu:

- ki je družinski član državljana EU in tujcu, ki je družinski član slovenskega državljana in namerava v Republiki Sloveniji prebivati zaradi združitve družine z državljanom EU oziroma s slovenskim državljanom, če za vstop v Republiko Slovenijo potrebuje vizum;
- ki je imetnik diplomatskega ali službenega potnega lista in ki namerava v Republiki Sloveniji prebivati zaradi opravljanja mandata v diplomatskem predstavništvu ali konzulatu druge države oziroma mednarodni organizaciji, ki ima sedež v Republiki Sloveniji in njegovim družinskim članom, kot jih določa 47. člen tega zakona, če tujec in njegovi družinski člani za vstop v Republiko Slovenijo potrebujejo vizum;
- zaradi udeležbe ali sodelovanja na tečaju ali drugih podobnih oblikah izobraževanja ali izpopolnjevanja, zaradi katerih tujec ne potrebuje dovoljenja za prebivanje zaradi študija, če predloži potrdilo o sprejemu na tečaj ali druge podobne oblike izobraževanja ter potrdilo o plačilu, če so tečaj ali druge podobne oblike izobraževanja, plačljive;

- zaradi obstoja gospodarskega interesa za Republiko Slovenijo, ki ga tujec izkaže z mnenjem pristojnega ministrstva;
- ki je visokošolski učitelj, visokošolski sodelavec ali raziskovalec zaradi obstoja interesa Republike Slovenije na področju izobraževanja ali znanosti, ki ga tujec izkaže z mnenjem pristojnega ministrstva;
- ki je umetnik ali kulturni delavec, zaradi obstoja interesa Republike Slovenije na področju kulture, ki ga tujec izkaže z mnenjem pristojnega ministrstva;
- ki je športni trener, poklicni športnik ali zasebni športni delavec in ki ima sklenjeno pogodbo o treniranju, pogodbo o zaposlitvi ali pogodbo o delu s klubom ali športno organizacijo s sedežem v Republiki Sloveniji;
- je kot poročevalec za tuje medije ali kot tuj dopisnik akreditiran v Republiki Sloveniji;
- ki bo v Republiki Sloveniji opravljal duhovniški poklic ali redovniško dejavnost v okviru registrirane verske skupnosti in tujcu, ki bo organiziral oziroma vodil karitativno in humanitarno dejavnost v okviru priznane humanitarne organizacije ali registrirane verske skupnosti.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, se vizum za dolgoročno bivanje lahko izda tudi tujcu, ki že biva v Republiki Sloveniji in ki za vstop v Republiko Slovenijo ni potreboval vizuma, dovoljen čas bivanja v Republiki Sloveniji iz drugega odstavka 14. člena tega zakona pa mora podaljšati, zaradi:

- nujnega bolnišničnega zdravljenja;
- smrti ali hujše bolezni družinskega člana, ki prebiva v Republiki Sloveniji;
- naravne nesreče;
- nujnega podaljšanja poslovnega obiska, ki je posledica nepredvidljivih okoliščin, da se prepreči nastanek večje gospodarske škode ali da se preprečijo škodljive posledice za okolje;
- nujne udeležbe v postopku pred državnim organom Republike Slovenije.

(3) Prošnja za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje iz prejšnjega odstavka mora tujec vložiti pred potekom dovoljenega 90 dnevnega bivanja v Republiki Sloveniji pri ministrstvu, pristojnemu za zunanje zadeve.

(4) Minister, pristojen za gospodarski razvoj in tehnologijo, izda pravilnik, s katerim predpiše kriterije za ugotavljanje obstoja gospodarskega interesa iz četrte alineje prvega odstavka tega člena.

22. člen

(postopek in pogoji za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje)

(1) Vizum za dolgoročno bivanje se izda na prošnjo tujca. Prošnja se lahko vloži največ tri mesece pred nameranim prihodom tujca v Republiko Slovenijo pri pristojnem organu iz 18. člena tega zakona. Obrazec prošnje za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje določi minister, pristojen za zunanje zadeve.

(2) Tujec, ki želi vstopiti in bivati v Republiki Sloveniji z vizumom za dolgoročno bivanje, mora imeti veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega bivanja v Republiki Sloveniji, potovalno zdravstveno zavarovanje, zadostna sredstva za preživljanje, in mora izkazati enega od namenov iz 20. člena tega zakona, zaradi katerih se vizum za dolgoročno bivanje lahko izda.

(3) Vlagatelj mora prošnji za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje priložiti veljavno potno listino in kopijo takšne listine ter druga dokazila in listine o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka in plačati upravno takso za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje. Prošnja za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje, za katero upravna taksa ni bila plačana, se s sklepom zavrne. Družinski član državljan EU in družinski član slovenskega državljan iz prve alineje prvega odstavka 20. člena tega zakona v postopku izdaje vizuma za dolgoročno bivanje ne plača upravne takse.

(4) Ob sprejemu prošnje se v potno listino tujca odtisne žig, s katerim se označi, da je vložena prošnja za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje. Vsebina in oblika žiga ustreza žigu, ki je določen v Prilogi III Vizumskega zakonika.

(5) Izdani vizum za dolgoročno bivanje se vroči osebno tujcu pri pristojnem organu.

(6) Odločba o zavrnitvi izdaje vizuma, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrnjenju prošnje, izdan v postopku izdaje vizuma, se vroči tujcu osebno pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu ali po pošti v skladu s predpisi države, v kateri je diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije, ki urejajo poštno storitve, in sicer na način, ki omogoča potrditev prejema. Če vročitev na takšen način ni mogoče opraviti, se odločba ali sklep objavi na oglasni deski diplomatskega predstavništva ali konzulata Republike Slovenije in na enotnem državnem portalu e-uprava v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

26. člen

(zavrnitev izdaje vizuma za dolgoročno bivanje)

- (1) Vizum za dolgoročno bivanje se tujcu ne izda, če:
- niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 22. člena tega zakona;
 - obstajajo razlogi za domnevo, da tujec ne bo bival na ozemlju Republike Slovenije;
 - je tujcu izrečen ukrep prepovedi vstopa v državo;
 - se na vabilo pristojnega organa pri njem ne zgledi osebno;
 - obstajajo razlogi za domnevo, da tujec po izteku veljavnosti vizuma za dolgoročno bivanje ne bo prostovoljno zapustil Republike Slovenije;
 - obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
 - obstajajo razlogi za domnevo, da se tujec ne bo podrejal pravnemu redu Republike Slovenije;
 - obstajajo resni razlogi za domnevo, da utegne biti tujec v času svojega bivanja v Republiki Sloveniji žrtev trgovine z ljudmi;
 - se v postopku izdaje vizuma za dolgoročno bivanje ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, ali z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe;
 - se v postopku izdaje vizuma za dolgoročno bivanje ugotovi, da je bila tujcu v zadnjih šestih mesecih pred vložitvijo prošnje za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje zavrnjena izdaja vizuma ali dovoljenja za prebivanje ali mu je bil vizum ali dovoljenje za prebivanje razveljavljeno zaradi nevarnosti za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali drugih držav članic EU ali EGP ali zaradi suma, da bo njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici EU ali EGP povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
 - je podano negativno mnenje policije;
 - je očitno, da je bila zakonska zveza sklenjena ali partnerska skupnost registrirana predvsem z namenom pridobitve vizuma za dolgoročno bivanje.

(2) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje vizuma za dolgoročno bivanje iz šeste in sedme alinee prejšnjega odstavka ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz kazenske evidence, evidence pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških, ki jo v Republiki Sloveniji vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje, evidenc o pravnomočnih odločbah o prekrških, ki jih vodijo prekrškovni organi ter podatkov o vloženih pravnomočnih obtožnicah in izdanih nepravnomočnih sodbah, ki jih vodi pristojno sodišče. Podatke iz navedenih evidenc pristojni organ pridobi po uradni dolžnosti.

(3) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje vizuma za dolgoročno bivanje iz šeste in sedme alinee prvega odstavka tega člena lahko ugotavlja tudi na podlagi prejetih podatkov pridobljenih iz uradnih evidenc ali javnih listin drugih držav, ki jih posreduje diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije ali diplomatsko predstavništvo ali konzulat druge države.

28.a člen

(prenehanje vizuma za dolgoročno bivanje)

- (1) Vizum za dolgoročno bivanje preneha, če:
- poteče njegova veljavnost ali če je razveljavljen;
 - je tujcu odpovedano prebivanje;
 - je tujcu v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države, ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12), ali če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;
 - tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije;
 - tujec pridobi dovoljenje za prebivanje;
 - tujec umre.
- (2) Prenehanje vizuma za dolgoročno bivanje iz razlogov iz prejšnjega odstavka pristojni organ ustrezno označi. Za način označitve prenehanja vizuma za dolgoročno bivanje se smiselno uporablja določbe Vizumskega

zakonika. Pristojni organi za označitev prenehanja vizuma za dolgoročno bivanje so policija, upravna enota in ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

34. člen **(prvo dovoljenje za začasno prebivanje)**

(1) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji je dovoljenje za začasno prebivanje, ki se ga izda ob izpolnjevanju pogojev, določenih s tem zakonom za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje.

(2) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji mora tujec pridobiti pred vstopom v državo, če ta zakon ne določa drugače.

(3) Prošnja za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena se vložijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, če je tako določeno s tem zakonom.

(4) Če tujec zaradi nepredvidenih okoliščin prvo dovoljenje za začasno prebivanje ni mogel pridobiti pred vstopom v državo, mu lahko prvo dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji vroči pristojni organ, ki je dovoljenje izdal, če tujec v Republiki Sloveniji biva zakonito in je bila prošnja za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložena pred njegovim vstopom v državo, tujec pa je že pred vstopom v državo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini dal prstne odtise, po vstopu v državo pa je o vstopu v državo, naslovu ter trajanju nameravanega bivanja v državi ter o razlogih, zaradi katerih prvega dovoljenja za začasno prebivanje ni mogel pridobiti pred vstopom v državo, obvestil pristojni organ za izdajo dovoljenja.

(5) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se izda z veljavnostjo do enega leta, razen če ni s tem zakonom drugače določeno.

(6) Tujec, kateremu je dovoljenje za prebivanje prenehalo, lahko za prebivanje v Republiki Sloveniji ob izpolnjevanju pogojev, določenih s tem zakonom, pridobi novo, prvo dovoljenje za začasno prebivanje.

37. člen **(enotno dovoljenje za prebivanje in delo)**

(1) Enotno dovoljenje za prebivanje in delo (v nadaljnjem besedilu: enotno dovoljenje) je dovoljenje za začasno prebivanje in delo, ki tujcu omogoča da vstopi, prebiva in dela v Republiki Sloveniji.

(2) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi zaposlitve ali dela, se lahko izda enotno dovoljenje za prebivanje in delo, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za zaposlitev ali delo ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja.

(3) Prvo enotno dovoljenje se tujcu izda za čas veljavnosti pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, vendar ne dlje od enega leta.

(4) Enotno dovoljenje iz prejšnjega odstavka se po poteku veljavnosti lahko podaljša, če tujec ali njegov delodajalec pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja, kot to za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje določa drugi odstavek prejšnjega člena, in so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena, za čas veljavnosti pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, vendar največ za dve leti.

(5) Tujec, ki ima enotno dovoljenje, lahko v času njegove veljavnosti zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu, zamenja delodajalca ali se zaposli pri dveh ali več delodajalcih ali sklene novo pogodbo o delu, na podlagi pisne odobritve pristojnega organa, ki pisno odobritev v obliki odločbe izda po prejemu soglasja organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Pisno odobritev o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih ali sklenitvi nove pogodbe o delu izda pristojni organ na prošnjo tujca ali njegovega delodajalca. Pisna odobritev pristojnega organa ni potrebna, če zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, določa, da soglasje v navedenih primerih ni potrebno. Pristojni organ soglasje pridobi po uradni dolžnosti. Prošnji za podajo soglasja je potrebno priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, ki jih pristojni organ posreduje organu, pristojnemu za podajo soglasja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(6) Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k pisni odobritvi pristojnega organa odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje iz prejšnjega odstavka. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev izdaje pisne odobritve. Če soglasje k pisni odobritvi ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za pisno odobritev z odločbo zavrne.

(7) Enotno dovoljenje se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »enotno dovoljenje za prebivanje in delo«.

37.a člen

(pristojnost in postopek za izdajo enotnega dovoljenja)

(1) Prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja lahko vloži tujec ali njegov delodajalec. Tujec mora prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, razen v primerih, določenih v šestem odstavku tega člena, ko lahko prošnjo vloži tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Delodajalec lahko prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja vloži tujcev delodajalec, lahko opravlja tudi druga dejanja v postopku v skladu s tujčevim pooblastilom, ne more pa se mu vročiti izdanega enotnega dovoljenja. V primeru, ko soglasje za izdajo enotnega dovoljenja ni zavrnilo iz razlogov na strani tujca, se odločba o zavrnitvi izdaje enotnega dovoljenja vroči tudi delodajalcu.

(2) Prošnji za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja mora tujec ali njegov delodajalec priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, pogodbo o zaposlitvi ali opravljanju dela ter druga dokazila o izpolnjevanju pogojev, ki jih za podajo soglasja določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(3) Pristojni organ po prejemu prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja po uradni dolžnosti zahteva od organa, pristojnega za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, da poda soglasje k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja. Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja. Pristojni organ začne s preverjanjem izpolnjevanja ostalih pogojev za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja iz prejšnjega člena še pred podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja.

(4) Če soglasje k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja zavrne.

(5) Delovno dovoljenje, izdano na podlagi Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Svetom ministrov Bosne in Hercegovine o zaposlovanju državljanov Bosne in Hercegovine v Republiki Sloveniji in Protokola o izvajanju Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Svetom ministrov Bosne in Hercegovine o zaposlovanju državljanov Bosne in Hercegovine v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 92/12), v postopku po tem členu šteje kot soglasje za izdajo enotnega dovoljenja.

(6) Tujec, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice, veljavnega potnega lista ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, in želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi zaposlitve ali dela, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pod pogojem, da je tujec:

- športni trener, poklicni športnik ali zasebni športni delavec, ki je že vpisan v razvid poklicnih športnikov ali v razvid zasebnih športnih delavcev in ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi ali pogodbo o delu s klubom ali športno organizacijo s sedežem v Republiki Sloveniji;
- oseba, ki namerava v Republiki Sloveniji opravljati duhovniški poklic ali redovniško dejavnost v okviru registrirane verske skupnosti oziroma oseba, ki bo organizirala oziroma vodila karitativno in humanitarno dejavnost v okviru priznane humanitarne organizacije ali registrirane verske skupnosti, in predloži potrdilo registrirane verske skupnosti o opravljanju dejavnosti v tej skupnosti oziroma potrdilo priznane humanitarne organizacije o organiziranju oziroma vodenju karitativne in humanitarne dejavnosti v tej organizaciji;
- poročevalec za tuje medije ali tuj dopisnik, ki je že akreditiran v Republiki Sloveniji oziroma je v postopku podaljšanja akreditacije;
- oseba, ki na podlagi predložitve mnenja pristojnega ministrstva izkaže obstoj gospodarskega interesa za Republiko Slovenijo;
- oseba, ki na podlagi predložitve mnenja pristojnega ministrstva izkaže obstoj interesa Republike Slovenije na področju izobraževanja, znanosti in kulture.

(7) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega 90 dnevnega prebivanja oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje ali vizuma, če je ta krajša.

(8) O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prvega enotnega dovoljenja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tuju iz prejšnjega odstavka izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji, razen če ta zakon določa drugače. Potrdilo tuju ne dovoljuje zaposlitve ali dela na ozemlju Republike Slovenije. Če tujec pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja ali izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnjega dovoljenja za prebivanje, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje enotnega dovoljenja ali prošnji za izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnjega dovoljenja za prebivanje

dela oziroma je zaposlen v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji, če je imel na podlagi predhodnega dovoljenja za prebivanje ali vizuma za dolgoročno bivanje dostop do trga dela na podlagi zakona, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(9) Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se prvo enotno dovoljenje, odločba o zavrnitvi izdaje prvega enotnega dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje vroči pri organu, ki je prvo enotno dovoljenje, odločbo o zavrnitvi izdaje prvega enotnega dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje izdal.

44. člen **(dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija)**

(1) Tujcu, ki je sprejet na študij, druge oblike izobraževanja, specializacijo, strokovno izpopolnjevanje, praktično usposabljanje, ali bo sodeloval v mednarodni študijski izmenjavi v ustreznih izobraževalnih ustanovah v Republiki Sloveniji ali bo sodeloval v izobraževalnih programih mednarodnih izmenjav prostovoljcev in izpolnjuje ostale pogoje za izdajo dovoljenja po tem zakonu, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje. Kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje, mesečno najmanj v višini, kolikor znaša osnovni znesek minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji, zadošča pisna izjava študentovih staršev oziroma njegovega zakonitega zastopnika o tem, da ga bodo v času študija preživljali.

(2) Tujcem iz prejšnjega odstavka se izda dovoljenje za začasno prebivanje za čas študija, izobraževanja, specializacije oziroma strokovnega izpopolnjevanja, vendar ne dlje od enega leta. V primeru, če študij, izobraževanje, specializacija, strokovno izpopolnjevanje traja daljši čas od enega leta, se dovoljenje letno podaljšuje.

(3) Pogoj za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka je dokazilo o sprejemu na študij, izobraževanje, specializacijo, strokovno izpopolnjevanje, ki ga izda izobraževalna ustanova, na katero je tujec sprejet kot študent, oziroma potrdilo pristojnega državnega organa, ki je pristojen za izvajanje mednarodne ali bilateralne pogodbe ali je dajalec štipendije, oziroma potrdilo, ki ga izda od države pooblaščen organizacija, ki je odgovorna za izvajanje določenega programa.

(4) Pristojni organi prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija obravnavajo prednostno.

(5) Tujec, ki v Republiki Sloveniji študira oziroma se izobražuje in ima dovoljenje za začasno prebivanje, izdano zaradi študija, se lahko v času veljavnosti tega dovoljenja v Republiki Sloveniji tudi zaposli ali opravlja delo pod pogoji, določenimi v zakonih, ki urejajo delovna razmerja in delo študentov.

(6) Tujec iz prvega odstavka tega člena, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, ali vizuma D, ki ga izda pristojni organ druge države članice Evropske unije zaradi študija in ki predloži dokazilo o vpisu na študij, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(7) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega 90 dnevnega prebivanja oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje ali vizuma, če je ta krajša. O pravočasno vloženi prošnji pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Izdano potrdilo dovoljuje tujcu prebivanje v Republiki Sloveniji iz namena študija. Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje vroči pri organu, ki je dovoljenje izdal.

45. člen **(enotno dovoljenje zaradi opravljanja sezonskega dela in čezmejnega opravljanja storitev z napotnimi delavci)**

(1) Enotno dovoljenje zaradi opravljanja sezonskega dela daljšega od 90 dni, se izda tujcu, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja zaradi opravljanja sezonskega dela daljšega od 90 dni, če so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 5. člena tega zakona in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za opravljanje sezonskega dela ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja iz tega namena, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja sezonskega dela daljšega od 90 dni.

(2) Enotno dovoljenje zaradi opravljanja sezonskega dela daljšega od 90 dni se izda in podaljšuje tujcu za čas trajanja pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, pri čemer skupno trajanje enotnih dovoljenj iz razloga sezonskega dela daljšega od 90 dni ne sme preseči šest mesecev, oziroma v izjemnih primerih, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, sedem mesecev v koledarskem letu.

(3) Tujcu, ki je s strani delodajalca s sedežem izven Republike Slovenije, pri katerem je zaposlen, za omejen čas napoten na delo ali na usposabljanje v gospodarsko družbo v Republiki Sloveniji, se lahko izda enotno dovoljenje zaradi čezmejnega opravljanja storitev z napotenimi delavci, pod pogojem, če tujec izpolnjuje pogoje veljavne potne listine in zadostnih sredstev za preživljanje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če je v državi, iz katere je napoten, socialno zavarovan, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja iz tega namena in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za delo ali usposabljanje ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja zaradi čezmejnega opravljanja storitev z napotenimi delavci, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja. Tujec je lahko napoten na podlagi pogodbe o izvedbi storitve, akta o napotitvi ali pogodbe o usposabljanju, na katerega je napoten.

(4) Enotno dovoljenje zaradi čezmejnega opravljanja storitev z napotenimi delavci se izda za čas trajanja v pogodbi ali aktu o napotitvi določenih del oziroma za čas trajanja pogodbe o usposabljanju, ki ne more biti daljši od enega leta, razen v primeru izvajanja storitev, ki so posebnega pomena za državo, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja ministrstva, pristojnega za delo, v skladu z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev ali če je z mednarodno pogodbo določeno drugače. Če iz upravičenih razlogov pogodbe o izvedbi storitve, pogodbe o usposabljanju ali akta o napotitvi, na podlagi katere je tujec napoten, ni mogoče realizirati v predpisanem roku, se enotno dovoljenje zaradi čezmejnega opravljanja storitev z napotenimi delavci tujcu iz prejšnjega odstavka podaljša do roka dokončanja del ali usposabljanja na podlagi predhodno pridobljenega soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(5) Glede postopka izdaje in podaljšanja enotnega dovoljenja zaradi opravljanja sezonskega dela in čezmejnega opravljanja storitev z napotenimi delavci se smiselno uporabljajo določbe 37. in 37.a člena tega zakona, razen, če ta člen določa drugače.

47. člen **(združitev družine in pravica do celovitosti družine)**

(1) Tujcu, ki prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje, in tujcu, ki v Republiki Sloveniji zadnje leto prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje in ima dovoljenje za začasno prebivanje izdano z veljavnostjo najmanj enega leta, se ob pogojih in v skladu s tem zakonom prizna pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci. Tujcu, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja sezonskega dela ali kot dnevni delovni migrant, se pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci, ne prizna. V enoletni rok veljavnega dovoljenja za začasno prebivanje se šteje tudi čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi potrditve o vloženih prošnji za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje. Brez omejitev glede dolžine tujčevega prebivanja v Republiki Sloveniji in veljavnosti njegovega dovoljenja lahko združuje družinske člane tujec, imetnik modre karte EU, tujec, ki ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav in visokega šolstva in tujec z dovoljenjem za začasno prebivanje, če je to v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva oziroma drugega državnega organa.

(2) Tujec iz prejšnjega odstavka, ki lahko združuje družinske člane, lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje za svoje družinske člane vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(3) Za družinske člane tujca se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- mladoletni neporočeni otroci tujca;
- mladoletni neporočeni otroci zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- starši mladoletnega tujca, s katerimi je pred prihodom v Republiko Slovenijo prebival v družinski skupnosti;
- polnoletni neporočeni otroci in starši tujca, zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, katere je tujec, zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati.

(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika tujca, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine lahko izda in podaljšuje le enemu zakoncu.

(5) Dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine se izda in podaljšuje na prošnjo tujca iz prvega odstavka tega člena, ki mora priložiti dokazila o zadostnih sredstvih za preživljanje tistih družinskih članov, ki nameravajo prebivati v državi.

(6) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine se družinskemu članu tujca, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje, izda z veljavnostjo, kot velja njegovo dovoljenje oziroma do poteka veljavnosti njegovega dovoljenja, vendar ne dlje kot za eno leto, podaljšuje pa za enako časovno obdobje, kot velja njegovo dovoljenje za začasno prebivanje, vendar ne dlje kot za dve leti. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu imetnika modre karte EU izda in podaljšuje za enako časovno obdobje kot velja njegova modra karta EU. Dovoljenje za začasno prebivanje družinskega člana tujca, ki je kot imetnik modre karte EU pridobil dovoljenje za stalno prebivanje, se izda in podaljšuje z veljavnostjo treh let. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje, izda z veljavnostjo enega leta, podaljšuje pa z veljavnostjo do dveh let. Mladoletnim neporočenim otrokom tujca ali njegovega zakonca ali registriranega partnerja ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti in staršem mladoletnega tujca se dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine ne more izdati ali podaljšati za daljši čas od otrokove polnoletnosti.

(7) Družinskim članom tujca se, če izpolnjujejo z zakonom določene pogoje, izda dovoljenje za prebivanje kot nevezano dovoljenje.

(8) Pristojni organ lahko družinskemu članu tujca iz prvega odstavka tega člena podaljša dovoljenje za prebivanje tudi v primeru, če je tujec umrl ali če je zakonska skupnost, registrirana skupnost ali dalj časa trajajoča življenjska skupnost prenehala, vendar pa je v Republiki Sloveniji trajala najmanj tri leta. Navedeno dovoljenje se lahko podaljša samo enkrat, z veljavnostjo do enega leta.

47.a člen **(združitev družine tujca s prizanim statusom begunca v Republiki Sloveniji)**

(1) Pravica do združitve družine se prizna tujcu, ki mu je v Republiki Sloveniji priznan status begunca na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: begunec) pod pogojem, da je družina obstajala že pred vstopom begunca v Republiko Slovenijo.

(2) Za družinske člane begunca se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- mladoletni neporočeni otroci begunca;
- mladoletni neporočeni otroci zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- polnoletni neporočeni otroci in starši begunca, zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je begunec, zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati;
- starši begunca, ki je mladoletnik brez spremstva.

(3) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu begunca izda na prošnjo begunca, ki mora prošnjo vložiti v roku 90 dni od priznanja statusa begunca pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Begunec mora prošnji priložiti listinske dokaze, ki izkazujejo družinsko vez in istovetnost njegovih družinskih članov. Če begunec ne poseduje listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi, mora v prošnji navesti vsa dejstva o družinskih članih, s katerimi se želi združiti, zlasti njihova osebna imena, datume in kraje rojstev, naslov prebivališča ter podatke o tem, kje v času vložitve prošnje bivajo. Prošnji mora priložiti tudi pisno soglasje, s katerim pristojnemu organu dovoljuje, da lahko za preverjanje družinskih vezi podatke o družinskih članih posreduje mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij. Pred posredovanjem podatkov mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij, pristojni organ pridobi pisno izjavo te organizacije, da bo podatke varovala pred organi izvorne države.

(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika begunca, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. Posebne okoliščine so podane, kadar obstoji življenjska skupnost med drugimi sorodniki, ki je zaradi specifičnih dejanskih okoliščin v bistvenem podobna primarni družini oziroma ima enako funkcijo kot jo ima primarna družina, kar pomeni predvsem pristne družinske vezi med družinskimi člani, fizično skrb, varstvo, zaščito, čustveno podporo in finančno odvisnost.

(5) Pri preverjanju družinskih vezi ima begunec, ki ne razume slovenskega jezika, pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja za jezik, ki ga razume. Sredstva za prevajanje in tolmačenje zagotavlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(6) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu begunca, katerega istovetnost ni sporna, lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(7) Če begunec prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ne vloži v roku iz tretjega odstavka tega člena, se družinskemu članu, katerega istovetnost ni sporna, dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda, če družinski član izpolnjuje pogoje, določene za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(8) V postopku izdaje in pri vročitvi dovoljenja za stalno prebivanje družinskemu članu begunca se osebni podatki begunca in njegovega družinskega člana varujejo pred organi njune izvorne države.

(9) Izdano dovoljenje za stalno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrnitvi prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje družinskemu članu begunca vroči diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini ali ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že biva v Republiki Sloveniji.

(10) Za družinskega člana begunca, ki je to postal po vstopu begunca v Republiko Slovenijo, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz prejšnjega člena.

(11) V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za stalno prebivanje zaradi združitve družine lahko izda le enemu zakoncu.

47.b člen

(združitev družine tujca, ki ima v Republiki Sloveniji priznano subsidiarno zaščito)

(1) Tujcu, kateremu je v Republiki Sloveniji priznana subsidiarna zaščita na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: oseba s priznano subsidiarno zaščito) za več kot eno leto, se prizna pravica do združitve družine z družinskimi člani, ki so tujci, pod pogojem, da je družina obstajala že pred vstopom osebe s priznano subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo. Osebi s subsidiarno zaščito, priznano za eno leto, se pravica do združitve družine prizna, ko ji je subsidiarna zaščita podaljšana skladno z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito.

(2) Za družinske člane osebe s priznano subsidiarno zaščito se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- mladoletni neporočeni otroci osebe s priznano subsidiarno zaščito;
- mladoletni neporočeni otroci zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- polnoletni neporočeni otroci in starši osebe s priznano subsidiarno zaščito, zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je oseba s priznano subsidiarno zaščito, zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati;
- starši osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki je mladoletnik brez spremstva.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito izda na prošnjo osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki mora prošnjo vložiti v roku 90 dni od priznanja statusa subsidiarne zaščite pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Oseba s priznano subsidiarno zaščito mora prošnji priložiti listinske dokaze, ki izkazujejo družinsko vez in istovetnost njegovih družinskih članov. Če oseba s priznano subsidiarno zaščito ne poseduje listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi, mora v prošnji navesti vsa dejstva o družinskih članih, s katerimi se želi združiti, zlasti njihova osebna imena, datume in kraje rojstev, naslov prebivališča ter podatke o tem, kje v času vložitve prošnje bivajo. Prošnji mora priložiti tudi pisno soglasje, s katerim pristojnemu organu dovoljuje, da lahko za preverjanje družinskih vezi podatke o družinskih članih posreduje mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij. Pred posredovanjem podatkov mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij, pristojni organ pridobi pisno izjavo te organizacije, da bo podatke varovala pred organi izvorne države.

(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika osebe s priznano subsidiarno zaščito, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. Posebne okoliščine so podane, kadar obstoji življenjska skupnost med drugimi sorodniki, ki je zaradi specifičnih dejanskih okoliščin v bistvenem podobna primarni družini oziroma ima enako funkcijo kot jo ima primarna družina, kar pomeni predvsem pristne družinske vezi med družinskimi člani, fizično skrb, varstvo, zaščito, čustveno podporo in finančno odvisnost.

(5) Pri preverjanju družinskih vezi ima oseba s priznano subsidiarno zaščito, ki ne razume slovenskega jezika, pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja za jezik, ki ga razume. Sredstva za prevajanje in tolmačenje zagotavlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(6) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito, katere istovetnost ni sporna, lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(7) Če oseba s priznano subsidiarno zaščito prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje ne vloži v roku iz tretjega odstavka tega člena, se družinskemu članu, katerega istovetnost ni sporna, dovoljenje za začasno prebivanje lahko izda, če družinski član izpolnjuje pogoje, določene za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(8) V postopku izdaje in pri vročitvi dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito se osebni podatki osebe s priznano subsidiarno zaščito in njegovega družinskega člana varujejo pred organi njune izvorne države.

(9) Izdano dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito vroči diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini ali ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že biva v Republiki Sloveniji.

(10) Za družinskega člana osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki je to postal po vstopu osebe s priznano subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(11) V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine lahko izda le enemu zakoncu.

(12) Tujec, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje kot družinski član osebe s priznano subsidiarno zaščito, je na področju zdravstvenega varstva, socialnega varstva, izobraževanja in zaposlovanja, izenačen z državljanji Republike Slovenije.

50. člen

(žrtve trgovine z ljudmi in žrtve nezakonitega zaposlovanja)

(1) Žrtvi trgovine z ljudmi, ki v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito, policija na njeno prošnjo ali po uradni dolžnosti dovoli zadrževanje za čas 90 dni, da se odloči, ali bo sodelovala kot priča v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja trgovine z ljudmi. Za enako časovno obdobje policija na njeno prošnjo ali po uradni dolžnosti dovoli zadrževanje tudi žrtvi nezakonitega zaposlovanja, da se odloči, ali bo sodelovala kot priča v kazenskem postopku zoper delodajalca zaradi kaznivega dejanja nezakonite zaposlitve ali če je zoper delodajalca vložila tožbo za uveljavljanje pravic iz delovnega razmerja. Iz utemeljenih razlogov se lahko žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja dovolitev zadrževanja podaljša za čas do 90 dni.

(2) Zadrževanje se lahko zavrne, če bi prebivanje žrtve trgovine z ljudmi ali prebivanje žrtve nezakonitega zaposlovanja v Republiki Sloveniji pomenilo nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njeno prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj ali če prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi, in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe.

(3) V času dovoljenega zadrževanja imata žrtev trgovine z ljudmi in žrtev nezakonitega zaposlovanja pravice, ki so po tem zakonu zagotovljene tujcem z dovoljenim začasnim zadrževanjem in pravico do brezplačnega prebivanja in tolmačenja. Policija in nevladne organizacije ju morajo seznaniti z možnostjo in pogoji za pridobitev dovoljenja za prebivanje, v primeru žrtve trgovine z ljudmi ali žrtve nezakonitega zaposlovanja, ki je mladoletnik brez spremstva, storijo tudi vse potrebno, da se kar najhitreje vzpostavi stik z njeno družino.

(4) Žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja se, ne glede na druge pogoje, določene v tem zakonu, za izdajo dovoljenja za prebivanje lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če je pripravljena sodelovati kot priča v kazenskem postopku, in bo njeno pričanje pomembno, kar potrdi pristojni organ kazenskega pregona, žrtvi nezakonitega zaposlovanja pa tudi v primeru, če je zoper delodajalca vložila tožbo za uveljavljanje pravic iz delovnega razmerja in je njegova prisotnost na ozemlju Republike Slovenije pomembna za sodni postopek, kar potrdi pristojno sodišče.

(5) Dovoljenje za začasno prebivanje se žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja ne izda, če:

- niso izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka;
- bi njeno prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njeno prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- se v postopku izdaje dovoljenja ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi, in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe;
- se v postopku izdaje dovoljenja ugotovi, da ima žrtev trgovine z ljudmi samovoljno stike z osumljencem, obdolžencem ali obtožencem kaznivega dejanja trgovine z ljudmi, žrtev nezakonitega zaposlovanja pa samovoljne stike z delodajalcem, ki je osumljen, obdolžen ali obtožen kaznivega dejanja nezakonitega zaposlovanja.

(6) Prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje morata žrtev trgovine z ljudmi in žrtev nezakonitega zaposlovanja vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred pretekom roka, do katerega jima je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji oziroma pred pretekom dovoljenega prebivanja, če žrtev trgovine z ljudmi v Republiki Sloveniji prebiva zakonito na drugi podlagi. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne

odločitve o prošnji. Žrtev trgovine z ljudmi in žrtev nezakonitega zaposlovanja, ki nima sredstev za preživljanje, je v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje oproščena plačila upravne takse, plačila tiskovin ter stroškov tolmačenja in prevajanja.

(7) Dovoljenje za začasno prebivanje se žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja izda za predviden čas kazenskega postopka, vendar ne manj kot za šest mesecev in ne več kot za eno leto. Dovoljenje za začasno prebivanje se do konca kazenskega postopka in ob izpolnjevanju pogojev iz tega člena lahko na prošnjo žrtve trgovine z ljudmi in žrtve nezakonitega zaposlovanja podaljšuje z veljavnostjo do enega leta. Žrtvi nezakonitega zaposlovanja, kateri delodajalec ni izplačal nepravilnih plačil, se lahko na njeno prošnjo, ob izpolnjevanju pogojev iz tega člena in predložitvi dokazila o vloženi tožbi za povrnitev nepravilnih plačil pred pristojnim sodiščem, dovoljenje za začasno prebivanje podaljšuje tudi po koncu kazenskega postopka z veljavnostjo do enega leta. V primeru izplačila nepravilnih plačil pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje, mora žrtev nezakonitega zaposlovanja o izplačilu obvestiti upravno enoto, ki je dovoljenje za prebivanje izdala ali upravno enoto, na območju katere prebiva.

(8) Žrtev trgovine z ljudmi in žrtev nezakonitega zaposlovanja, ki ji je izdano dovoljenje za začasno prebivanje in nima sredstev za preživljanje, ima pravico do nujnega zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, in do izplačila denarne pomoči, v višini in na način, kot ga za izplačilo denarne pomoči določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke. Sredstva za izplačilo denarne pomoči zagotavlja in izplačuje center za socialno delo, na območju katerega tujec prebiva. V času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje se žrtev trgovine z ljudmi lahko zaposli ali opravlja delo v Republiki Sloveniji pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, žrtev nezakonitega zaposlovanja pa se lahko pod enakimi pogoji, v času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje, zaposli ali opravlja delo tudi pri drugem delodajalcu.

(9) Žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi nezakonitega zaposlovanja se lahko izda nadaljnje dovoljenje za začasno prebivanje iz drugega namena prebivanja v Republiki Sloveniji, če so izpolnjeni pogoji za izdajo tega dovoljenja. Prošnja za izdajo nadaljnjega dovoljenja mora biti vložena pred potekom veljavnosti prejšnjega dovoljenja.

51. člen

(dovoljenje za prebivanje iz drugih utemeljenih razlogov in zaradi interesa Republike Slovenije)

(1) Tujcu, ki v skladu z zakonom, mednarodnimi akti ali mednarodnimi načeli ali običaji izkaže utemeljen razlog, zaradi katerega je njegovo bivanje v Republiki Sloveniji upravičeno, lahko pristojni organ izda dovoljenje za začasno prebivanje in sicer za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, vendar ne dlje od enega leta. Za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec izpolnjevati tudi ostale pogoje za izdajo dovoljenja za prebivanje po tem zakonu.

(2) Tujcu, kateremu je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev, ker njegova odstranitev iz države v skladu z 72. členom tega zakona ni dovoljena in katerega istovetnost ni spoma, lahko pristojni organ izda dovoljenje za začasno prebivanje z veljavnostjo dveh let. Prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vložiti pred potekom roka, do katerega mu je dovoljeno zadrževanje. Dovoljenje za začasno prebivanje se lahko izda, če so izpolnjeni pogoji, določeni v tem odstavku za izdajo dovoljenja za prebivanje in če pri tujcu ne obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali ne obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj. Dovoljenje se lahko izda ne glede na določbo devete alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona in vroči pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, ki je dovoljenje izdal. Tujec z dovoljenjem za začasno prebivanje se lahko v času veljavnosti tega dovoljenja v Republiki Sloveniji tudi zaposli ali opravlja delo pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Tujec, ki mu je izdano dovoljenje za začasno prebivanje in nima sredstev za preživljanje, ima pravico do nujnega zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, in do izplačila denarne pomoči v višini in na način, kot ga za izplačilo denarne pomoči določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke. Sredstva za izplačilo denarne pomoči zagotavlja in izplačuje center za socialno delo, na območju katerega tujec prebiva. Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano na podlagi tega odstavka, lahko pristojni organ podaljšuje z veljavnostjo dveh let pod pogojem, da odstranitev tujca iz države v skladu z 72. členom tega zakona še vedno ni dovoljena, kar potrdi policija, in če ni razloga za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tega odstavka. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo in podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje izda pristojni organ tujcu potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Tujec, ki nima sredstev za preživljanje, je v postopku izdaje in podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje na podlagi tega odstavka oproščen plačila upravne takse in tiskovin.

(3) Tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, vendar ne dlje od petih let.

Vlada Republike Slovenije na predlog zainteresiranega ministrstva ali drugega državnega organa izda sklep, da obstaja interes Republike Slovenije za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje tujcu. V predlogu mora zainteresirano ministrstvo ali drug državni organ utemeljiti obstoj interesa in priložiti soglasje tujca za uvedbo postopka za izdajo dovoljenja za prebivanje ter dokazila, da ima tujec zadostna sredstva za preživljanje in ustrezno zdravstveno zavarovanje oziroma zagotoviti ta sredstva v višini zneska osnovnega minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji za ves čas veljavnosti dovoljenja za prebivanje. Na podlagi sklepa Vlade Republike Slovenije ministrstvo, pristojno za notranje zadeve po uradni dolžnosti uvede postopek izdaje dovoljenja za začasno prebivanje. Stranki v postopku izdaje dovoljenja za prebivanje sta tujec in zainteresirano ministrstvo ali drug državni organ. Dovoljenje za začasno prebivanje se lahko izda, če so izpolnjeni pogoji, določeni v tem odstavku za izdajo dovoljenja za prebivanje in če pri tujcu ne obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali ne obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj ali če se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ne ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe. Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se lahko izda tudi tujcu, ki dejansko že biva v Republiki Sloveniji. V tem primeru se tujcu prvo dovoljenje za začasno prebivanje vroči pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve.

52. člen

(dovoljenje za stalno prebivanje)

(1) Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko izda tujcu, ki pet let neprekinjeno zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki tujcu v času odločanja o njegovi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji in ki izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom, in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki tujcu v času odločanja o njegovi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, je izpolnjen tudi, če je bil tujec v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije in ni imel izdanega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje, če so bile odsotnosti krajše od šestih zaporednih mesecev in če skupaj ne presegajo deset mesecev. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi vizuma za dolgoročno bivanje se všteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, če tujec pred potekom vizuma zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje in mu je bilo dovoljenje za začasno prebivanje izdano na podlagi 30. člena tega zakona. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija in poklicnega usposabljanja se v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje šteje polovično. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi sezonskega dela, kot napoteni delavec ali kot dnevni delovni migrant in čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot osebe z začasno zaščito se ne všteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Čas, ki ga je tujec prebil na prestajanju kazni, se ne šteje v čas, potreben za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora tujec v Republiki Sloveniji prebivati na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje.

(2) Imetnik modre karte EU izpolnjuje pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje iz prejšnjega odstavka tudi, če je na območju Evropske unije kot imetnik modre karte EU prebival neprekinjeno zakonito pet let, od tega v Republiki Sloveniji neprekinjeno zadnji dve leti pred vložitvijo prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Odsotnosti iz ozemlja držav članic Evropske unije ne prekinejo obdobja petletnega zakonitega prebivanja, če so krajše od dvanajstih zaporednih mesecev in če skupaj ne presegajo osemnajst mesecev v petletnem obdobju.

(3) Tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva oziroma drugega državnega organa, ali tujcu, ki je slovenskega rodu, se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje tudi pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena. Družinskim članom tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje ali status begunca, se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje po dveh letih neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje. Pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena se dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda tudi tujcu, kateremu je dovoljenje za stalno prebivanje prenehalo na podlagi šeste, sedme ali osme alineje tretjega odstavka 57. člena tega zakona, pod pogojem, da je v primeru prenehanja dovoljenja za stalno prebivanje iz osme alineje tretjega odstavka 57. člena tega zakona tujcu status rezidenta za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije prenehal.

(4) Dovoljenje za stalno prebivanje se ne izda tujcu, ki je bil v zadnjih treh letih obsojen na zaporne kazni, katerih skupna dolžina presega eno leto. Čas, ki ga je tujec prebil na prestajanju kazni, se ne šteje v čas, potreben za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje.

(5) Dovoljenje za stalno prebivanje se ne izda tujcu, ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva pet let neprekinjeno na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija ali poklicnega usposabljanja, in tujcu, ki v času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, poklicnega usposabljanja, sezonskega dela, kot napoteni delavec ali kot dnevni delovni migrant.

(6) Tujec, kateremu je bilo dovoljenje za stalno prebivanje izdano ob izpolnjevanju pogoja petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja na podlagi prvega odstavka tega člena, ima status rezidenta za daljši čas, kar se na dovoljenju tudi označi.

53.a člen

(pridobitev statusa rezidenta za daljši čas za tujca, ki mu je v Republiki Sloveniji ali drugi državi članice Evropske unije priznana mednarodna zaščita)

(1) Status rezidenta za daljši čas lahko pridobi tujec s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, ki pet let neprekinjeno zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi priznanega statusa mednarodne zaščite, če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. V čas neprekinjenega petletnega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji se šteje tudi polovica časa prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot prosilca za mednarodno zaščito, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja mednarodno zaščito. Če obdobje prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot prosilca za mednarodno zaščito presega 18 mesecev, se v čas neprekinjenega petletnega zakonitega prebivanja šteje celotno obdobje prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot prosilca za mednarodno zaščito.

(2) Prošnjo za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas lahko tujec iz prejšnjega odstavka vloži pri upravni enoti, na območju katere prebiva.

(3) Tujcu s priznano mednarodno zaščito, ki je pridobil status rezidenta za daljši čas, se izda dovoljenje za stalno prebivanje, na katerem se označi status rezidenta za daljši čas, in vpiše opomba: »Mednarodna zaščita priznana v (država članica) dne (datum)«.

(4) Status rezidenta za daljši čas pridobi tujec, ki je status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite pridobil v drugi državi članici Evropske unije, pod pogojem, da mu v tej državi članici mednarodna zaščita ni prenehala ali bila odvzeta, če pet let neprekinjeno zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje, podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje, če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom, in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Pred izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena, mora upravna enota, preko ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, od države članice Evropske unije, ki je tujcu priznala status rezidenta za daljši čas, pridobiti podatek, če ima tujec v tej državi članici še priznan status mednarodne zaščite in datum priznanja le te, kar se na izkaznici dovoljenja za stalno prebivanje, skladno s prejšnjim odstavkom, tudi označi.

(5) Glede vstopa in prebivanja tujca, ki je status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite pridobil v drugi državi članici Evropske unije in njegovih družinskih članov ter obveščanja pristojnih organov druge države članice Evropske unije o izdanem dovoljenju za začasno ali stalno prebivanje, podaljšanju dovoljenja za začasno prebivanje, izdani odločbi ali sklepu ter odstranitvi rezidenta za daljši čas in njegovih družinskih članov, se smiselno uporabljajo določbe 48. člena tega zakona.

(6) Pred odstranitvijo rezidenta za daljši čas iz četrtega odstavka tega člena in njegovih družinskih članov mora policija zaprositi za potrditev, ali je rezident za daljši čas v državi članici Evropske unije, ki mu je priznala status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite, še vedno upravičen do mednarodne zaščite. Če je rezident za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije, ki mu je priznala status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite, še vedno upravičen do mednarodne zaščite, se rezidenta za daljši čas skupaj z njegovimi družinskimi člani odstrani v to državo.

(7) Tujcu, ki je status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji pridobil v drugi državi članici Evropske unije, ta država pa je sprejela odločitev o odstranitvi rezidenta za daljši čas in njegovih družinskih članov iz države, Republika Slovenija, ob pogoju, da mu je v Republiki Sloveniji še vedno priznana mednarodna zaščita, kar pristojnemu organu druge države članice Evropske unije sporoči ministrstvo, pristojno za notranje zadeve najkasneje v roku enega meseca od prejema zaprosila, rezidentu za daljši čas in njegovim družinskim članom dovoli vstop v Republiko Slovenijo.

(8) Ne glede na šesti odstavek tega člena, se lahko rezidenta za daljši čas iz četrtega odstavka tega člena in njegove družinske člane, ob izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka 61. člena tega zakona ter ob upoštevanju načela nevrtačenja iz 72. člena tega zakona, odstrani v drugo državo, ki ni država članica Evropske unije, ki mu je priznala mednarodno zaščito.

55. člen
(zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji se tujcu ne izda, če:

- niso izpolnjeni pogoji iz tretjega in četrtega odstavka 33. člena tega zakona;
- obstajajo razlogi za domnevo, da tujec ne bo prebival na ozemlju Republike Slovenije, razen v primeru, ko je tujec s strani delodajalca s sedežem v Republiki Sloveniji, pri katerem je v delovnem razmerju, v času trajanja delovnega razmerja, zaradi opravljanja storitev v drugi državi članici EU, napoten na delo v drugo državo članico EU;
- je tujcu prepovedan vstop v državo;
- obstajajo razlogi za domnevo, da tujec po izteku veljavnosti dovoljenja ne bo prostovoljno zapustil Republike Slovenije;
- obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- obstajajo razlogi za domnevo, da se tujec ne bo podrejal pravnemu redu Republike Slovenije;
- se v postopku izdaje prvega dovoljenja za prebivanje ugotovi, da obstajajo resni razlogi za domnevo, da utegne biti tujec v času svojega prebivanja v Republiki Sloveniji žrtev trgovine z ljudmi;
- je očitno, da je bila zakonska zveza sklenjena ali partnerska skupnost registrirana predvsem z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje, ali če se v postopku podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje ali izdaje dovoljenja za stalno prebivanje ugotovi, da družinski član dejansko ne živi v družinski skupnosti s tujcem, kateremu ta zakon priznava pravico do združitve družine;
- se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ugotovi, da tujec dejansko že živi v Republiki Sloveniji iz drugačnih razlogov, kot je to mogoče na podlagi vizuma;
- se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe;
- se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ugotovi, da je bila tujcu v zadnjih šestih mesecih pred vložitvijo prošnje za izdajo dovoljenja zavrnjena izdaja vizuma zaradi nevarnosti za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali zaradi suma, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj.

(2) Pristojni organ obstoj razlogov iz prve alinee prejšnjega odstavka glede zadostnih sredstev za preživljanje ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o dohodkih skladno z zakonom, ki ureja dohodnino, ki niso oproščeni plačila dohodnine, o davku in obveznih prispevkih za socialno varnost ter o normiranih oziroma dejanskih stroških, ki se nanašajo na te dohodke in o vzdrževanih družinskih članih ter so označeni kot davčna tajnost. Pristojni organ mora podatke, ki so davčna tajnost, varovati v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Podatke iz navedenih evidenc pristojni organ pridobi po uradni dolžnosti.

(3) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz četrte ali pete alinee prvega odstavka tega člena ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz kazenske evidence, evidence pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških, ki jo v Republiki Sloveniji vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje, evidenc o pravnomočnih odločbah o prekrških, ki jih vodijo prekrškovni organi, podatkov o vloženih pravnomočnih obtožnicah in izdanih nepravnomočnih sodbah, ki jih vodi pristojno sodišče ter na podlagi podatkov iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških ter so označeni kot davčna tajnost. Pristojni organ mora podatke, ki so davčna tajnost, varovati v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Podatke iz navedenih evidenc pristojni organ pridobi po uradni dolžnosti.

(4) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz pete ali šeste alinee prvega odstavka tega člena lahko ugotavlja tudi na podlagi podatkov, pridobljenih iz uradnih evidenc ali javnih listin drugih držav.

(5) V postopku izdaje in podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu mora pristojni organ v primeru, ko obstoji razlog za zavrnitev podaljšanja dovoljenja upoštevati naravo in trdnost družinskega razmerja, dolžino njegovega prebivanja v Republiki Sloveniji ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z matično državo.

(6) V odločbi, s katero pristojni organ zavrne prošnjo za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za prebivanje iz razlogov, določenih v četrti alinei prvega odstavka tega člena, ali iz razlogov, določenih v peti alinei prvega odstavka tega člena, če se ti nanašajo na neupoštevanje predpisov, ki urejajo vstop in prebivanje tujcev v Republiki Sloveniji, lahko pristojni organ določi, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo. Čas, za katerega je tujcu prepovedan vstop v državo, ne more biti krajši od enega leta in ne daljši od petih let. Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, organ, ki izda odločbo o zavrnitvi, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno.

(7) Po pravnomočnosti odločbe o zavrnitvi prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje, s katero je bil tujcu prepovedan tudi vstop v Republiko Slovenijo, pristojni organ prepoved vstopa sporoči organu, pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

(8) Podrobnejšo opredelitev podatkov o dohodkih iz drugega odstavka tega člena, ki jih zagotavlja davčni organ ter način ugotavljanja izpolnjevanja pogoja zadostnih sredstev za preživljanje, določi minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

56. člen **(razveljavitev dovoljenja za prebivanje)**

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje pristojni organ, ki ga je izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, razveljavi, če:

- se naknadno ugotovi, da tujec ne izpolnjuje več pogojev za izdajo dovoljenja za prebivanje ali da obstajajo drugi razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja v skladu s tem zakonom;
- je tujec namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja;
- če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k izdaji enotnega dovoljenja ali modre karte EU, umakne soglasje k izdaji enotnega dovoljenja ali modre karte EU.

(2) Dovoljenje za začasno prebivanje se zaradi prenehanja zaposlitve ali dela tujca, če je brez lastne krivde ali volje ostal brez zaposlitve, ne razveljavi tujcu, ki je v skladu z zakonom, ki ureja trg dela, pridobil pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti, dokler je upravičen do pravic iz tega naslova.

(3) Tujcu s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, ki je pridobil status rezidenta za daljši čas, pristojni organ, ki je dovoljenje za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka 53.a člena tega zakona izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, dovoljenje za stalno prebivanje razveljavi, če obstajajo razlogi za razveljavitev iz četrtega odstavka tega člena ter v primeru, če tujcu mednarodna zaščita preneha ali se mu jo odvzame po zakonu, ki ureja mednarodno zaščito iz razloga napačnega prikazovanja ali izpuščanja dejstev, vključno z lažnimi dokumenti, ki je bilo odločilnega pomena za dodelitev statusa mednarodne zaščite.

(4) Dovoljenje za stalno prebivanje pristojni organ, ki ga je izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, razveljavi, če je tujec namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja.

(5) V odločbi o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje iz razlogov, določenih v peti alineji prvega odstavka prejšnjega člena, ali iz razlogov, določenih v šesti alineji prvega odstavka prejšnjega člena, če se ti nanašajo na neupoštevanje predpisov, ki urejajo vstop in prebivanje tujcev v Republiki Sloveniji, se lahko določi, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, pri čemer ta čas ne more biti krajši od enega leta in ne daljši od petih let. Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, organ, ki izda odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno.

(6) O razveljavitvi dovoljenja za prebivanje izda pristojni organ odločbo, zoper katero se lahko tujec pritoži na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v osmih dneh po njeni vročitvi.

(7) Po pravnomočnosti odločbe o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, s katero je bil tujcu prepovedan tudi vstop v Republiko Slovenijo, pristojni organ prepoved vstopa sporoči organu pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

57. člen **(prenehanje dovoljenja za prebivanje)**

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje preneha, če:

- preteče njegova veljavnost ali, če je razveljavljeno;
- je tujcu odpovedano prebivanje;
- je tujcu v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države, ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12), ali če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;
- se tujec odreče dovoljenju, in sicer z dnem podane izjave o odreku dovoljenju za začasno prebivanje;
- tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije;
- tujec pridobi dovoljenje za stalno prebivanje;
- se tujcu pred pretekom veljavnosti dovoljenja podaljša dovoljenje za začasno prebivanje, izda nadaljnje dovoljenje za začasno prebivanje ali potrdilo o prijavi prebivanja;
- tujec umre.

(2) Modra karta EU in dovoljenje za začasno prebivanje družinskega člana imetnika modre karte EU, poleg razlogov iz prejšnjega odstavka, preneha veljati, če tujec v drugi državi članici EU pridobi modro karto EU oziroma dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU.

(3) Dovoljenje za stalno prebivanje preneha veljati, če:

- je dovoljenje razveljavljeno;
- je tujcu odpovedano prebivanje;
- je tujcu v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države, ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12), ali če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;
- se tujec odreče dovoljenju, in sicer z dnem podane izjave o odreku dovoljenju za stalno prebivanje;
- tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije;
- se tujec izseli ali če ostane izven območja držav članic Evropske unije neprekinjeno eno leto ali dlje, razen v primeru, če je poslan na delo, študij ali zdravljenje;
- se tujec izseli ali ostane izven območja Republike Slovenije neprekinjeno šest let ali dlje, pri čemer občasna, kratkotrajna vračanja v Republiko Slovenijo za čas do 90 dni ne prekinejo navedenega obdobja;
- tujec v drugi državi članici Evropske unije pridobi status rezidenta za daljši čas;
- tujec umre.

(4) Dovoljenje za stalno prebivanje imetnika modre karte EU ali dovoljenje za stalno prebivanje izdano družinskemu članu imetnika modre karte EU preneha veljati iz vseh razlogov iz prejšnjega odstavka, v primeru šeste alineje prejšnjega odstavka pa samo, če se tujec izseli ali, če ostane izven območja držav članic Evropske unije neprekinjeno dve leti ali dlje.

(5) Dovoljenje za stalno prebivanje, izdano družinskemu članu begunca, preneha veljati, če beguncu status begunca preneha ali se mu odvzame ter iz razlogov, določenih v tretjem odstavku tega člena, razen če begunec pridobi državljanstvo Republike Slovenije ali če umre.

58. člen

(način izdaje, vsebina, razveljavitev in oblika dovoljenja za prebivanje)

(1) Pristojni organ tujcu dovoljenje za prebivanje izda v obliki samostojne listine kot izkaznico, katere veljavnost je pri dovoljenju za začasno prebivanje enaka veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje, pri dovoljenju za stalno prebivanje pa deset let. Tujec z dovoljenjem za stalno prebivanje mora pred potekom veljavnosti samostojne listine pri upravni enoti, ki je dovoljenje za prebivanje izdala, ali pri upravni enoti, na območju katere prebiva, samostojno listino zamenjati za novo listino.

(2) Dovoljenje za prebivanje mora vsebovati fotografijo osebe, ki ji je bilo dovoljenje izdano, in podatke o:

- vrsti dovoljenja,
- namenu prebivanja ali razlogu iz drugega odstavka 35. člena tega zakona, zaradi katerega se dovoljenje izda oziroma navedbi, da gre za dovoljenje za stalno prebivanje,
- roku veljavnosti,
- datumu in kraju izdaje,
- priimek in ime, državljanstvo, spol in datum rojstva osebe, kateri je dovoljenje izdano in
- podobi obraza in dveh prstnih odtisov imetnika, obdelanih in shranjenih kot biometrični podatek na pomnilniškem mediju,
- pravici do prostega dostopa na trg dela za tujce, ki imajo skladno z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev pravico do prostega dostopa na trg dela.

(3) Dovoljenje za prebivanje, izdano imetniku, mlajšemu od šestih let, ali imetniku, ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne vsebuje prstnih odtisov. Dovoljenje za prebivanje, izdano imetniku, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, vsebuje en prstni odtis.

(4) Če tujec prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ali dovoljenja za začasno prebivanje, ki je bilo izdano z veljavnostjo daljšo od enega leta, ni dal prstnih odtisov ali prstnega odtisa zaradi zdravstvenih razlogov začasne narave, ki so lahko ozdravljeni, mora pri pristojnemu organu dati prstne odtise v roku enega meseca od prenehanja zdravstvenih razlogov. Pristojni organ tujcu izda novo samostojno listino, ki vsebuje tudi podatek o prstnih odtisih ali prstnem odtisu imetnika.

(5) V primeru prenehanja dovoljenja za prebivanje mora tujec v osmih dneh po prenehanju pristojnemu organu vrniti samostojno listino. Če tega ne stori, mu policija ob kontroli zakonitosti prebivanja v državi, zakonitosti vstopa v državo ali ob preverjanju istovetnosti samostojno listino odvzame in jo pošlje pristojnemu organu. Po poteku roka iz prvega stavka tega odstavka lahko samostojno listino odvzame tudi diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije in jo pošlje pristojnemu organu.

(6) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, predpiše podrobnejši način izdaje dovoljenja za prebivanje, način zajemanja prstnih odtisov ter način in označitev prenehanja dovoljenja za prebivanje.

(7) O pravici do dostopa na trg dela tujca, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, ki ni izdano zaradi zaposlitve, samozaposlitve ali dela, odloči organ, katerega pristojnost določi zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, v postopku in pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(8) Pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, na podlagi odločitve o pravici do dostopa na trg iz prejšnjega odstavka tega člena, tujcu po uradni dolžnosti izkaznico dovoljenja za prebivanje, izdano v obliki iz prvega odstavka tega člena, zamenja za novo izkaznico, na kateri označi pravico do dostopa na trg dela.

(9) Če organ iz sedmega odstavka tega člena ugotovi razloge za prenehanje pravice do dostopa na trg dela, v postopku in pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, o tem obvesti pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, ki tujca pozove, da v roku osmih dni od vročitve poziva zamenja izkaznico dovoljenja za prebivanje za novo listino.

59. člen **(pogrešitev dovoljenja za prebivanje)**

(1) Pogrešitev, izgubo ali tatvino (v nadaljnjem besedilu: pogrešitev) samostojne listine iz prvega odstavka 58. člena tega zakona v Republiki Sloveniji mora tujec takoj, če to ni mogoče, pa najkasneje v osmih dneh, ko izve za pogrešitev, naznaniti katerikoli upravni enoti, ki o pogrešitvi obvesti organ, ki je listino izdal.

(2) Pogrešitev samostojne listine iz prvega odstavka 58. člena tega zakona v tujini mora tujec takoj, če to ni mogoče, pa najkasneje v osmih dneh, ko izve za pogrešitev, naznaniti najbližjemu diplomatskemu predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, ki o pogrešitvi obvesti organ, ki je dovoljenje izdal.

(3) V naznanitvi pogrešitve mora tujec navesti tudi resnične podatke o okoliščinah pogrešitve samostojne listine iz prvega odstavka 58. člena tega zakona.

(4) Organ, ki je izdal samostojno listino iz prvega odstavka 58. člena tega zakona, ali upravna enota, na območju katere tujec prebiva, tujcu izda novo samostojno listino iz prvega odstavka 58. člena tega zakona.

66. člen **(prepoved vstopa)**

(1) Z odločbo o vrnitvi se tujcu določi tudi prepoved vstopa v državo, če: tujcu ni bila omogočena prostovoljna vrnitev v skladu s petim odstavkom 67. člena tega zakona ali tujec ni zapustil države v roku za prostovoljno vrnitev.

(2) Čas, v katerem je tujcu prepovedan ponovni vstop v državo, ne more biti krajši od šestih mesecev in ne daljši od petih let. Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan ponovni vstop v državo, organ, ki izda odločbo o vrnitvi, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno. Po pravnomočnosti odločbe o vrnitvi, organ, ki je odločbo o vrnitvi izdal, sporoči prepoved vstopa organu pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

(3) Prepoved vstopa, določeno z odločbo o vrnitvi, odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za prebivanje, odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje in odločbo o odpovedi prebivanja, lahko policija po uradni dolžnosti ali na prošnjo tujca z odločbo prekliče ali začasno odloži zaradi naslednjih razlogov:

smrti ali bolezni družinskega člana,
zagotavljanja nujne zdravniške pomoči,

udeležbe v postopkih pred državnimi organi,

če tujec, kateremu je bila prepoved vstopa določena z odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za prebivanje, odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje in odločbo o odpovedi prebivanja dokaže, da je zapustil državo v roku, določenem za vrnitev,

če je bilo tujcu kot žrtvi trgovine z ljudmi v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje ali izdano dovoljenje za začasno prebivanje v skladu s 50. členom tega zakona.

(4) Čas, v katerem je tujcu prepovedan ponovni vstop v državo, začne teči z dnem izvršitve odločbe o vrnitvi.

68. člen **(nevarnost pobega)**

(1) Okoliščine, ki kažejo na nevarnost pobega tujca, kateremu je bila izdana odločba o vrnitvi, so zlasti: tujčevo predhodno nezakonito prebivanje v Republiki Sloveniji, vstop tujca v državo kljub prepovedi vstopa, tujčeva pravnomočna obsodba za kazniva dejanja, posedovanje tuje, ponarejene ali drugače spremenjene potne in druge listine,

navajanje lažnih podatkov oziroma nesodelovanje v postopku, tujčevo ravnanje, ki kaže na to, da Republike Slovenije v roku za prostovoljno vrnitev, ne bo zapustil.

(2) Milejše oblike okoliščin, ki kažejo na nevarnost pobega tujca so zlasti: nedovoljen vstop tujca v Republiko Slovenijo, prekoračitev zakonitega prebivanja tujca v državi za manj kot 30 dni, nima možnosti bivanja v Republiki Sloveniji, druge milejše okoliščine na podlagi individualne obravnave.

69. člen (odstranitev tujca)

(1) Policija tujca, ki države ni zapustil v roku, določenem za prostovoljno vrnitev, tujca, ki mu ni bil podaljšan rok za prostovoljno vrnitev na podlagi četrtega odstavka 67. člena tega zakona, tujca, ki mu je bila določena prepoved vstopa, in tujca, ki mu je bila izrečena stranska sankcija izгона tujca iz države, iz države odstrani.

(2) Tujec se lahko odstrani iz države samo, če je odločba o vrnitvi, na podlagi katere je dolžan zapustiti državo, izvršljiva.

(3) Tujca, ki se ga mora v skladu z zakonom odstraniti iz države, policija privede do državne meje in ga napoti čez mejo ali izroči organom te države.

(4) Policija privede do državne meje in napoti čez mejo ali izroči organom te države tudi tujca, ki se ga vrača na podlagi mednarodne pogodbe.

(5) Policija z izbrano nevladno organizacijo ali drugo neodvisno institucijo ali organom na podlagi javnega poziva sklene pisni dogovor o spremljanju odstranjevanja tujcev.

(6) Spremljanje odstranjevanja tujcev se izvaja s strani izbrane nevladne organizacije ali druge neodvisne institucije ali organa, ob vseh aktivnostih policije, z namenom odstranitve tujca iz države, vključno z obdobjem pred odhodom, v času leta oziroma drugega načina potovanja, postankom v tranzitu, prihodom in sprejemu tujca v državo vrnitve.

(7) Policija ugotovitve izbrane organizacije, institucije ali organa iz prejšnjega odstavka, ki bi izkazovale kršitve človekovih pravic in temeljnih svoboščin, obravnava v pritožbenem postopku, določenem v zakonu o nalogah in pooblastilih policije.

73. člen (dovolitev zadrževanja)

(1) Zadrževanje po tem zakonu pomeni dovoljenje tujcu, ki se ga mora odstraniti, da začasno ostane v Republiki Sloveniji.

(2) Zadrževanje v Republiki Sloveniji se dovoli tujcu, če: tujčeva odstranitev iz države v skladu s prejšnjim členom ni dovoljena, tujec nima in si ne more preskrbeti veljavne potne listine države, katere državljan je, zdravnik zaradi tujčevega zdravstvenega stanja odsvetuje takojšnjo odstranitev iz države, mora tujec zaradi smrti ali hujše bolezni družinskega člana, ki prebiva v Republiki Sloveniji, dovoljen čas bivanja v državi podaljšati, je potrebno zagotoviti nujno udeležbo tujca v postopku pred državnim organom Republike Slovenije, mladoletni tujec v Republiki Sloveniji obiskuje osnovno šolo, do zaključka šolskega leta, tujca država, katere državljan je ali država, v kateri je oseba brez državljanstva imela svoje zadnje prebivališče, ni pripravljena sprejeti, odstranitev ni možna, ker ni mogoče zagotoviti prevoza tujca iz države po kopenski, zračni ali vodni poti, odstranitev ni možna, ker so v državi, katere državljan je tujec ali v državi, v kateri je oseba brez državljanstva imela svoje zadnje prebivališče, nastopile okoliščine, kot so naravne in druge nesreče, ki ne omogočajo vrnitve, za mladoletnega tujca brez spremstva to zahteva njegov skrbnik za posebni primer.

(3) Dovoljenje za zadrževanje izda policija na prošnjo tujca ali po uradni dolžnosti za dobo šestih mesecev. Dovoljenje se lahko na prošnjo tujca ali po uradni dolžnosti podaljša, dokler trajajo razlogi iz prejšnjega odstavka. Tujcu, kateremu je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji, policija izda izkaznico o dovolitvi zadrževanja v Republiki Sloveniji.

(4) Tujec lahko prošnjo za dovolitev zadrževanja vložiti tudi v času nastanitve v centru. Na podlagi vložene prošnje tujcu ni možno podaljšati njegove nastanitve v centru. Odstranitev iz države do dokončne odločitve o prošnji za dovolitev zadrževanja ni dovoljena.

(5) Policija z odločbo, s katero dovoli tujcu zadrževanje v Republiki Sloveniji, lahko določi kraj prebivanja na določenem naslovu.

(6) Obveznost tujca, da zapusti državo, z dovolitvijo zadrževanja ne preneha in se ne spremeni. V primeru obstoja razlogov za sum, da se bo tujec odstranil iz države poskusil izogniti, se mu lahko naloži obveznost rednega javljanja na najbližji policijski postaji, položitev ustrezne finančne garancije, predložitev dokumentov ali obveznost zadrževanja na določenem mestu.

75. člen **(pravice tujca, ki mu je dovoljeno zadrževanje)**

(1) Tujec, kateremu je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji, ima pravico do nujnega zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, osnovne oskrbe, šoloobvezni mladoletni tujci pa tudi pravico do osnovnega šolstva.

(2) Pravica do osnovne oskrbe iz prejšnjega odstavka je pravica do izplačila denarne pomoči v višini in na način, kot ga za izplačilo denarne socialne pomoči določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke. Sredstva za izplačilo denarne pomoči zagotavlja in izplačuje center. Pravico do osnovne oskrbe zagotavlja urad Vlade Republike Slovenije, pristojen za oskrbo migrantov.

(3) Tujcu, ki ne ravna v skladu s prvim in drugim odstavkom 90. člena tega zakona, ali istovetnost tujca, zaradi navajanja lažnih podatkov v postopku ugotavljanja istovetnosti ni bila potrjena, ne pripada pravica do osnovne oskrbe.

(4) Tujcu, ki je v času dovolitve zadrževanja sprejet v bolnišnico, zavod za prestajanje kazni zapora ali drugo državno institucijo, za čas bivanja v tej instituciji, ne pripada pravica do osnovne oskrbe iz drugega odstavka tega člena.

87. člen **(pritožba in postopek na drugi stopnji)**

(1) O pritožbah zoper odločbe in ukrepe, ki so jih na prvi stopnji izdali organi iz drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena, odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(2) O pritožbah zoper odločbe in sklepe, ki so jih na prvi stopnji izdala diplomatska predstavništva in konzulati Republike Slovenije v tujini, odloča ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(3) Zoper odločbe in sklepe, ki jih je na prvi stopnji izdal organ iz drugega odstavka prejšnjega člena glede izdaje enotnega dovoljenja po 37., 37.a, 37.b, 39., 41., 42., 45., 46. in 48. členu tega zakona ter zoper odločbe in sklepe, ki jih je na prvi stopnji izdal organ iz četrtega odstavka prejšnjega člena glede izdaje dovoljenja po 47.a in 47.b členu tega zakona, ni dovoljena pritožba, je pa dovoljen upravni spor. Zoper odločitve upravnega sodišča je dovoljena pritožba na vrhovno sodišče.

(4) Pritožba v zadevah izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji je dovoljena le v primerih, če tujec uveljavlja svojo pravico do izdaje dovoljenja po 38., 44., 47. in 48. členu tega zakona.

92. člen **(dolžnost obveščanja)**

(1) Državni in drugi organi in organizacije morajo brez odlašanja obvestiti policijo o tujcu, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji in upravno enoto, na območju katere tujec prebiva, o tujcu, za katerega je podan razlog za odpoved prebivanja.

(2) Državni organ, ki je uvedel kazenski postopek za kaznivo dejanje, za katerega je določena kazen zapora najmanj enega leta, mora brez odlašanja obvestiti policijo in upravno enoto, na območju katere tujec prebiva, če ima tujec v Republiki Sloveniji dovoljenje za prebivanje.

98. člen (izdaja potnih in drugih listin)

(1) Tujcu, ki ima dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji, se lahko izda potni list za tujca, če:

- je oseba brez državljanstva;
- nima in si ne more preskrbeti veljavne potne listine države, katere državljan je.

(2) Potni list za tujca se lahko izda tudi drugemu tujcu, ki nima veljavne potne listine, če so za to upravičeni razlogi.

(3) Prošnjo za izdajo potnega lista za tujca vložijo tujec osebno pri upravni enoti. Prošnjo lahko vložijo tudi tujec, ki je dopolnil 18 let, in tudi tujec, ki še ni star 18 let, če je sklenil zakonsko zvezo.

(4) Za tujca, mlajšega od 18 let, oziroma tujca, ki ni poslovno sposoben, prošnjo za izdajo potnega lista za tujca vložijo njegov zakoniti zastopnik.

(5) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za zunanje zadeve, predpiše obrazec potnega lista za tujca. S predpisom o obrazcu potnega lista za tujca se določi tudi način zajemanja prstnih odtisov.

110. člen (vrste evidenc)

(1) Zaradi zagotovitve podatkov o stanju, gibanju tujcev in odločanju o pravicah in dolžnostih tujcev po tem zakonu ter o listinah, ki so jim bile izdane, se vodijo evidences o:

- dovoljenjih za začasno prebivanje,
- dovoljenjih za stalno prebivanje,
- vizumih,
- potnih listih za tujca,
- tujcih, ki jim je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja,
- tujcih, nastanjenih v centru,
- izrečenih stranskih sankcijah izгона tujca iz države,
- tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo,
- odpovedih prebivanja tujcu,
- zadržkih za izdajo potnega lista za tujca,
- tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor,
- tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra,
- tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo,
- izdanih odločbah o vrnitvi,
- vrnjenih in odstranjenih tujcih,
- overitvah garantnih pisem in
- udeležbi tujcev v programih vključevanja.

(2) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, upravlja evidences iz pete, šeste, sedme, osme, enajste, dvanajste, štirinajste in sedemnajste alineje prejšnjega odstavka, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prejšnjega odstavka.

(3) Pristojni organ upravlja evidences iz prve, druge, četrte, devete, desete in šestnajste alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(4) Organ, pristojen za kontrolo prehajanja čez državno mejo, upravlja evidenco iz tretje, trinajste, in petnajste alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(5) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, oziroma diplomatska predstavništva in konzulati, upravlja evidenco iz tretje alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(6) Organi iz tretjega odstavka tega člena morajo podatke iz prvega in drugega odstavka 111. člena tega zakona in podatke iz evidences o odpovedih prebivanja tujcu, določene v prvem in drugem odstavku 114. člena tega zakona posredovati ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, ki upravlja centralno evidenco o dovoljenjih za prebivanje in odpovedih prebivanja tujcu (Register tujcev). Organi iz tretjega in petega odstavka tega člena morajo podatke iz prvega in drugega odstavka 113. člena tega zakona in podatke iz četrtega odstavka 114. člena tega zakona posredovati ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, ki upravlja centralno evidenco o potnih listih za tujca in zadržkih za izdajo potnega lista za tujca (Evidenca potnih listin).

(7) V evidenci iz tretje alinee prvega odstavka tega člena upravlja pristojni organ poleg podatkov iz prvega in drugega odstavka 112. člena tega zakona tudi podatke iz zadnje alinee prvega odstavka 27. člena tega zakona.

(8) V evidenci iz četrte alinee prvega odstavka tega člena upravlja pristojni organ podatke iz prvega in drugega odstavka 113. člena tega zakona.

(9) Pristojni organ lahko podatke iz evidence o udeležbi tujcev na tečajih slovenskega jezika uporablja v postopkih pridobitve državljanstva Republike Slovenije.

(10) Pristojni organi iz drugega odstavka tega člena in ministrstvo, pristojno za notranje zadeve iz obstoječih zbirk podatkov Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje brezplačno pridobivajo podatke o odločitvah v postopkih izdaje delovnih dovoljenj ter podatke o delovnih dovoljenjih, ki so prenehala (priimek, ime, EMŠO, datum rojstva, kraj rojstva, državljanstvo ter strokovna izobrazba in poklic osebe, kateri je izdano/prenehalo delovno dovoljenje, območna enota Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je izdala odločitev, številka zadeve, vrsta delovnega dovoljenja, datum vloge, vrsta odločitve, podlaga za izdajo delovnega dovoljenja, številka delovnega dovoljenja/odločbe, sklepa, datum odločitve/izdaje, začetek in zaključek veljavnosti delovnega dovoljenja, lokacija dela, naziv delodajalca, matična številka delodajalca, sedež delodajalca, podatek o vloženi pritožbi, datum pritožbe, podatek o vloženi novi vlogi za izdajo delovnega dovoljenja, podatek o območni enoti Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je odločila o prenehanju, številka zadeve prenehanja, vrsta prenehanja delovnega dovoljenja, razlog prenehanja delovnega dovoljenja, datum prenehanja delovnega dovoljenja). Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, lahko Register tujcev poveže z zbirko podatkov Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje.

111. člen **(podatki za izdajo dovoljenja za prebivanje)**

(1) Tujec je dolžan v prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje dati pristojnemu organu naslednje podatke:

1. EMŠO, če mu je določena;
2. priimek in ime;
3. priimek pred sklenitvijo zakonske zveze;
4. spol;
5. rojstni datum (dan, mesec, leto);
6. rojstni kraj (država, kraj);
7. državljanstvo;
8. zakonski stan;
9. poklic;
10. zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka);
11. sedanje začasno oziroma stalno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka);
12. datum vstopa na območje Republike Slovenije;
13. razlog in namen prebivanja v Republiki Sloveniji;
14. način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje;
15. vrsto in številko potnega lista oziroma druge listine, na podlagi katere je prestopil državno mejo, datum in kraj izdaje ter njeno veljavnost;
16. datum vložitve prošnje.

(2) V prošnji za izdajo modre karte EU, ki se izda na podlagi soglasja za visokokvalificirano zaposlitev in v prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev pod pogoji za izdajo dovoljenja za zaposlitev, je potrebno poleg podatkov iz prejšnjega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

17. vrsto in stopnjo strokovne izobrazbe tujca ali nacionalno poklicno kvalifikacijo tujca;
18. firmo ali ime delodajalca;
19. sedež ali naslov delodajalca;
20. matično številko delodajalca;
21. davčno številko delodajalca;
22. davčno številko tujca;
23. upravno enoto delovnega mesta;
24. naziv delovnega mesta, za katero se sklepa delovno razmerje;
25. opis del in nalog delovnega mesta;
26. kodo poklica po standardni klasifikaciji poklicev, ki ga bo tujec opravljal;
27. poklicno oziroma strokovno izobrazbo ali nacionalno poklicno kvalifikacijo, ki se zahteva za zasedbo delovnega mesta;
28. druga potrebna dodatna znanja, ki se zahtevajo za zasedbo delovnega mesta (na primer delovne izkušnje, znanje jezika, računalniška znanja, vozniški izpit).

(3) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za zastopnika, ali na podlagi soglasja za usposabljanje, ki ju izda organ, pristojen po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, in v prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja sezonskega dela, ki se izda na podlagi soglasja za sezonsko delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi podatke iz 1., 2., 3., 4. in 5. točke prejšnjega odstavka.

(4) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za zaposlitev, samozaposlitev in delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi podatke iz 6. točke drugega odstavka tega člena, če je bil tujec v zadnji dveh letih prijavljen v socialno zavarovanje kot samozaposlena oseba.

(5) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

- 29. firmo ali ime naročnika dela;
- 30. sedež ali naslov naročnika dela;
- 31. matično številko naročnika dela.

(6) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja storitev z napotenimi delavci, ki se izda na podlagi soglasja za delo napotenih delavcev organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

- 32. firmo ali ime tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve;
- 33. sedež ali naslov tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve;
- 34. matično številko tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve.

(7) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, ki se izda na podlagi soglasja za samozaposlitev organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

- 35. firmo, sedež matično in davčno številko osebne gospodarske družbe, katere ustanovitelj je ali družbe z omejeno odgovornostjo, katere edini lastnik je;
- 36. ime, naslov, matično in davčno številko tujca, ki je v poslovnem registru vpisan kot samostojni podjetnik posameznik.

(8) Tujec je dolžan prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca, in dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem. Tujec, ki prebiva zunaj Republike Slovenije in vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, da prstne odtise na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini. Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Prstni odtisi v digitalni obliki se hranijo v začasni zbirki prstnih odtisov za dovoljenja za prebivanje, vzpostavljenim na podlagi tega zakona, do zaključka postopka izdaje dovoljenja za prebivanje na prvi stopnji, vendar največ 60 dni od dneva zajema. Tujec, mlajši od šestih let, in tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne da prstnih odtisov. Tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, da en prstni odtis.

(9) Podatke iz prejšnjega odstavka tega člena je tujec dolžan dati tudi v primeru, ko zaradi pogoščitve dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, prosi za izdajo nove listine, in v primeru zamenjave dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje.

(10) V evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in evidenci o dovoljenjih za stalno prebivanje (evidenca iz druge alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje pristojni organ podatke iz prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega, šestega, sedmega in osmega odstavka tega člena, podatke o podobi obraza in prstnih odtisih ter roki in prstu prstnega odtisa imetnika dovoljenja za prebivanje, zapisanih v digitalni obliki. V evidencah o dovoljenjih za prebivanje obdeluje pristojni organ tudi podatek o številki, datumu izdaje in dokončnosti odločbe, veljavnosti in serijski številki dovoljenja, podatke o prenehanju dovoljenja za prebivanje, podatek o roku za prostovoljno vrnitev, če je ta določen, ter podatke o ukradenih oziroma pogoščenih dovoljenjih za prebivanje.

(11) Zaradi zagotovitve varnosti pravnega prometa in odkrivanja ukradenih oziroma pogoščenih dovoljenj za prebivanje se o ukradenih oziroma pogoščenih dovoljenjih za prebivanje podatki o pristojnem organu, ki je izdal dovoljenje, datumu izdaje, veljavnosti in serijski številki dovoljenja ter datumu prijave pogoščitve dovoljenja javno objavijo na enotnem državnem portalu e-uprava.

(12) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, lahko za namene izdaje dovoljenja za prebivanje v začasni evidenci prstnih odtisov obdeluje naslednje osebne podatke:

- ime in priimek;
- datum rojstva;
- državljanstvo;
- vrsta in številka osebnega dokumenta;
- prstne odtise, kot to določa drugi odstavek tega člena;

- datum zajema prstnih odtisov;
- oznaka predstavnštva, ki je biometrične podatke zajelo.

Podatki iz te evidence se hranijo do zaključka postopka na prvi stopnji, vendar največ 60 dni od dneva zajema.

112. člen (podatki za izdajo vizuma)

(1) Tujec je v prošnji za izdajo vizuma dolžan dati pristojnemu organu naslednje podatke:

37. EMŠO, če mu je določen;
38. priimek in ime;
39. priimek ob rojstvu;
40. rojstni datum (dan, mesec, leto) in kraj rojstva (država, kraj);
41. spol;
42. državljanstvo;
43. državljanstvo ob rojstvu;
44. zakonski stan;
45. priimek in ime matere in očeta ali priimek in ime zakonitih zastopnikov;
46. podatke o potnem listu (vrsta potnega lista, številka potnega lista, organ, ki je potni list izdal, datum izdaje potnega lista, veljavnost potnega lista);
47. poklic;
48. priimek in ime zakonca;
49. priimek zakonca ob rojstvu;
50. datum in kraj rojstva zakonca;
51. priimek, ime in datum rojstva otrok;
52. osebne podatke o državljanu EU, kadar je tujec njegov družinski član (priimek in ime, rojstni datum, številka potnega lista ali osebne izkaznice, sorodstveno razmerje z državljanom EU);
53. naslov bivanja v tujini, elektronski naslov in telefonsko številko;
54. o serijski številki in veljavnosti vizumov, ki so jih izdale druge države pogodbenice Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985;
55. o državi pogodbenici Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 kot državi prvega vstopa v schengensko območje in o državi pogodbenici, v katero je namenjen;
56. o dovoljenju za vstop v državo, v katero je namenjen (organ, ki je dovoljenje izdal, začetek in konec veljavnosti dovoljenja);
57. o številki overitve garantnega pisma.

(2) Poleg podatkov iz prvega odstavka je tujec dolžan prošnji za izdajo vizuma za kratkoročno bivanje in prošnji za izdajo letališko tranzitnega vizuma priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca in dati prstne odtise za njihov digitalni zajem, kot to ureja Vizumski zakonik. Prošnji za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje pa je poleg podatkov iz prvega odstavka tujec dolžan priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca.

(3) V evidenci vizumov (evidenca iz tretje alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje organ podatke iz prvega in drugega odstavka tega člena ter podatke o kraju bivanja tujca v Republiki Sloveniji. V evidenci vizumov obdeluje organ tudi podatke o številki prošnje, kraju in datumu vložitve prošnje, vrsti, datumu izdaje, veljavnosti, dovoljenem številu vstopov, dovoljenih dneh bivanja in serijski številki vizuma, datumu in razlogu razveljavitve ali preklica vizuma ter datumu in razlogu za zavrnitev prošnje za izdajo vizuma. V evidenci vizumov obdeluje organ tudi podatke o državah pogodbenicah Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, s katerimi je v postopku izdaje vizuma za kratkoročno bivanje in v postopku izdaje letališko tranzitnega vizuma potekalo predhodno posvetovanje glede izdaje vizuma, datumu posvetovanja, datumu in vsebini odgovora posamezne države pogodbenice.

(4) Prošnja za izdajo vizuma ter dokumenti, vključno s kopijami dokumentov, ki jih tujec predloži v postopku izdaje vizuma, odločba o zavrnitvi izdaje, sklepi in ostala pisanja v postopku izdaje vizuma, se hranijo pet let po poteku veljavnosti vizuma, v primeru, da vizum ni bil izdan pa pet let od pravnomočne odločitve o prošnji za izdajo vizuma, nato se uničijo.

(5) V evidenci overitev garantnih pisem (evidenca iz šestnajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje organ podatke o številki overitve garantnega pisma in o organu, ki je overitev opravil, o priimku in imenu garanta, datumu rojstva garanta, enotni matični številki garanta, državljanstvu garanta, naslovu stalnega

oziroma začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji, telefonski številki garanta, finančnih sredstvih garanta, lastništvu ali najemu nepremičnine garanta ter podatke iz kazenske evidence za garanta. Kadar je garant pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, se v evidenci garantnih pisem obdelujejo podatki o firmi oziroma imenu, sedežu in telefonski številki pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, matični številki pravne osebe, imenih in priimkih zakonitih zastopnikov in pooblaščenec.

(6) V evidenci overitev garantnih pisem se poleg podatkov iz prejšnjega odstavka tega člena obdelujejo tudi naslednji podatki o tujcu:

priimek in ime;
datum rojstva;
državljanstvo;
številka potnega lista;
namen obiska;
razmerje do garanta;

informacija o tem, da je bil pridobljen podatek iz kazenske evidence, evidence pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških, ki jo v Republiki Sloveniji vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje ter evidenc o pravnomočnih odločbah o prekrških, ki jih vodijo prekrškovni organi.

(7) Vsebinski podatki iz sedme alineje prejšnjega odstavka, ki se vodijo v spisih upravnih zadev, se uničijo v roku dveh let od njihove obdelave v upravnem postopku.

117. člen (uporaba)

(1) Določbe tega poglavja se uporabljajo za državljane EU, njihove družinske člane in družinske člane slovenskih državljanov. Druge določbe tega zakona se za njih uporabljajo le, če so za njih ugodnejše ali če ta zakon tako določa.

(2) Državljan EU po tem zakonu je tujec z državljanstvom druge države članice Evropske unije.

(3) Določbe tega zakona, ki se uporabljajo za državljane EU, se uporabljajo tudi za državljane držav članic Evropskega gospodarskega prostora.

118. člen (vstop državljanov EU v Republiko Slovenijo)

(1) Državljan EU za vstop v Republiko Slovenijo ne potrebuje dovoljenja za vstop, to je vizuma ali dovoljenja za prebivanje.

(2) Državljan EU lahko vstopi v Republiko Slovenijo z veljavno osebno izkaznico ali veljavnim potnim listom ne glede na razlog oziroma namen, zaradi katerega želi vstopiti in prebivati v Republiki Sloveniji. Republiko Slovenijo lahko zapusti z veljavno osebno izkaznico ali veljavnim potnim listom.

(3) Državljanu EU se vstop zavme, če:

- nima veljavne osebne izkaznice ali veljavnega potnega lista;
- še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;
- bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- kaže resne znake nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma resne znake druge nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozila zdravje ljudi in za katero je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe.

(4) O zavrnitvi vstopa odloča organ mejne kontrole v skladu z navodilom, ki ga glede obstoja razlogov iz prejšnjega odstavka izda minister, pristojen za notranje zadeve.

(5) Zoper zavrnitev vstopa se lahko državljan EU pritoži v osmih dneh. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba ne zadrži izvršitve.

119. člen (prijava prebivanja)

(1) Državljan EU, ki pride v Republiko Slovenijo z veljavno osebno izkaznico ali veljavnim potnim listom, lahko prebiva na območju Republike Slovenije brez prijave prebivanja 90 dni od dneva vstopa v državo. Če želi na območju Republike Slovenije prebivati dlje kot 90 dni, mora pred pretekom 90 dnevnega dovoljenega prebivanja pri upravni enoti, na območju katere prebiva, prijaviti prebivanje.

(2) O vloženih prošnji za izdajo potrdila o prijavi prebivanja upravna enota državljanu EU izda potrdilo, ki mu dovoljuje prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

(3) Razlogi, zaradi katerih se državljanu EU lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja, so:

- zaposlitev ali delo;
- samozaposlitev;
- izvajanje storitev;
- študij ali druge oblike izobraževanja;
- združitev družine in drugi razlogi.

(4) Za izdajo potrdila o prijavi prebivanja je pristojna upravna enota, na območju katere državljan EU prebiva.

122. člen

(prijava prebivanja državljana EU zaradi študija)

(1) Državljanu EU, ki želi študirati v Republiki Sloveniji oziroma se v Republiki Sloveniji izobraževati, se lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja, če ima: veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list; dokazilo o sprejemu na študij ali drugo obliko izobraževanja, ki ga izda izobraževalna ustanova, oziroma potrdilo državnega organa, pristojnega za izvajanje mednarodne ali bilateralne pogodbe, ali potrdilo, ki ga izda od države pooblaščen organizacija, ki je odgovorna za izvajanje določenega programa; zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere državljana EU, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvo; ustrezno zdravstveno zavarovanje.

(2) Kot dokaz o zadostnih sredstvih za preživljanje zadošča študentova izjava.

123. člen

(prijava prebivanja državljana EU zaradi združitve družine in iz drugih razlogov)

(1) Državljanu EU, ki je družinski član državljana EU, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za stalno prebivanje ali je družinski član slovenskega državljana, in želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi združitve družine, ali državljanu EU, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji iz drugih razlogov, se lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja, če ima:

- veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;
- zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere državljana EU in njegovega družinskega člana, če gre za izdajo potrdila o prijavi prebivanja zaradi združitve družine, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvo;
- ustrezno zdravstveno zavarovanje.

(2) Državljan EU ali njegov družinski član lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz druge alineje prejšnjega odstavka dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s pogodbo, s katero državljanu EU ali njegovemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje ali na kakršenkoli drug način. S pogodbo, s katero državljanu EU ali njegovemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje, lahko državljan EU ali njegov družinski član v celoti izkazuje zadostna sredstva za preživljanje. Pogodba mora biti sklenjena v Republiki Sloveniji v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa.

124. člen

(zavrnitev izdaje potrdila o prijavi prebivanja za državljana EU)

(1) Potrdilo o prijavi prebivanja se državljanu EU ne izda, če:

- ne izpolnjuje pogojev za izdajo potrdila, opredeljenih pri posameznih razlogih, zaradi katerih se potrdilo izda;
- bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;

- se v postopku izdaje prvega potrdila o prijavi prebivanja ugotovi, da je okužen z nalezljivo boleznijo z možnostjo epidemije, navedeno v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z nalezljivo boleznijo, ki bi lahko ogrozila zdravje ljudi in za katero je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe;
 - še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;
 - se ugotovi, da v Republiki Sloveniji dela v nasprotju s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, zaposlovanje in delo ali v nasprotju s predpisi o preprečevanju zaposlovanja in dela na črno.
- (2) Če upravna enota oceni, da je za ugotavljanje razloga iz druge alinee prejšnjega odstavka potrebno pridobiti podatke o kaznovanosti državljanu EU v drugi državi članici, mora te podatke pridobiti sama.
- (3) V primeru, da državljan EU v postopku izdaje prvega potrdila o prijavi prebivanja kaže resne znake nalezljive bolezni iz tretje alinee prvega odstavka tega člena in od njegovega vstopa v Republiko Slovenijo še ni preteklo 90 dni, mora na zahtevo upravne enote opraviti zdravniški pregled. Sredstva za zdravniški pregled zagotovi ministrstvo, pristojno za zdravje.

125. člen

(dovoljen čas prebivanja na podlagi potrdila o prijavi prebivanja in obnova potrdila)

- (1) Državljanu EU, ki izpolnjuje pogoje po tem zakonu za izdajo potrdila, upravna enota izda potrdilo o prijavi prebivanja z veljavnostjo pet let oziroma za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, če je ta krajši od petih let.
- (2) Na prošnjo državljanu EU lahko upravna enota, na območju katere državljan EU prebiva, potrdilo o prijavi prebivanja obnovi za enako časovno obdobje, kot se izda, če državljan EU izpolnjuje pogoje za izdajo potrdila.
- (3) O pravočasno vloženi prošnji za obnovo potrdila, upravna enota državljanu EU izda potrdilo, ki mu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji do dokončne odločitve o prošnji.
- (4) Državljan EU lahko v Republiki Sloveniji prebiva v času dovoljenega prebivanja.

126. člen

(dovoljenje za stalno prebivanje za državljanu EU)

- (1) Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko izda državljanu EU, ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva neprekinjeno pet let na podlagi potrdila o prijavi prebivanja, potrdila o vloženi prošnji za izdajo oziroma obnovo potrdila o prijavi prebivanja ali veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, če ne obstaja utemeljen sum, da bi lahko njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije, ali ne obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora državljan EU v Republiki Sloveniji prebivati na podlagi potrdila o prijavi prebivanja.
- (2) Pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja iz prejšnjega odstavka je izpolnjen tudi, če je bil državljan EU v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije:
- za največ šest mesecev na leto;
 - enkrat do največ dvanajst zaporednih mesecev iz pomembnih razlogov, kot so nosečnost, rojstvo otroka, resna bolezen, študij, poklicno usposabljanje, napotitev na delo v drugo državo;
 - zaradi služenja vojaškega roka.
- (3) Pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena se lahko dovoljenje za stalno prebivanje izda državljanu EU:
- ki je slovenskega rodu;
 - katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva;
 - ki je kot zaposlena ali samozaposlena oseba v Republiki Sloveniji prenehal z delom in je po predpisih Republike Slovenije upravičen do prejemanja starostne pokojnine, pod pogojem, da je bil v Republiki Sloveniji v zadnjih dvanajstih mesecih zaposlen in da v Republiki Sloveniji neprekinjeno zakonito prebiva več kot tri leta;
 - ki je bil v Republiki Sloveniji zadnjih dvanajst mesecev zaposlen in se je predčasno upokojil, če v Republiki Sloveniji neprekinjeno zakonito prebiva več kot tri leta; v obdobje dvanajstmesečne zaposlitve se šteje tudi zaposlitev v drugi državi članici Evropske unije, v kateri je bil državljan EU zaposlen;
 - ki je bil v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici Evropske unije, v katero je dnevno ali tedensko prihajal na delo, zaposlen ali je opravljal dela kot samozaposlena oseba in je prenehal z delom zaradi trajne nezmožnosti za delo, če v Republiki Sloveniji neprekinjeno zakonito prebiva več kot dve leti, kadar pa je trajna nezmožnost za delo posledica nezgode pri delu ali poklicne bolezni in je v Republiki Sloveniji upravičen do invalidske pokojnine, dolžina prebivanja ni pogoj;
 - ki se kot zaposlena ali samozaposlena oseba po treh letih nepretrgane zaposlitve ali opravljanja dela kot samozaposlena oseba in neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji zaposli v drugi državi članici Evropske unije in se vsak dan ali vsaj enkrat tedensko vrača v Republiko Slovenijo; v triletno obdobje

nepretrgane zaposlitve ali opravljanja dela se šteje tudi čas zaposlitve ali opravljanja dela v drugi državi članici Evropske unije, v kateri je državljani EU zaposlen ali dela;

- ki je družinski član državljan EU iz tretje, četrte, pete ali šeste alineje tega odstavka;
- ki je družinski član slovenskega državljan ali družinski član državljan EU ali tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje, če v Republiki Sloveniji najmanj dve leti neprekinjeno zakonito prebiva.

V obdobje zaposlitve iz četrte, pete in šeste alineje tega odstavka se šteje tudi čas, ko je bil državljani EU brezposeln in prijavljen pri pristojnem organu za zaposlovanje v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici Evropske unije, v katero je dnevno ali tedensko prihajal na delo, kot iskalec zaposlitve, in čas, v katerem delavec zaradi bolezni ali nezgode, dela ni mogel opravljati.

(4) Državljanu EU iz tretje, četrte in pete alineje prejšnjega odstavka, katerega zakonec, s katerim skupaj prebivata v Republiki Sloveniji, je imel državljanstvo Republike Slovenije, ki mu je prenehalo po sklenitvi zakonske zveze, se dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda ne glede na dolžino prebivanja in zaposlitve v Republiki Sloveniji.

(5) Za sprejem prošnje in izdajo dovoljenja za stalno prebivanje državljanu EU je pristojna upravna enota, na območju katere državljani EU prebiva.

(6) Dovoljenje za stalno prebivanje se državljanu EU izda za neomejeno časovno obdobje.

127. člen

(družinski člani državljan EU in družinski člani slovenskega državljan)

(1) Družinski člani državljan EU in družinski člani slovenskega državljan (v nadaljnjem besedilu: družinski član) po tem zakonu so:

- zakonec ali registriran partner;
- potomci do dopolnjenega 21. leta starosti;
- potomci zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim državljani EU ali slovenski državljani živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, do dopolnjenega 21. leta starosti;
- potomci, starejši od 21 let, in predniki, katere je državljani EU ali slovenski državljani po zakonu države, katere državljani je, dolžan preživljati ali ga dejansko preživlja;
- potomci, starejši od 21 let, in predniki zakonca, registriranega partnerja ali partnerja, s katerim državljani EU ali slovenski državljani živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki jih je zakonec, registrirani partner ali partner, s katerim državljani EU ali slovenski državljani živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti po zakonu države, katere državljani je, dolžan preživljati ali ga dejansko preživlja;
- predniki državljan EU in slovenskega državljan do njegovega 21. leta starosti.

Za družinskega člana šteje tudi druga oseba, ki je kot član gospodinjstva v drugi državi članici Evropske unije prebivala z državljanom EU ali slovenskim državljanom, ali jo je državljani EU ali slovenski državljani po zakonu države, katere državljani je, dolžan preživljati ali jo dejansko preživlja, kakor tudi oseba, za katero državljani EU ali slovenski državljani, zaradi njenega zdravstvenega stanja, osebno skrbi in partner, s katerim državljani EU ali slovenski državljani živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti.

(2) Družinski član, ki je državljani EU, lahko vstopi v Republiko Slovenijo z veljavno osebno izkaznico ali veljavnim potnim listom in za vstop ne potrebuje dovoljenja za vstop ne glede na namen prebivanja v Republiki Sloveniji.

(3) Družinski član, ki ni državljani EU, lahko zaradi združitve družine z državljanom EU ali slovenskim državljanom vstopi v Republiko Slovenijo z veljavnim potnim listom, v katerem je vizum, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, razen če je državljani države, s katero je Republika Slovenija ukinila vizume, ali z veljavnim potnim listom in dovoljenjem za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, razen če z mednarodno pogodbo ni določeno drugače.

(4) Družinskemu članu se vstop zavrne, če:

- nima ustreznega dokumenta oziroma dovoljenja iz drugega ali tretjega odstavka tega člena;
- še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;
- bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- kaže resne znake nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma resne znake druge nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozila zdravje ljudi in za katero je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe.

(5) O zavrnitvi vstopa odloča organ mejne kontrole v skladu z navodilom, ki ga glede obstoja razlogov iz prejšnjega odstavka izda minister, pristojen za notranje zadeve.

(6) Zoper zavrnitev vstopa se lahko družinski član pritoži v osmih dneh. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba ne zadrži izvršitve.

(7) Družinski član, ki je v Republiko Slovenijo vstopil na podlagi veljavne osebne izkaznice, potnega lista, potnega lista in dovoljenja za prebivanje, izdanega s strani druge države članice Evropske unije ali potnega lista in

vizuma za vstop, lahko prebiva na območju Republike Slovenije brez dovoljenja za prebivanje 90 dni od dneva vstopa v državo.

(8) Če želi družinski član, ki ni državljan EU, zaradi združitve oziroma ohranitve družine z državljanom EU ali slovenskim državljanom na območju Republike Slovenije prebivati dlje, kot je dovoljeno po prejšnjem odstavku, mora pred pretekom dovoljenega prebivanja on sam oziroma njegov zakoniti zastopnik ali državljan EU oziroma slovenski državljan pri upravni enoti, na območju katere družinski član prebiva, zaprositi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana državljana EU.

(9) O pravočasno vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje upravna enota družinskemu članu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje, do dokončne odločitve o prošnji. Potrdilo družinskemu članu ne dovoljuje prehajanja državne meje.

128. člen

(dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu, ki ni državljan EU, lahko izda, če:

- je družinski član državljana EU, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi izdanega potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za stalno prebivanje, ali slovenskega državljana, ki ima v Republiki Sloveniji prijavljeno prebivališče;
- ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;
- ima zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere družinskega člana in državljana EU oziroma slovenskega državljana, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke;
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje;
- je v Republiko Slovenijo vstopil v skladu z določbami tega zakona;
- se ne ugotovi, da je bila zakonska zveza sklenjena oziroma partnerska skupnost registrirana predvsem z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje;
- niso podani razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz druge, tretje, četrte ali pete alineje prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(2) Družinski član lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz tretje alineje prejšnjega odstavka dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s pogodbo, s katero družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje ali na kakršenkoli drug način. S pogodbo, s katero družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje, lahko družinski član v celoti izkazuje zadostna sredstva za preživljanje. Pogodba mora biti sklenjena v Republiki Sloveniji v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu izda z enako veljavnostjo, kot je izdano potrdilo o prijavi prebivanja državljanu EU, družinskemu članu državljana EU z dovoljenjem za stalno prebivanje in družinskemu članu slovenskega državljana pa z veljavnostjo pet let. Neporočenim potomcem mlajšim od 21 let in prednikom državljana EU ali slovenskega državljana, ki je mlajši od 21 let, se dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana ne more izdati za daljši čas od dopolnjenega 21. leta starosti potomca. Za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana je pristojna upravna enota, na območju katere družinski član prebiva.

(4) Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano družinskemu članu, se vroči družinskemu članu osebno oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku.

(5) Družinskemu članu, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji, se lahko dovoljenje podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda. Za podaljšanje dovoljenja je potrebno zaprositi pred pretekom dovoljenja pri upravni enoti, na območju katere družinski član prebiva.

(6) O pravočasno vloženi prošnji za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje upravna enota družinskemu članu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Potrdilo družinskemu članu ne dovoljuje prehajanja državne meje.

129. člen

(ohranitev dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano družinskemu članu v primeru smrti državljana EU ali slovenskega državljana, s katerim je družinski član v Republiki Sloveniji prebival najmanj eno leto, ostane v veljavi, če ima družinski član zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje in ustrezno zdravstveno zavarovanje ali če je v Republiki Sloveniji zaposlen ali samozaposlen.

(2) Zaradi smrti ali odhoda državljana EU iz Republike Slovenije, dovoljenje za začasno prebivanje, izdano otroku državljana EU ali otrokovemu staršu, ki skrbi za vzgojo in varstvo otroka, ostane v veljavi, če se otrok v Republiki Sloveniji šola.

(3) Zaradi razveze ali razveljavitve zakonske zveze in zaradi razveljavitve registrirane partnerske skupnosti dovoljenje za začasno prebivanje, izdano zakoncu ali registriranemu partnerju državljana EU ali slovenskega državljana, ki ima zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje in ustrezno zdravstveno zavarovanje, ostane v veljavi v naslednjih primerih:

- če je zakonska zveza ali registrirana partnerska skupnost trajala najmanj tri leta, od tega eno leto v Republiki Sloveniji;
- zaradi izvrševanja roditeljske pravice ali skrbništva nad otroki državljana EU ali slovenskega državljana, ki so mu dani v varstvo in vzgojo ali zaradi izvrševanja dovoljenih stikov z mladoletnimi otroki državljana EU ali slovenskega državljana;
- zaradi izvrševanja roditeljske pravice nad otroki, ki prebivajo v Republiki Sloveniji in so bili dani v varstvo in vzgojo drugemu roditelju;
- če je bil v času trajanja zakonske zveze ali registrirane partnerske skupnosti žrtev družinskega nasilja ali kadar to upravičujejo druge posebno težke okoliščine.

(4) V primeru iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se lahko družinskemu članu, ki ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list, zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje in ustrezno zdravstveno zavarovanje in če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz druge, četrte ali pete alinee prvega odstavka 124. člena tega zakona, dovoljenje za začasno prebivanje podaljša z veljavnostjo pet let oziroma za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, če je ta krajši od petih let.

130. člen

(dovoljenje za stalno prebivanje za družinskega člana, ki ni državljan EU)

(1) Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko izda družinskemu članu, ki ni državljan EU, če v Republiki Sloveniji zakonito prebiva neprekinjeno pet let na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, potrdila o vloženi prošnji za izdajo oziroma podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje ali veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista in če ne obstaja utemeljen sum, da bi lahko njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije, ali ne obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora družinski član v Republiki Sloveniji prebivati na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje.

(2) Pogoji petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja iz prejšnjega odstavka je izpolnjen tudi, če je bil družinski član v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije:

- za največ šest mesecev na leto;
- enkrat do največ dvanajst zaporednih mesecev iz pomembnih razlogov, kot so nosečnost, rojstvo otroka, resna bolezen, študij, poklicno usposabljanje, napotitev na delo v drugo državo;
- zaradi služenja vojaškega roka.

(3) Družinskemu članu državljana EU iz tretje, četrte, pete in šeste alinee tretjega odstavka 126. člena tega zakona se lahko dovoljenje za stalno prebivanje izda pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena.

(4) Družinskemu članu državljana EU, ki ima dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji, in družinskemu članu slovenskega državljana se lahko dovoljenje za stalno prebivanje izda po dveh letih neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji.

(5) Družinskemu članu iz 129. člena tega zakona se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje, če v Republiki Sloveniji zakonito prebiva neprekinjeno pet let, če ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list, zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje in ustrezno zdravstveno zavarovanje in če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz druge, četrte ali pete alinee prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(6) Če je državljan EU umrl v času, ko je v Republiki Sloveniji zakonito prebival in ko je bil v Republiki Sloveniji zaposlen ali je opravljal delo kot samozaposlena oseba, vendar še ni pridobil dovoljenja za stalno prebivanje, se njegovim družinskim članom lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena, če:

- je državljan EU kot zaposlena ali samozaposlena oseba v Republiki Sloveniji zakonito prebival neprekinjeno dve leti pred smrtjo;
- je smrt državljana EU posledica nezgode pri delu ali poklicne bolezni, ne glede na dolžino njegovega prebivanja v Republiki Sloveniji.

(7) Zakoncu ali registriranemu partnerju državljana EU, kateremu je državljanstvo Republike Slovenije prenehalo po sklenitvi zakonske zveze z državljanom EU in je v Republiki Sloveniji prebival skupaj z njim, se v primeru smrti državljana EU dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena, če je državljan EU v Republiki Sloveniji zakonito prebival in je bil v Republiki Sloveniji zaposlen ali samozaposlen, ne glede na dolžino prebivanja državljana EU v Republiki Sloveniji.

(8) Za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana lahko zaprosi državljan EU oziroma slovenski državljan ali družinski član oziroma njegov zakoniti zastopnik.

(9) Za sprejem prošnje in izdajo dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana je pristojna upravna enota, na območju katere družinski član prebiva.

(10) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu izda za neomejeno časovno obdobje.

132. člen

(razveljavitev dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu)

(1) Družinskemu članu se dovoljenje za začasno prebivanje lahko razveljavi, če se ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev za izdajo dovoljenja ali da obstajajo drugi razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja.

(2) Pri odločanju o razveljavitvi dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red, varnost države ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstoja suma, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj, mora pristojni organ upoštevati naravo in trdnost družinskega razmerja, dolžino prebivanja družinskega člana v Republiki Sloveniji, njegovo vključenost v kulturno in družbeno življenje Republike Slovenije ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z matično državo.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje razveljavi upravna enota, ki ga je izdala, ali upravna enota, na območju katere družinski član prebiva.

(4) Zoper odločbo o razveljavitvi dovoljenja je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba zadrži izvršitev.

133. člen

(prenehanje dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu)

Dovoljenje za začasno prebivanje družinskemu članu preneha, če:

- poteče njegova veljavnost ali če je razveljavljeno;
- mu je odpovedano prebivanje;
- mu je bila izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12);
- se dovoljenju odreče, in sicer z dnem podane izjave o odreku;
- pridobi dovoljenje za stalno prebivanje ali državljanstvo Republike Slovenije;
- je v času veljavnosti dovoljenja odsoten iz Republike Slovenije več kot šest mesecev na leto;
- je v času veljavnosti dovoljenja iz Republike Slovenije enkrat odsoten več kot dvanajst zaporednih mesecev, razen če je bil odsoten iz pomembnih razlogov, kot so nosečnost, rojstvo otroka, resna bolezen, študij, poklicno usposabljanje, napotitev na delo v drugo državo ali zaradi služenja vojaškega roka;
- pred pretekom veljavnosti dovoljenja pridobi novo dovoljenje za začasno prebivanje;
- umre.

134. člen

(prenehanje prijave prebivanja državljana EU)

(1) Državljanu EU, ki ima potrdilo o prijavi prebivanja v Republiki Sloveniji, prijava prebivanja preneha, če:

- se ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev za izdajo potrdila iz istega ali drugega razloga, zaradi katerega je bilo potrdilo izdano ali da obstajajo drugi razlogi za zavrnitev izdaje potrdila;
- se pravici do prebivanja odreče, in sicer z dnem podane izjave o odreku.

(2) Pri odločanju o prenehanju prijave prebivanja zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red, varnost države ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstoja suma, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj, mora pristojni organ upoštevati dolžino prebivanja državljana EU v Republiki Sloveniji, njegovo vključenost v kulturno in družbeno življenje Republike Slovenije ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z matično državo.

(3) O prenehanju prijave prebivanja odloča upravna enota, ki je izdala potrdilo o prijavi prebivanja, ali upravna enota, na območju katere državljan EU prebiva.

(4) O prenehanju prijave prebivanja iz prvega odstavka tega člena se izda odločba, zoper katero je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba zadrži izvršitev.

(5) Državljanu EU prijava prebivanja preneha tudi, če:

- mu je odpovedano prebivanje;
- mu je bila izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12);
- pridobi dovoljenje za stalno prebivanje ali državljanstvo Republike Slovenije;
- umre.

135. člen
(prenehanje dovoljenja za stalno prebivanje)

Državljanu EU ali družinskemu članu dovoljenje za stalno prebivanje preneha, če:

- se izseli ali ostane izven območja Republike Slovenije neprekinjeno več kot dve leti;
- mu je bila izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12);
- mu je odpovedano prebivanje;
- pridobi državljanstvo Republike Slovenije;
- se dovoljenju odreče, in sicer z dnem podane izjave o odreku;
- umre;
- je namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja, ali če se ugotovi, da je bila zakonska zveza sklenjena oziroma partnerska skupnost registrirana predvsem z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje.

136. člen
(odpoved prebivanja)

(1) Državljanu EU in družinskemu članu, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji, se lahko prebivanje odpove, če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da bi lahko ogrožal javni red ali javno varnost.

(2) Državljanu EU ali družinskemu članu, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje, se lahko prebivanje odpove samo v primeru obstoja utemeljenih razlogov za sum, da bi lahko resno ogrožal javni red ali javno varnost.

(3) Državljanu EU, ki je v Republiki Sloveniji zakonito prebival zadnjih deset let, se lahko prebivanje odpove samo v primeru obstoja utemeljenih razlogov za sum izredno resnega ogrožanja javne varnosti.

(4) Glede izdaje odločbe o odpovedi prebivanja in postopka se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odpovedi prebivanja tujcu.

(5) Državljan EU in družinski član, kateremu je bilo prebivanje odpovedano in prepovedan ponoven vstop v Republiko Slovenijo, lahko pri upravni enoti, ki je odpovedala prebivanje, vloži prošnjo za skrajšanje roka, v katerem mu je prepovedan ponoven vstop v Republiko Slovenijo. Prošnji mora predložiti dokaze o pomembni spremembi okoliščin, na podlagi katerih je bila izdana odločba o odpovedi prebivanja. Zoper odločbo upravne enote o skrajšanju roka je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Do pozitivne odločitve o prošnji za skrajšanje roka državljana EU ali družinski član ne sme vstopiti v Republiko Slovenijo.

137. člen
(način izdaje, vsebina in oblika potrdila o prijavi prebivanja, dovoljenja za prebivanje, označitev prenehanja ter plačilo takse)

(1) Potrdilo o prijavi prebivanja za državljana EU, dovoljenje za začasno in stalno prebivanje za družinskega člana in dovoljenje za stalno prebivanje za državljana EU se izda v obliki izkaznice.

(2) Potrdilo o prijavi prebivanja in dovoljenje za prebivanje iz prejšnjega odstavka mora vsebovati fotografijo osebe, kateri je izdano, in podatke o:

- vrsti dovoljenja;
- roku veljavnosti;
- priimku in imenu, državljanstvu, spolu in datumu rojstva osebe, kateri je potrdilo ali dovoljenje izdano;
- naslovu prebivališča v Republiki Sloveniji.

(3) Način izdaje, vsebino in obliko potrdila o prijavi prebivanja in dovoljenja za prebivanje ter način označitve prenehanja predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

(4) V postopku izdaje potrdila o prijavi prebivanja, dovoljenja za stalno prebivanje za državljana EU in dovoljenja za začasno in stalno prebivanje za njegovega družinskega člana se plača upravna taksa v višini, kot se po zakonu, ki ureja plačevanje upravnih taks, plača v postopku izdaje osebne izkaznice za državljana Republike Slovenije z veljavnostjo desetih let.

(5) Izvajalec izkaznice iz prvega odstavka tega člena, sme osebne podatke iz drugega odstavka tega člena uporabljati za potrebe vpisa podatkov na obrazec potrdila ali dovoljenja in jih mora v 30 dneh po uporabi uničiti.

138. člen
(odstranitev)

(1) Državljan EU in družinski član, ki ne zapusti Republike Slovenije prostovoljno, se iz države odstrani,

če:

- mu je bila izrečena pravnomočna stranska sankcija izгона tujca iz države ali če je tujcu izrečen izgon kot pravna posledica obsodbe po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 in 50/12);
- mu je odpovedano prebivanje;
- mu je zavrnjena izdaja potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje, mu je potrdilo o prijavi prebivanja prenehalo ali mu je bilo dovoljenje za prebivanje razveljavljeno zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red, varnost države ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstoja suma, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- mu je zavrnjena izdaja prvega potrdila o prijavi prebivanja ali prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi nevarnosti za javno zdravje iz tretje alineje prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(2) Razen v izjemnih primerih, rok za zapustitev države ne sme biti krajši od enega meseca.

(3) Glede postopka odstranitve se smiselno uporablja določba tretjega odstavka 69. člena tega zakona.

(4) V kolikor državljani EU ali družinski član iz Republike Slovenije ni odstranjen v roku dveh let od dokončnosti odločbe o odpovedi, razveljavitvi oziroma zavrnitvi izdaje potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje, mora upravna enota, ki je izdala odločbo, preveriti ali državljani EU oziroma družinski član še vedno predstavlja resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost države ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstoja suma, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj. V primeru ugotovljene resne in dejanske nevarnosti ali obstoja suma iz prejšnjega stavka, se postopek odstranitve državljanov EU ali družinskega člana iz države nadaljuje, v nasprotnem primeru pa upravna enota odločbo o odpovedi, razveljavitvi oziroma zavrnitvi izdaje potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje z odločbo odpravi.

140. člen (prijava prebivališča)

(1) Državljan EU, kateremu je izdano potrdilo o prijavi prebivanja, in družinski član, kateremu je izdano dovoljenje za začasno prebivanje, mora v Republiki Sloveniji prijaviti začasno prebivališče v skladu z zakonom, ki ureja prijavo prebivališča.

(2) Državljan EU, kateremu je izdano dovoljenje za stalno prebivanje in družinski član, kateremu je izdano dovoljenje za stalno prebivanje, mora v Republiki Sloveniji prijaviti stalno prebivališče v skladu z zakonom, ki ureja prijavo prebivališča.

143. člen

Z globo od 500 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek tujec, če:

58. nima veljavne potne listine (7. člen tega zakona);
59. nima dovoljenja za vstop v Republiko Slovenijo (8. člen tega zakona);
60. ne zapusti države ali območja držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 v roku, za katerega mu je prebivanje dovoljeno (14. člen tega zakona);
61. tujec ni dal prstnih odtisov v roku enega meseca od prenehanja zdravstvenih razlogov ali dovoljenja, izdanega v obliki samostojne listine, v določenem roku po prenehanju ne vrne pristojnemu organu (tretji in četrti odstavek 58. člena tega zakona);
62. ne naznani pogoje dovoljenja za prebivanje (prvi in drugi odstavek 59. člena tega zakona);
63. uporablja osebno ime v nasprotju z zakonom (96. člen tega zakona);
64. ne prijavi izgube, tatvine ali druge odtujitve potne oziroma druge listine (peti in šesti odstavek 97. člena tega zakona);
65. posodi svojo potno oziroma drugo listino drugi osebi ali uporabi tuje listine kot svoje (četrti odstavek 97. člena tega zakona);
66. ne naznani pogoje potnega lista za tujca (prvi in drugi odstavek 101. člena tega zakona).

144. člen

Z globo 400 eurov se kaznuje za prekršek tujec, če:

1. poskusi zapustiti državo v nasprotju z 13. členom tega zakona;
2. nemudoma ne zapusti države, ko mu je vizum razveljavljen (tretji odstavek 28. člena tega zakona);
3. na zahtevo policista ne pokaže dovoljenja, s katerim dokazuje zakonitost bivanja in vstopa v državo (tretji odstavek 97. člena tega zakona);
4. na zahtevo policista ne izkaže svoje istovetnosti (drugi odstavek 97. člena tega zakona);

5. samostojne listine, v obliki katere mu je bilo izdano dovoljenje za stalno prebivanje, pred potekom njene veljavnosti, ne zamenja za novo listino (prvi odstavek 58. člena tega zakona);
6. samostojne listine, izdane v obliki iz 58. člena tega zakona, na kateri se označi pravica do dela, v roku osmih dni od vročitve poziva, pri pristojnem upravnem organu, na območju katerega prebiva, ne zamenja za novo listino (enajsti odstavek 58. člena tega zakona).

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

/

VI. PRILOGE

- osnutki podzakonskih predpisov, katerih izdajo določa predlog zakona